

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออุปสงค์นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่เดินทางมายังประเทศไทย: กรณีศึกษา
นักท่องเที่ยวเกาหลีใต้ และญี่ปุ่น

Factors Influential for International Tourist Demand: The Cases of
Korean and Japanese Tourists

โดย

นายเอกวัฒน์ เศษสกุล

เสนอ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

พ.ศ. 2550

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

ปริญญา

เศรษฐศาสตร์

สาขา

เศรษฐศาสตร์

ภาควิชา

เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออุปสงค์นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่เดินทางมายังประเทศไทย:
กรณีศึกษานักท่องเที่ยวเกาหลีใต้ และญี่ปุ่น

Factors Influential for International Tourist Demand: The Cases of
Korean and Japanese Tourists

นามผู้วิจัย นายเอกวัฒน์ เดชสกุล

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(รองศาสตราจารย์จีรพรณ กุลดิลก, ศ.ม.)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เสาวลักษณ์ กุ้เจริญประสิทธิ์, Ph.D.)

หัวหน้าภาควิชา

(รองศาสตราจารย์ชutip พิพัฒน์ศิริ, Ph.D.)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์รับรองแล้ว

(รองศาสตราจารย์วินัย อางคงหาญ, M.A.)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ 8 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2550

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาอย่างสูงยิ่งของ รองศาสตราจารย์จิรพรรณ กุลดิลก อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ ภูเจริญประสิทธิ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม และผู้แทนบัณฑิตวิทยาลัย ที่กรุณาให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษา ตลอดจนให้ความช่วยเหลือแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ เพื่อให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้งท่านที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ในการทำการวิจัยให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ขอขอบพระคุณผู้บริหารบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่กรุณาให้โอกาส ให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษา เพื่อให้งานวิทยานิพนธ์ครั้งนี้มีความสมบูรณ์ ขอขอบคุณพี่ ๆ เพื่อน ๆ และน้อง ๆ ทั้งที่ศึกษาด้วยกัน และในสถานที่ทำงาน รวมทั้งบุคลากรคณะเศรษฐศาสตร์ทุกคน อันเป็นกำลังใจสำคัญ และให้ความช่วยเหลือในช่วงของการทำการศึกษาและวิจัย

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชา รวมถึงผู้เขียนตำรา เอกสาร บทความต่าง ๆ ที่ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า และนำมาอ้างอิงในงานวิจัยครั้งนี้

คุณค่าอันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน

เอกวัฒน์ เศษสกุล

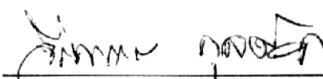
กันยายน 2007

เอกวัฒน์ เดชสกุล 2550: ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออุปสงค์นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่เดินทางมายังประเทศไทย: กรณีศึกษานักท่องเที่ยวเกาหลีใต้ และญี่ปุ่น ปริญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์) สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รองศาสตราจารย์จิรพรรณ กุลคิลิก, ศ.ม. 111 หน้า

ในการศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่มีอิทธิพลต่อภาคการท่องเที่ยวในประเทศไทย โดยได้จำแนกนักท่องเที่ยวออกตามประเทศที่เป็นถิ่นที่อยู่ของนักท่องเที่ยว 2 ประเทศ ได้แก่ ประเทศญี่ปุ่น และประเทศเกาหลีใต้ โดยพิจารณาให้ประเทศสิงคโปร์และประเทศเวียดนามเป็นประเทศคู่แข่งทางภาคการท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศไทย และใช้ข้อมูลทศวรรษปฏิทินอนุกรมเวลารายปีในช่วงปี พ.ศ. 2528 - 2547 รวม 20 ปี เพื่อประมาณการสมการจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงซ้อนหรือเชิงพหุ

ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดสมการแบบจำลองจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติญี่ปุ่น (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย คือ จำนวนประชากร (คน)ของประเทศญี่ปุ่น มีอิทธิพลในทางบวก ส่วนอัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลทองของประเทศเวียดนาม ต่อสกุลเงินของประเทศญี่ปุ่น 1 หน่วย มีอิทธิพลในทางลบ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้ ทางด้านปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดสมการแบบจำลองจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติเกาหลีใต้ (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย คือ รายได้ประชาชาติต่อหัวมีหน่วยเป็นเงินตราของประเทศเกาหลีใต้ มีอิทธิพลในทางบวก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้ ส่วนจำนวนประชากร (คน) ของประเทศเกาหลีใต้ มีอิทธิพลในทางลบ และตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลดอลลาร์สิงคโปร์ต่อเงินสกุลของประเทศเกาหลีใต้ 1 หน่วย ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลทองของประเทศเวียดนาม ต่อสกุลเงินของประเทศเกาหลีใต้ 1 หน่วย มีอิทธิพลในทางบวก ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้

ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษา กล่าวคือ ภาครัฐบาลและภาคเอกชนควรร่วมมือกันดูแลนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติญี่ปุ่นและนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติเกาหลีใต้ที่เดินทางมาท่องเที่ยวยังประเทศไทยให้มีความประทับใจ และภาครัฐบาลควรเร่งส่งเสริมการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่มีราคาประหยัด รวมไปถึงทางด้านสวัสดิภาพและความปลอดภัยให้มากขึ้นด้วย

เอกวัฒน์ เดชสกุล 24, ๗-๑, 50
ลายมือชื่อนิสิต ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

Ekawat Dechsakul 2007: Factors Influential for International Tourist Demand: The Cases of Korean and Japanese Tourists. Master of Economics (Economics), Major Field: Economics, Department of Economics. Thesis Advisor: Associate Professor Chiraphan Kuladilok, M.Econ. 111 pages.

The objective of this study was to analyze the factors determining the international tourism amount in Thailand. Countries analyzed in this research were Japan and South Korea, which considered Singapore and Vietnam as a significant competitor. In this research, time series data over the period 1985 - 2004 were used in multiple regression analysis.

The results of this study revealed that the model determined international tourism amount from Japan to Thailand were population had positive influences. Conversely, exchange rate of Vietnam country per currency of Japan country had negative influences, which were in accordance with the hypothesis. For factors that the model determined international tourists amount from South Korea to Thailand were gross domestic product per capita of tourists in Japan country had positive influences, which was in accordance with the hypothesis. Conversely, population had negative influences and exchange rate of Singapore country per currency of South Korea country, exchange rate of Vietnam country per currency of South Korea country, work hours per person of Japan country had positive influences, which were not in accordance with the hypothesis.

The recommendation from this study was that the government and private sectors should take care and impress the international tourists from Japan and South Korea countries by Thailand unforgettable, which tourists would likely revisit Thailand. And government sector should make tourism promotion culture to save price, include the welfare and safety, as well.

Ekawat Dechsakul

Student's signature

Chiraphan Kuladilok 24/10/07

Thesis Advisor's signature

สารบัญ

	หน้า
สารบัญตาราง	(3)
สารบัญภาพ	(6)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	9
ขอบเขตของการวิจัย	9
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	10
วิธีการวิจัย	10
นิยามศัพท์	12
บทที่ 2 โครงร่างทางทฤษฎี	13
การตรวจสอบเอกสาร	13
กรอบแนวคิดในการวิจัย	26
แบบจำลองที่ใช้ในการศึกษา	27
สมมติฐานของแบบจำลอง	28
บทที่ 3 ความรู้ทั่วไป และสถานการณ์การท่องเที่ยว	30
ความหมายของการท่องเที่ยว	30
การวิวัฒนาการของการท่องเที่ยว	32
สาเหตุที่ทำให้เกิดการท่องเที่ยว	34
ผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยว	34
บทบาทและความสำคัญของการท่องเที่ยว	36
ข้อมูลทั่วไป รวมถึงลักษณะหรืออุปนิสัยของนักท่องเที่ยวประเทศญี่ปุ่น	37
ข้อมูลทั่วไป รวมถึงลักษณะหรืออุปนิสัยของนักท่องเที่ยวประเทศเกาหลีใต้	41
สถานการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากประเทศญี่ปุ่น ที่เดินทางมายังประเทศไทย	45

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
สถานการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากประเทศญี่ปุ่น ที่เดินทางไปยังประเทศสิงคโปร์	47
สถานการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากประเทศญี่ปุ่น ที่เดินทางไปยังประเทศเวียดนาม	49
สถานการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากประเทศเกาหลีใต้ ที่เดินทางมายังประเทศไทย	51
สถานการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากประเทศเกาหลีใต้ ที่เดินทางไปยังประเทศสิงคโปร์	53
สถานการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากประเทศเกาหลีใต้ ที่เดินทางไปยังประเทศเวียดนาม	55
สรุปสถานการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากประเทศญี่ปุ่น และ ประเทศเกาหลีใต้ที่เดินทางไปยังประเทศไทย ประเทศสิงคโปร์ และ ประเทศเวียดนาม	57
บทที่ 4 ผลการศึกษาและวิเคราะห์	62
ประเทศญี่ปุ่น	62
ประเทศเกาหลีใต้	72
บทที่ 5 สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ	92
สรุปผลการศึกษา	92
ข้อเสนอแนะ	95
เอกสารและสิ่งอ้างอิง	97
ภาคผนวก	100
ประวัติการศึกษาและการทำงาน	111

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	จำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่เดินทางมายังประเทศไทย สิงคโปร์ และเวียดนาม รวมถึงอัตราการเปลี่ยนแปลงของประเทศไทย สิงคโปร์ และเวียดนาม ระหว่างปี พ.ศ. 2533 – 2547	3
2	จำนวนนักท่องเที่ยว และรายได้จากการท่องเที่ยวระหว่างประเทศในประเทศไทย รวมถึงอัตราการเปลี่ยนแปลงระหว่างปี พ.ศ. 2528 – 2547	6
3	จำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่เดินทางมายังประเทศไทย ในช่วงปี พ.ศ. 2538 – 2547 จำแนกตามภูมิภาคต่าง ๆ ของโลก	7
4	จำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่เดินทางมายังประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2546 – 2547 จำแนกตามสัญชาติต่าง ๆ ของภูมิภาคเอเชีย (ไม่รวมอาเซียน)	8
5	แสดงสภาพโดยทั่วไปของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศจากประเทศญี่ปุ่นที่เดินทางมายังประเทศไทย ในช่วงปี พ.ศ. 2543 – 2547	47
6	แสดงสภาพโดยทั่วไปของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศจากประเทศญี่ปุ่นที่เดินทางไปยังประเทศสิงคโปร์ ในช่วงปี พ.ศ. 2543 – 2547	49
7	แสดงสภาพโดยทั่วไปของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศจากประเทศญี่ปุ่นที่เดินทางไปยังประเทศเวียดนาม ในช่วงปี พ.ศ. 2543 – 2547	51
8	แสดงสภาพโดยทั่วไปของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศจากประเทศเกาหลีใต้ที่เดินทางมายังประเทศไทย ในช่วงปี พ.ศ. 2543 – 2547	53

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
9	แสดงสภาพโดยทั่วไปของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศจากประเทศเกาหลีใต้ที่เดินทางไปยังประเทศสิงคโปร์ ในช่วงปี พ.ศ. 2543 – 2547	55
10	แสดงสภาพโดยทั่วไปของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศจากประเทศเกาหลีใต้ที่เดินทางไปยังประเทศเวียดนาม ในช่วงปี พ.ศ. 2543 – 2547	57
11	สรุปจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศจากประเทศญี่ปุ่นที่เดินทางไปยังประเทศไทย ประเทศสิงคโปร์และประเทศเวียดนาม ในช่วงปี พ.ศ. 2543 – 2547	59
12	สรุปจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศจากประเทศเกาหลีใต้ที่เดินทางไปยังประเทศไทย ประเทศสิงคโปร์ และประเทศเวียดนาม ในช่วงปี พ.ศ. 2543 – 2547	61
ตารางผนวกที่		
1	ตารางแสดงตัวแปรข้อมูลที่ใช้ในการสร้างแบบจำลองจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติญี่ปุ่น (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย	101
2	ตารางแสดงตัวแปรข้อมูลที่ใช้ในการสร้างแบบจำลองจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติเกาหลีใต้ (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย	103
3	คำ Model Summary แสดงผลการประมาณการแบบจำลองจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติญี่ปุ่น (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย โดยใช้วิธี Stepwise	105

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางผนวกที่		หน้า
4	ค่า ANOVA แสดงผลการประมาณการแบบจำลองจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติญี่ปุ่น (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย โดยใช้วิธี Stepwise	105
5	ค่า Coefficients แสดงผลการประมาณการแบบจำลองจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติญี่ปุ่น (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย โดยใช้วิธี Stepwise	106
6	ค่า Excluded Variables แสดงผลการประมาณการแบบจำลองจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติญี่ปุ่น (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย โดยใช้วิธี Stepwise	107
7	ค่า Model Summary แสดงผลการประมาณการแบบจำลองจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติเกาหลีใต้ (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย โดยใช้วิธี Stepwise	107
8	ค่า ANOVA แสดงผลการประมาณการแบบจำลองจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติเกาหลีใต้ (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย โดยใช้วิธี Stepwise	108
9	ค่า Coefficients แสดงผลการประมาณการแบบจำลองจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติเกาหลีใต้ (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย โดยใช้วิธี Stepwise	109
10	ค่า Excluded Variables แสดงผลการประมาณการแบบจำลองจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติเกาหลีใต้ (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย โดยใช้วิธี Stepwise	110

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	เส้นอุปสงค์ของราคาสินค้า	14
2	เส้นอุปสงค์ต่อรายได้	15
3	เส้นอุปสงค์ต่อราคาสินค้าชนิดอื่น	16

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบัน ประเทศต่าง ๆ ได้มีการกำหนดให้ภาคการท่องเที่ยวเป็นเป้าหมายหนึ่งของการพัฒนาเศรษฐกิจ ด้วยเหตุผลหลายประการ เช่น ภาคการท่องเที่ยว เป็นสาขาเศรษฐกิจที่มีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว การท่องเที่ยวเป็นแหล่งที่มาของรายได้ในรูปแบบตราต่างประเทศที่สำคัญ เป็นต้น นอกจากนี้ กิจกรรมของภาคการท่องเที่ยวยังมีลักษณะเป็นสินค้าประเภทบริการชนิดหนึ่ง ซึ่งสามารถทำการซื้อ - ขายแลกเปลี่ยน และสามารถนำเข้าหรือส่งออกไปยังภูมิภาคต่างๆ ของโลก ได้ โดยที่รายได้และรายจ่ายที่เกิดจากกิจกรรมดังกล่าว จะถูกจัดให้เป็นส่วนหนึ่งของดุลบริการ อันจะส่งผลกระทบต่อดุลหรือเกินดุลการชำระเงินของประเทศได้ จากความสำคัญดังกล่าวข้างต้น ทำให้ประเทศในภูมิภาคต่างๆ ทั่วโลกมีการตื่นตัวในเรื่องของการท่องเที่ยวและได้ให้ความสำคัญต่อภาคการท่องเที่ยวระหว่างประเทศเป็นอย่างมากโดยมีการส่งเสริมการท่องเที่ยวระหว่างประเทศอย่างเป็นทางการและต่อเนื่องมาเป็นระยะเวลายาวนาน

ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ก็เป็นอีกภูมิภาคหนึ่งที่เข้ามามีบทบาทในตลาดการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ โดยแต่ละประเทศในภูมิภาคนี้ ได้ทำการแข่งขันทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวระหว่างประเทศมาโดยตลอด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คือ การส่งเสริมการท่องเที่ยวระหว่างประเทศของประเทศไทย กับประเทศสิงคโปร์ และประเทศเวียดนามที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน กล่าวคือ ประเทศทั้งสามได้มีการส่งเสริมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมที่มีราคาประหยัด ซึ่งหากพิจารณาทางด้านภูมิศาสตร์แล้ว จะพบว่า ประเทศสิงคโปร์และประเทศเวียดนามมีลักษณะภูมิประเทศและภูมิอากาศที่คล้ายคลึงกับประเทศไทย และยังมีอาณาเขตของประเทศที่ติดต่อกับประเทศไทย ส่งผลทำให้ระยะเวลาในการเดินทางจากประเทศนักท่องเที่ยวมายังประเทศสิงคโปร์และประเทศเวียดนาม ไม่มีความแตกต่างกันกับระยะเวลาในการเดินทางจากประเทศนักท่องเที่ยวมายังประเทศไทยมากนัก

นอกจากนี้ หากพิจารณาจากจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่เดินทางเข้ามายังประเทศไทย กับจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมายังประเทศสิงคโปร์ และประเทศเวียดนาม ดังแสดงไว้ในตารางที่ 1 จะพบว่า จำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ ที่เดินทางมายังประเทศไทย กับประเทศสิงคโปร์ มีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยเท่านั้น หากพิจารณาอัตราการเปลี่ยนแปลงเฉลี่ย (ร้อยละ) ของจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่เดินทางมา จะพบว่า อัตราการเปลี่ยนแปลงโดยเฉลี่ยของทั้งสองประเทศในช่วงเวลาดังกล่าวมีการเปลี่ยนแปลงในปริมาณที่ใกล้เคียงกัน คือ อัตราการเปลี่ยนแปลงของจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่เดินทางมายังประเทศไทย มีอัตราเพิ่มขึ้นเฉลี่ยประมาณร้อยละ 6.02 ต่อปี ในขณะที่อัตราการเปลี่ยนแปลงของประเทศสิงคโปร์ เพิ่มขึ้นเฉลี่ยประมาณร้อยละ 4.02 ต่อปี ส่วนทางด้านประเทศเวียดนามนั้นมีการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศในอัตราที่สูงมาก แม้ว่าเพิ่งจะมีนโยบายที่ส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวได้ไม่นานนัก โดยมีอัตราการเปลี่ยนแปลงของจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่เดินทางมายังประเทศเวียดนาม มีอัตราเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยประมาณร้อยละ 21.33 ต่อปี ซึ่งเป็นการเพิ่มขึ้นที่มากกว่าทั้งประเทศไทย และประเทศสิงคโปร์ ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงถือได้ว่าประเทศสิงคโปร์ และประเทศเวียดนาม เป็นคู่แข่งทางภาคการท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่สำคัญของประเทศไทยเป็นอย่างยิ่ง

ตารางที่ 1 จำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่เดินทางมายังประเทศไทย สิงคโปร์ และเวียดนาม รวมถึงอัตราการเปลี่ยนแปลงของประเทศไทย สิงคโปร์ และเวียดนาม ระหว่างปี พ.ศ. 2533 – 2547

ปี พ.ศ.	ประเทศไทย		ประเทศสิงคโปร์		ประเทศเวียดนาม	
	จำนวน นักท่องเที่ยว	อัตราการ เปลี่ยนแปลง	จำนวน นักท่องเที่ยว	อัตราการ เปลี่ยนแปลง	จำนวน นักท่องเที่ยว	อัตราการ เปลี่ยนแปลง
	(คน)	(ร้อยละ)	(คน)	(ร้อยละ)	(คน)	(ร้อยละ)
2533	5,298,860	-	5,313,223	-	250,000	-
2534	5,086,899	-4.00	5,414,651	1.91	300,000	20.00
2535	5,136,443	0.97	5,989,940	10.62	440,000	46.67
2536	5,760,533	12.15	6,425,778	7.28	669,862	52.24
2537	6,166,496	7.05	6,898,951	7.36	1,222,623	82.52
2538	6,951,566	12.73	7,137,255	3.45	1,351,296	10.52
2539	7,192,145	3.46	7,292,521	2.18	1,607,155	18.93
2540	7,221,345	0.41	7,197,963	-1.30	1,715,637	6.75
2541	7,764,930	7.53	6,242,152	-13.28	1,503,654	-12.36
2542	8,580,332	10.50	6,967,260	11.62	1,781,754	18.49
2543	9,508,623	10.82	7,691,399	10.39	2,150,100	20.67
2544	10,061,940	5.82	7,518,584	-2.25	2,330,050	8.37
2545	10,799,067	7.33	7,567,110	0.65	2,627,988	12.79
2546	10,082,109	-6.64	6,127,029	-19.03	2,428,735	-7.58
2547	11,737,413	16.42	8,375,094	36.69	2,927,873	20.55
เฉลี่ย		6.02		4.02		21.33

ที่มา: ASEAN Statistical Yearbook (2005) และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2549) และจากการ
คำนวณ

สำหรับกิจกรรมทางภาคการท่องเที่ยวในประเทศไทยนั้น ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก โดยได้พิจารณาให้ภาคการท่องเที่ยวเป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 3 ในปี พ.ศ. 2520 - 2524 และมีการจัดสรรงบประมาณ เพื่อส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวอย่างจริงจัง ต่อมาในปี พ.ศ. 2530 มีการจัดโครงการส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวระหว่างประเทศอย่างเป็นทางการครั้งแรกภายใต้ชื่อโครงการ Visit Thailand Year 1987 และประสบความสำเร็จอย่างงดงาม (สิทธิศักดิ์ ชุณหะวัณโรจน์, 2546) ความสำคัญของภาคการท่องเที่ยวไทย เริ่มปรากฏชัดเจนในช่วงปี พ.ศ. 2541 - 2543 ภายหลังจากการเกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ ซึ่งภาคการผลิตอื่นอยู่ในภาวะซบเซา แต่ภาคการท่องเที่ยวกลับมีการขยายตัวในเกณฑ์ที่ดี โดยรัฐบาลใช้ความได้เปรียบในเรื่องค่าเงินบาทที่อ่อนค่าลงมาเป็นจุดดึงดูดนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศให้เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวยังประเทศไทยประกอบกับมีนโยบายส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวออกมา คือ Amazing Thailand 1998 - 2000 ด้วยนโยบายนี้ส่งผลให้จำนวนนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศที่เดินทางมายังประเทศไทยในปี พ.ศ. 2543 มีจำนวนเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2542 ร้อยละ 10.82 หรือคิดเป็นรายได้ที่รับจากการท่องเที่ยวเป็นจำนวนเงิน 285,272 ล้านบาท โดยมีการปรับตัวเพิ่มขึ้น ร้อยละ 12.75 เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2542 และในปี พ.ศ. 2544 - 2545 อัตราการเปลี่ยนแปลงของจำนวนนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศที่เดินทางมายังประเทศไทย รวมถึงอัตราการเปลี่ยนแปลงของรายได้ที่รับจากการท่องเที่ยว มีการปรับตัวที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี พ.ศ. 2544 อัตราการเปลี่ยนแปลงของจำนวนนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศที่เดินทางมายังประเทศไทย เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.82 เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2543 และอัตราการเปลี่ยนแปลงของรายได้ที่รับจากการท่องเที่ยว เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.84 เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2543 ส่วนในปี พ.ศ. 2545 อัตราการเปลี่ยนแปลงของจำนวนนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศที่เดินทางมายังประเทศไทย เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.33 เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2544 และอัตราการเปลี่ยนแปลงของรายได้ที่รับจากการท่องเที่ยว เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.16 เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2544 จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2546 ประเทศไทยเกิดปัญหาโรคไข้หวัดนก (SARs) ส่งผลทำให้อัตราการเปลี่ยนแปลงของจำนวนนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศที่เดินทางมายังประเทศไทย มีการปรับตัวลดลงร้อยละ -6.64 เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2545 และอัตราการเปลี่ยนแปลงของรายได้ที่รับจากการท่องเที่ยวมีการปรับตัวลดลงร้อยละ -4.39 เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2545 ดังนั้น ในปี พ.ศ. 2547 ประเทศไทยจึงได้มีนโยบายส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก จะเห็นได้จากมีโครงการต่าง ๆ ออกมา เช่น โครงการเที่ยววันหยุด ลดสุดสุดในเมืองไทย เป็นต้น ส่งผลทำให้อัตราการเปลี่ยนแปลงของจำนวนนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศที่เดินทางมายังประเทศไทย มีการปรับตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 16.42 เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2546 นับว่าเป็นการเพิ่มขึ้นมากที่สุดในช่วงระยะเวลา

15 ปี (พ.ศ. 2533 – 2547) ส่วนทางด้านรายได้ที่ได้รับจากการท่องเที่ยว มีการปรับตัวเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 24.28 เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2546 (ดังตารางที่ 2) จนมาในปัจจุบันประเทศไทยยังให้ความสำคัญต่อภาคการท่องเที่ยวเรื่อยมา โดยมีโครงการต่าง ๆ นำเสนอออกมา เช่น โครงการพาน้องหนูท่องเที่ยวสู่มหานคร โครงการบัตรผู้สูงอายุเที่ยวสุดใจกับ ททท. โครงการ Thailand Unforgettable โครงการฉลองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี “พีชสวนโลก” โครงการ “เปิดทองหลังพระ – ท่องเที่ยวสืบสานโครงการพระราชดำริ” เป็นกิจกรรมเฉลิมฉลอง ในวโรกาสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงเจริญพระชนมพรรษาครบ 80 พรรษา และโครงการท่องเที่ยวตามวิถีไทย ด้านภัยโลกร้อน เป็นต้น

จากจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศในประเทศไทย ที่มีการเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่งผลทำให้ประเทศไทยมีรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น โดยในตารางที่ 2 ได้แสดงรายได้จากนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่เดินทางมายังประเทศไทย พบว่า รายได้จากการท่องเที่ยวระหว่างประเทศมีการเพิ่มขึ้น หรือลดลง โดยแปรผันตรงตามกันกับ จำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศในทุกปี แต่เมื่อพิจารณาจากอัตราการเปลี่ยนแปลงจะพบว่า รายได้จากการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ จะมีอัตราการเปลี่ยนแปลงที่มากกว่า โดยมีอัตราการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวโดยเฉลี่ยประมาณ ร้อยละ 8.89 ต่อปี ในขณะที่รายได้จากการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศมีการเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยประมาณร้อยละ 14.94 ต่อปี

ตารางที่ 2 จำนวนนักท่องเที่ยว และรายได้จากการท่องเที่ยวระหว่างประเทศในประเทศไทย
รวมถึงอัตราการเปลี่ยนแปลงระหว่างปี พ.ศ. 2528 – 2547

ปี พ.ศ.	จำนวน นักท่องเที่ยว (คน)	อัตราการ เปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	รายได้จากการท่องเที่ยว (ล้านบาท)	อัตราการ เปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)
2528	2,438,270	-	31,768	-
2529	2,818,092	15.58	37,321	17.48
2530	3,482,958	23.59	50,024	34.04
2531	4,230,737	21.47	78,859	57.64
2532	4,809,508	13.68	96,386	22.22
2533	5,298,860	10.17	110,572	14.72
2534	5,086,899	-4.00	100,004	-9.56
2535	5,136,443	0.97	123,135	23.13
2536	5,760,533	12.15	127,802	3.79
2537	6,166,496	7.05	145,211	13.62
2538	6,951,566	12.73	190,765	31.37
2539	7,192,145	3.46	219,364	14.99
2540	7,221,345	0.41	220,754	0.63
2541	7,764,930	7.53	242,177	9.70
2542	8,580,332	10.50	253,018	4.47
2543	9,508,623	10.82	285,272	12.75
2544	10,061,940	5.82	299,074	4.84
2545	10,799,067	7.33	323,484	8.16
2546	10,082,109	-6.64	309,269	-4.39
2547	11,737,413	16.42	384,360	24.28
เฉลี่ย		8.89		14.94

ที่มา: ASEAN Statistical Yearbook (2005) กับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2549)

และจากการคำนวณ

หากพิจารณาโครงสร้างของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ ที่เดินทางมายังประเทศไทย โดยจำแนกตามภูมิภาคต่าง ๆ ของโลก ดังตารางที่ 3 ได้แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่เดินทางมายังประเทศไทยในระหว่างปี พ.ศ. 2538 - 2547 จำแนกตามภูมิภาคต่าง ๆ ของโลก จะพบว่า มีจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย มากที่สุด คือ ภูมิภาคเอเชีย คือ ประมาณ 36,821,083 คน ดังนั้น ตลาดภาคการท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศไทย คือ ตลาดในภูมิภาคเอเชีย (ไม่รวมอาเซียน)

ตารางที่ 3 จำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่เดินทางมายังประเทศไทย ในช่วงปี พ.ศ. 2538 – 2547 จำแนกตามภูมิภาคต่าง ๆ ของโลก

ภูมิภาคของโลก	จำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ (คน)
เอเชีย (ไม่รวมอาเซียน)	36,821,083
อาเซียน	22,127,821
ยุโรป	20,225,201
อเมริกา	5,195,987
โอเชียเนีย*	3,483,676
อื่นๆ	2,466,153

หมายเหตุ: *โอเชียเนีย หมายถึง กลุ่มประเทศและหมู่เกาะในมหาสมุทรแปซิฟิก รวมทั้งทวีปออสเตรเลีย ซึ่งเป็นทวีปที่มีขนาดเล็กที่สุด

ที่มา: ASEAN Statistical Yearbook (2005)

เมื่อพิจารณาจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่เดินทางมายังประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2546 และพ.ศ. 2547 ซึ่งได้แสดงไว้ในตารางที่ 4 พบว่าประเทศที่มีอัตราการเปลี่ยนแปลงของจำนวนนักท่องเที่ยวมากที่สุด คือ ประเทศเกาหลีใต้ โดยมีอัตราการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 31.06 (จากปี พ.ศ. 2546 จำนวนนักท่องเที่ยว 695,034 คน มาเป็น 910,891 คน ในปี พ.ศ. 2547) รองลงมา คือ ประเทศญี่ปุ่น โดยมีอัตราการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 16.39 (จากปี พ.ศ. 2546 จำนวนนักท่องเที่ยว 1,026,287 คน มาเป็น 1,194,480 คน ในปี พ.ศ. 2547) นับเป็นตัวเลขที่น่าสนใจเป็นอย่างยิ่ง เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่นๆ ภายในช่วงระยะเวลาเดียวกัน ประกอบกับในปี พ.ศ. 2547 นักท่องเที่ยวประเทศเกาหลีใต้ และประเทศญี่ปุ่นที่

เดินทางมายังประเทศไทย รวมกันมีจำนวนถึง 2,105,461 คน ซึ่งเป็นตัวเลขที่เกินครึ่งหนึ่งของจำนวนนักท่องเที่ยวชาวเอเชีย (ไม่รวมอาเซียน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย ดังนั้นในภูมิภาคเอเชีย (ไม่รวมอาเซียน) ประเทศเกาหลีใต้ และประเทศญี่ปุ่น จึงถือเป็นตลาดท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศไทย

ตารางที่ 4 จำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่เดินทางมายังประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2546 และ พ.ศ. 2547 จำแนกตามสัญชาติต่าง ๆ ของภูมิภาคเอเชีย (ไม่รวมอาเซียน)

สัญชาติ	ปี พ.ศ. 2546	สัญชาติ	ปี พ.ศ. 2547	อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ) ระหว่างปี พ.ศ. 2546 - 2547
	จำนวนนักท่องเที่ยว (คน)		จำนวนนักท่องเที่ยว (คน)	
ฮ่องกง	657,458	ฮ่องกง	664,988	1.14
เกาหลีใต้	695,034	เกาหลีใต้	910,891	31.06
ไต้หวัน	525,916	ไต้หวัน	560,198	6.52
ญี่ปุ่น	1,026,287	ญี่ปุ่น	1,194,480	16.39
อื่นๆ	175,873	อื่นๆ	192,181	9.27
	รวม 3,080,568		รวม 3,522,738	

ที่มา: ASEAN Statistical Yearbook (2005) และจากการคำนวณ

จากสภาวะการแข่งขันทางภาคการท่องเที่ยวในปัจจุบัน การศึกษาทางด้านอุปสงค์การท่องเที่ยวระหว่างประเทศจึงเป็นการศึกษาที่มีความจำเป็นอย่างมาก เนื่องจากการศึกษาดังกล่าวสามารถบ่งบอกได้ว่ามีปัจจัยใดบ้างที่มีความสำคัญในการกำหนดจำนวนอุปสงค์การท่องเที่ยวจากนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ และในแต่ละปีจะมีผลต่ออุปสงค์อย่างไร ซึ่งถ้าปัจจัยดังกล่าวเหล่านั้น เกิดการเปลี่ยนแปลงแล้ว จะมีผลกระทบต่ออุปสงค์ในอนาคตและทิศทางใดบ้าง ดังนั้น การศึกษานี้จะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินนโยบายทางภาคการท่องเที่ยวของประเทศไทย ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น รวมไปถึงการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้วย

ในการศึกษารุ่นนี้ จะเป็นการศึกษาอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่เดินทางมายังประเทศไทย โดยจะทำการศึกษาอุปสงค์การท่องเที่ยวระหว่างประเทศของ

นักท่องเที่ยวสัญชาติเกาหลีใต้ และสัญชาติญี่ปุ่น เนื่องจากประเทศดังกล่าวเป็นตลาดการท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศไทยและจะพิจารณาให้ประเทศสิงคโปร์และประเทศเวียดนามเป็นประเทศคู่แข่งทางภาคการท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศไทย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่มีอิทธิพลต่อภาคการท่องเที่ยวในประเทศไทย

ขอบเขตของการวิจัย

1. ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษานี้ ผู้วิจัยใช้ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) ประเภทข้อมูลอนุกรมเวลา (Time series data) ในการศึกษาทั้งสิ้นเป็นเวลา 20 ปี โดยเป็นข้อมูลระหว่างปี พ.ศ. 2528 - 2547
2. อุปสงค์นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่ต้องการศึกษาในครั้งนี้ จำแนกตามถิ่นที่อยู่ของนักท่องเที่ยว จาก 2 ประเทศ ได้แก่ นักท่องเที่ยวจากประเทศเกาหลีใต้ และประเทศญี่ปุ่น เพราะเป็นประเทศที่มีอัตราการเปลี่ยนแปลงของจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นมากที่สุด 2 อันดับแรกในช่วงปี พ.ศ. 2546 - 2547
3. ในการศึกษาครั้งนี้จะใช้ทฤษฎีและแนวคิด เรื่อง ปัจจัยที่ทำให้อุปสงค์การท่องเที่ยวแตกต่างกันมาสร้างและกำหนดสมมติฐานของแบบจำลอง โดยใช้หัวข้อต่อไปนี้ คือ ปัจจัยทางเศรษฐกิจ มีความสอดคล้องกับตัวแปรรายได้ประชาชาติต่อหัว ปัจจัยทางประชากรศาสตร์ มีความสอดคล้องกับตัวแปรจำนวนประชากร ปัจจัยทางวัฒนธรรมสังคม มีความสอดคล้องกับตัวแปรชั่วโมงการทำงานที่แท้จริงต่อคน ปัจจัยทางการเมืองและกฎหมาย และปัจจัยทางสื่อสารมวลชน มีความสอดคล้องกับตัวแปรงบประมาณที่ใช้ในการส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวของประเทศไทย และปัจจัยทางการเปรียบเทียบราคา มีความสอดคล้องกับตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวประเทศเกาหลีใต้ และประเทศญี่ปุ่น ว่ามีผลกระทบในทิศทางใด และสามารถนำแบบจำลองอุปสงค์การท่องเที่ยวที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้ไปใช้ประโยชน์ในการกำหนดนโยบาย เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทย ในประเทศเกาหลีใต้ และประเทศญี่ปุ่นได้ อีกทั้ง ทำให้ทราบถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงอัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทของประเทศไทยกับประเทศสิงคโปร์ และประเทศเวียดนามที่มีผลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวระหว่างประเทศในประเทศไทยด้วย

วิธีการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) ประเภทข้อมูลอนุกรมเวลา (Time series data) ระหว่างปี พ.ศ. 2528 – 2547 รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 20 ปี ซึ่งสามารถรวบรวมได้จากแหล่งข้อมูล เอกสาร และวารสารของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้ คือ

1. ข้อมูลจำนวนนักท่องเที่ยว ได้มาจาก การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (Online). www.tat.or.th และ (Online). www.aseansec.org
2. ข้อมูลจำนวนประชากร ได้มาจาก (Online). www.oecd.org
3. ข้อมูลรายได้ประชาชาติ ได้มาจาก (Online). www.oecd.org
4. ข้อมูลอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ได้มาจาก จาก ธนาคารแห่งประเทศไทย (Online). www.bot.or.th, (Online). www.oecd.org และ (Online). www.adb.org
5. ข้อมูลงบประมาณที่ใช้ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทย ได้มาจาก งบประมาณด้านการตลาด การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

6. ข้อมูลชั่วโมงการทำงานต่อคน ได้มาจาก (Online). www.oecd.org

7. แหล่งข้อมูลอื่นๆ เช่น หนังสือรายงานประจำปี ASEAN Statistical Yearbook 2005 เป็นต้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แยกพิจารณาออกเป็น 2 ส่วน คือ การวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงพรรณนา (Descriptive analysis) และการวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงปริมาณ (Quantitative analysis) โดยแบ่งขั้นตอนในการศึกษาเพื่อให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ทั้งหมด ดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงพรรณนา (Descriptive analysis) เป็นการอธิบายถึงลักษณะโดยทั่วไปของการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศในประเทศไทย โดยเฉพาะพฤติกรรมนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากประเทศเกาหลีใต้ และประเทศญี่ปุ่น ตลอดจนการหาค่าเฉลี่ยหรือร้อยละเปรียบเทียบ

2. การวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงปริมาณ (Quantitative analysis) เป็นการวิเคราะห์ โดยอาศัยวิธีการทางด้านสถิติ การวิเคราะห์แบบจำลองจะใช้วิธี “การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุหรือเชิงซ้อน” (Multiple Regression Analysis) สำหรับการสร้างสมการจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่เดินทางมายังประเทศไทย ทั้ง 2 ประเทศ คือ ประเทศเกาหลีใต้และประเทศญี่ปุ่น โดยกำหนดให้มีตัวแปรอิสระ 9 ตัว คือ POP (จำนวนประชากรของประเทศนักท่องเที่ยว) , GDP (รายได้ประชาชาติต่อหัวมีหน่วยเป็นเงินตราของประเทศนักท่องเที่ยว) , ER_t (อัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลบาทต่อสกุลเงินของประเทศนักท่องเที่ยว 1 หน่วย) , ER_s (อัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลดอลลาร์สิงคโปร์ต่อสกุลเงินของประเทศนักท่องเที่ยว 1 หน่วย) , ER_v อัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลดอง (Dong) ต่อสกุลเงินของประเทศนักท่องเที่ยว 1 หน่วย) , BT (งบประมาณที่ใช้ในการส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวของประเทศไทย) , BT_a (งบประมาณที่ใช้ในการส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวของประเทศไทย ในประเทศญี่ปุ่น) , BT_k (งบประมาณที่ใช้ในการส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวของประเทศไทย ในประเทศเกาหลีใต้) , HW (ชั่วโมงการทำงานต่อคน ของประเทศนักท่องเที่ยว) ที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม Q (Q คือ จำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่

เดินทางมายังประเทศไทย) โดยที่ความสัมพันธ์อยู่ในรูปเชิงเส้น จะได้สมการถดถอยเชิงพหุ ซึ่งแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตาม และตัวแปรอิสระว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไร

นิยามศัพท์

นักท่องเที่ยว หมายถึง บุคคลที่เดินทางจากถิ่นพำนักถาวรของตนไปค้างยังสถานที่หนึ่งอย่างน้อย 1 คืน แต่ไม่เกิน 90 วัน เพื่อกิจกรรมต่างๆ แต่ต้องไม่ก่อให้เกิดค่าจ้าง หรือค่าตอบแทนจากสถานที่ที่ตนไปเยือน

นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ หมายถึง นักท่องเที่ยวที่ถือสัญชาติอื่นที่ไม่ใช่สัญชาติเดียวกับประเทศที่ตนเดินทางไปเยือน

รายได้จากการท่องเที่ยว หมายถึง ค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการซื้อสินค้าและบริการของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศตลอดระยะเวลาที่พำนักอยู่ในประเทศที่เดินทางไปท่องเที่ยว

รายจ่ายจากการท่องเที่ยว หมายถึง ค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการซื้อสินค้าและบริการของนักท่องเที่ยวประเทศของตนในต่างประเทศ

อุปสงค์การเที่ยวระหว่างประเทศ หมายถึง จำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่มีความต้องการเดินทางไปยังประเทศหนึ่ง ๆ

บทที่ 2

โครงสร้างทางทฤษฎี

การตรวจสอบเอกสาร

ทฤษฎีและแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้นำทฤษฎีและแนวความคิดทางเศรษฐศาสตร์มาประยุกต์ใช้ในการอธิบายปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออุปสงค์ของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่เดินทางมายังประเทศไทย ทฤษฎีและแนวความคิดดังกล่าวประกอบด้วยทฤษฎีอุปสงค์ (Theory of Demand) (นราทิพย์ ชุตินวงศ์, 2539: 27 - 35)

1. ทฤษฎีอุปสงค์

อุปสงค์ หมายถึง จำนวนสินค้าหรือบริการชนิดใดชนิดหนึ่งที่มีผู้ต้องการซื้อภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ ณ ระดับราคาต่าง ๆ กันของสินค้านั้น หรือ ณ ระดับรายได้ต่าง ๆ กันของผู้บริโภค หรือ ณ ระดับราคาต่าง ๆ กันของสินค้านิดอื่นที่เกี่ยวข้อง ดังนั้นอุปสงค์จึงอาจแยกได้เป็น 3 ชนิดด้วยกัน คือ อุปสงค์ต่อราคา อุปสงค์ต่อรายได้ และอุปสงค์ต่อราคาสินค้านิดอื่น ๆ

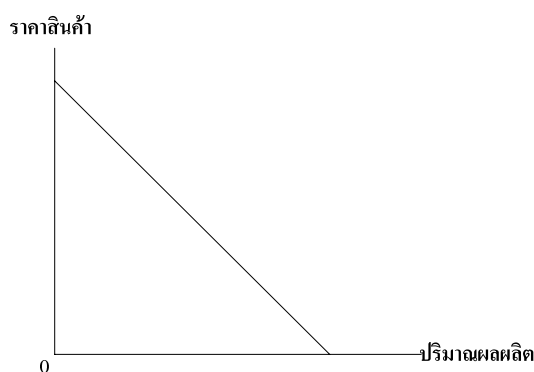
1.1 อุปสงค์ต่อราคา (Price Demand) หมายถึง ปริมาณสินค้าที่มีผู้ต้องการซื้อในขณะใดขณะหนึ่ง ณ ระดับราคาสินค้านั้น ๆ โดยกำหนดให้สิ่งอื่น ๆ คงที่ ได้แก่ ปัจจัยทุกชนิดที่มีส่วนกำหนดปริมาณซื้อที่นอกเหนือจากราคาสินค้าที่กำลังพิจารณาอยู่ ความสัมพันธ์ดังกล่าวสามารถเขียนในรูปฟังก์ชันทางคณิตศาสตร์ได้ว่า

$$Q_d = f(P) \quad (1)$$

จากสมการที่ (1) หมายความว่า ปริมาณการเสนอซื้อ และราคาสินค้ามีความสัมพันธ์กันในทิศทางตรงกันข้าม กล่าวคือ เมื่อราคาสินค้าสูงขึ้น ผู้บริโภคจะต้องการซื้อสินค้านั้นในปริมาณ

ที่ลดลง และเมื่อราคาสินค้าลดลง ผู้บริโภคจะต้องการซื้อสินค้านั้นในปริมาณที่เพิ่มขึ้น ความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นที่รู้จักกันในนาม กฎของอุปสงค์ (Law of Demand) ดังนั้นจาก ความสัมพันธ์ระหว่างราคากับปริมาณซื้อ สามารถแสดงเส้นอุปสงค์ (Demand Curve) ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 เส้นอุปสงค์ของราคาสินค้า

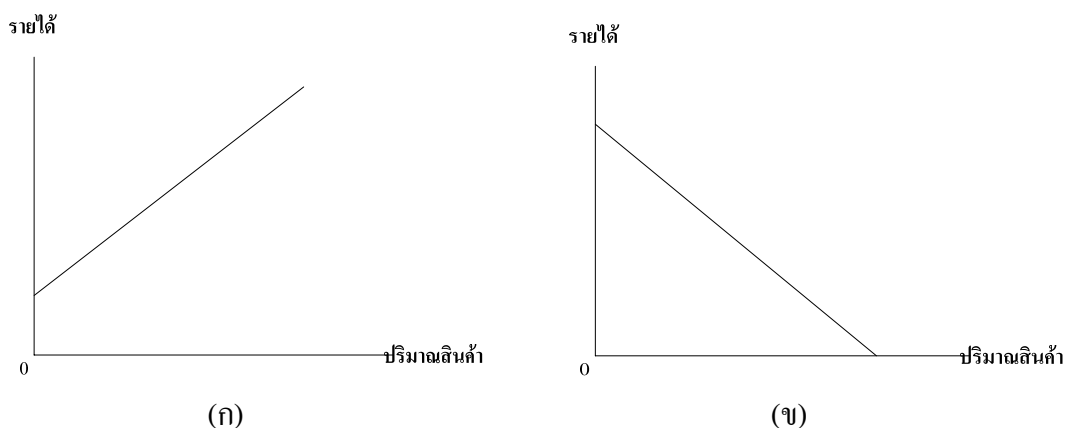
1.2 อุปสงค์ต่อรายได้ (Income Demand) หมายถึง ปริมาณสินค้าที่มีผู้ต้องการเสนอซื้อ ในขณะที่ขณะหนึ่ง ณ ระดับรายได้ต่าง ๆ กัน ของผู้ซื้อ โดยกำหนดให้สิ่งอื่น ๆ คงที่ ความสัมพันธ์ในรูปฟังก์ชันคณิตศาสตร์ของอุปสงค์ต่อรายได้เขียนได้ดังนี้

$$Q_d = f(Y) \quad (2)$$

โดยที่ Q_d คือ ปริมาณเสนอซื้อ จากสมการที่ (2) แสดงว่า ปริมาณความต้องการซื้อของผู้บริโภคขึ้นอยู่กับรายได้ของผู้ซื้อ ในกรณีที่สินค้าปกติ (Normal Good) ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณเสนอซื้อและรายได้จะเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ เมื่อรายได้สูงปริมาณการเสนอซื้อก็จะสูง และเมื่อรายได้ต่ำปริมาณการเสนอซื้อก็จะต่ำ เส้นอุปสงค์ต่อรายได้จะเป็นเส้นที่ลาดขึ้นไปทางขวา มีค่าความชันเป็นบวก ดังแสดงในภาพที่ 2 (ก)

สำหรับกรณีสินค้าที่เป็นสินค้าด้อยคุณภาพ (Inferior Goods) ซึ่งผู้บริโภคจะทำการบริโภคเฉพาะเมื่อตนมีรายได้ต่ำ และเมื่อใดที่ตนมีรายได้สูงขึ้นก็จะหันไปบริโภคสินค้าอื่นที่มีคุณภาพดีกว่าแทน เส้นอุปสงค์ต่อรายได้ก็จะเป็นเส้นที่ลาดจากซ้ายลงมาทางขวา มีค่าความชันเป็นลบ ดังแสดงในภาพที่ 2 (ข)

เส้นอุปสงค์ต่อรายได้จะมีความลาดหรือชันมากน้อยเพียงไรนั้น จะขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ของตัวแปรทั้งสองว่ามีมากน้อยเพียงใด สินค้าบางชนิดมีความสัมพันธ์กับรายได้มาก บางชนิดมีความสัมพันธ์กับรายได้น้อย ทำให้เส้นอุปสงค์ต่อรายได้มีความชันแตกต่างกันไป

ภาพที่ 2 เส้นอุปสงค์ต่อรายได้

1.3 อุปสงค์ต่อราคาสินค้าชนิดอื่น (Cross Demand) หรือเรียกกันว่า อุปสงค์ไขว้ หมายถึงปริมาณสินค้าที่มีผู้ต้องการเสนอซื้อในขณะใดขณะหนึ่ง ณ ระดับต่าง ๆ กันของราคาสินค้าอีกชนิดหนึ่งที่เกี่ยวข้อง โดยกำหนดให้สิ่งอื่น ๆ คงที่ การศึกษาความสัมพันธ์ของราคาและปริมาณเสนอซื้อในกรณีนี้จะคาบเกี่ยวในระหว่างสินค้า 2 ชนิดด้วยกัน ซึ่งสามารถแสดงได้ในรูปฟังก์ชันทางคณิตศาสตร์ได้ดังนี้

$$Q_A = f(P_B) \quad (3)$$

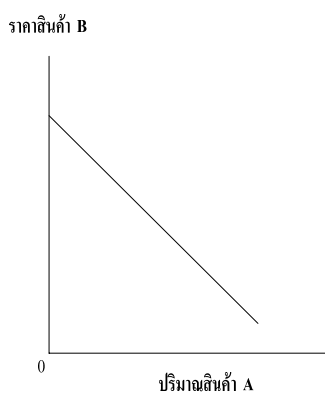
โดย Q_A หมายถึง ปริมาณเสนอซื้อสินค้า A, P_B หมายถึง ราคาสินค้า B ลักษณะของเส้นอุปสงค์ต่อราคาสินค้าชนิดอื่น ขึ้นกับลักษณะความสัมพันธ์ของสินค้าที่เรากำลังพิจารณาอยู่ ซึ่งอาจแยกได้ ดังนี้

ก. สินค้าที่ใช้ประกอบกัน (Complementary Goods) เช่น ดินสอ และ ไม้ดินสอ
ความสัมพันธ์ของปริมาณเสนอซื้อสินค้าชนิดหนึ่งกับราคาของสินค้าอีกชนิดหนึ่งจะเป็นไปในทิศทางตรงกันข้าม กล่าวคือ สมมติว่า สินค้าสองชนิดที่ใช้ประกอบกันที่เรากำลังพิจารณาอยู่คือ

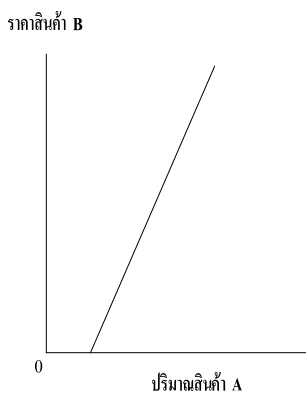
สินค้า A และ B เมื่อราคาสินค้า B ลดลง ปริมาณการเสนอซื้อสินค้า B จะเพิ่มขึ้น แต่เมื่อ B ต้องใช้ประกอบกับ A ปริมาณการซื้อสินค้า A ก็จะเพิ่มขึ้นด้วย เส้นอุปสงค์ต่อราคาสินค้าชนิดอื่นๆ ในกรณีนี้จะเป็เส้นที่ลาดจากซ้ายลงมาทางขวา มีค่าความชันเป็นลบ ดังแสดงในภาพที่ 3 (ก)

ข. **สินค้าที่ใช้แทนกัน** (Substitute Goods) ตัวอย่างเช่นสบู่ยี่ห้อ A กับสบู่ยี่ห้อ B ความสัมพันธ์ของปริมาณเสนอซื้อสินค้าชนิดหนึ่งกับราคาของสินค้าอีกชนิดหนึ่งจะเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ เมื่อราคาสินค้า B ลดลง ปริมาณการเสนอซื้อสินค้า B จะเพิ่มขึ้น และในส่วหนึ่งของปริมาณการเสนอซื้อสินค้า B ที่เพิ่มขึ้นเป็นผลมาจากการที่สินค้า B สามารถใช้แทนสินค้า A ได้ผู้ที่เคยซื้อสินค้า A บางคนจะหันไปซื้อสินค้า B แทนสินค้า A เมื่อราคาสินค้า B ลดลงในขณะที่ราคาสินค้า A ไม่เปลี่ยนแปลง เส้นอุปสงค์ต่อราคาสินค้าชนิดอื่นในกรณีนี้จึงเป็นเส้นที่ลาดขึ้นไปทางขวา ดังแสดงในภาพที่ 3 (ข)

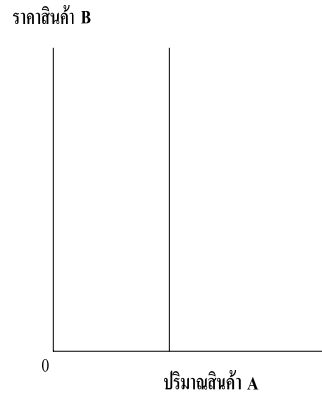
ค. นอกจากความสัมพันธ์ในลักษณะทั้งสองแล้ว เรายังสามารถสร้างสมการและเส้นอุปสงค์ต่อราคาสินค้าชนิดอื่น ๆ ในกรณีที่สินค้าทั้งสองชนิดที่กำลังพิจารณาอยู่ไม่มีความสัมพันธ์กันเลย เช่น การเปลี่ยนแปลงราคาน้ำตาลข่อมไม่มีผลกระทบต่อปริมาณการเสนอซื้อรถยนต์ เส้นอุปสงค์ต่อราคาสินค้าชนิดอื่น ในกรณีนี้จึงเป็นเส้นตั้งฉากกับแกนนอนมีความชันเป็น ∞ ดังแสดงในภาพที่ 3 (ค)

(ก)

(ข)

(ค)

ภาพที่ 3 เส้นอุปสงค์ต่อราคาสินค้าชนิดอื่น

ปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์ หมายถึง ตัวแปรต่าง ๆ ซึ่งมีอิทธิพลต่อจำนวนสินค้าที่ผู้บริโภคปรารถนาที่จะซื้อ (Quantity Demand) ปัจจัยเหล่านี้มีผลต่อปริมาณการซื้อเล็กน้อยไม่เท่ากัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับพฤติกรรมของผู้บริโภคแต่ละคนและกาลเวลา ปัจจัยเหล่านี้มีหลายอย่าง ดังนี้

1. ราคาสินค้าตามปกติเมื่อราคาสินค้าเพิ่มสูงขึ้น ปริมาณการซื้อจะมีน้อย แต่ถ้าราคาสินค้าลดต่ำลง ปริมาณการซื้อจะมีมากขึ้น

2. รสนิยมของผู้บริโภค และความนิยมของคนส่วนใหญ่ในสังคม รสนิยมอาจเกี่ยวข้องกับความรู้สึกนิยมชมชอบชั่วขณะหนึ่งซึ่งเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว เช่น แบบเสื้อสตรี ภาพยนตร์ และเทปเพลง เป็นต้น แต่บางกรณีความนิยมนั้นก็คงอยู่นาน เช่น รูปแบบของสิ่งก่อสร้าง รถยนต์ และน้ำอัดลม เป็นต้น สิ่งที่กำหนดรสนิยมของผู้บริโภค ได้แก่ อายุ เพศ ความเชื่อ ค่านิยม การศึกษา แฟชั่น และอิทธิพลของการโฆษณา รสนิยมเป็นสิ่งที่มีผลต่อธุรกิจการค้า ดังนั้น หน่วยธุรกิจจึงยอมทุ่มเงินจำนวนมากในการโฆษณาเพื่อหวังผลในการเปลี่ยนแปลงรสนิยม หรือมิฉะนั้น ก็เพื่อรักษารสนิยมของผู้บริโภคให้คงเดิมนั่นเอง

3. จำนวนประชากร ตามปกติเมื่อประชากรเพิ่มจำนวนมากขึ้น ความต้องการสินค้าและบริการจะเพิ่มขึ้นตาม แต่การเพิ่มจำนวนประชากรยังไม่เป็นการเพียงพอ ประชากรเหล่านั้นจะต้องมีอำนาจซื้อด้วยจึงจะสามารถซื้อสินค้าได้มากขึ้น

4. รายได้เฉลี่ยของครัวเรือน โดยทั่วไปเมื่อประชากรมีรายได้โดยเฉลี่ยสูงขึ้น ความต้องการสินค้าและบริการจะเปลี่ยนไป คือ มักจะลดการบริโภคสินค้าราคาถูกและขณะเดียวกันก็หันไปบริโภคสินค้าราคาแพง

5. สภาพการกระจายรายได้ในระบบเศรษฐกิจ ลองพิจารณาถึงสังคมบางแห่ง เช่น ประเทศที่มีบ่อน้ำมัน ปรากฏว่ารายได้ส่วนใหญ่ตกอยู่ในมือของคนกลุ่มน้อย ส่วนคนกลุ่มใหญ่จะมีรายได้ต่ำมาก สังคมแบบนี้การบริโภคจะแตกต่างจากสังคมที่มีการกระจายรายได้ค่อนข้างเท่าเทียมกัน ถึงแม้ว่ารายได้โดยเฉลี่ยของทั้งสองประเทศจะอยู่ในระดับใกล้เคียงกันก็ตาม

6. ราคาสินค้าอื่นที่เกี่ยวข้อง ตามปกติความต้องการของผู้บริโภคอาจสนองได้ด้วยสินค้าหลายชนิด ถ้าสินค้าชนิดหนึ่งมีราคาสูง ผู้บริโภคก็ซื้อสินค้านั้นน้อยลง และหันไปซื้อสินค้าอีก

ชนิดหนึ่งซึ่งใช้ทดแทนกันได้ สำหรับในกรณีของสินค้าที่ต้องใช้ประกอบกัน เช่น รถยนต์กับน้ำมัน เป็นต้น เมื่อผู้บริโภคต้องการบริโภครถยนต์มากขึ้น ก็ต้องการบริโภคน้ำมันมากขึ้นด้วย

7. ฤดูกาล ยกตัวอย่างเช่น ในประเทศที่อยู่ในเขตหนาว เมื่อย่างเข้าฤดูหนาว ประชากรจำเป็นต้องจัดหาเครื่องนุ่งห่มกันหนาว ทำให้ความต้องการสินค้าเครื่องกันหนาวต่าง ๆ ในช่วงเวลาดังกล่าวเพิ่มขึ้น

เราสามารถแสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณซื้อกับปัจจัยอุปสงค์เหล่านี้ด้วยฟังก์ชันที่กำหนดอุปสงค์ดังนี้

$$Q_x = f(P_x, A_1, A_2, A_3, A_4, \dots) \quad (4)$$

จากสมการที่ 4 แสดงว่า ปริมาณซื้อสำหรับสินค้า X หรือ (Q_x) เป็นตัวแปรตาม (Dependent Variable) ส่วนตัวกำหนดต่าง ๆ ($P_x, A_1, A_2, A_3, A_4, \dots$) เป็นตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ได้แก่ ราคาสินค้า รสนิยมของผู้บริโภค จำนวนประชากร รายได้เฉลี่ยของครัวเรือน สภาพการกระจายรายได้ในระบบเศรษฐกิจ ราคาสินค้าอื่นที่เกี่ยวข้องและฤดูกาล

ปัจจัยสำคัญที่ทำให้อุปสงค์การท่องเที่ยวแตกต่างกัน (ฉลองศรี พิมพ์สมพงศ์, 2548: 21 - 25)

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพมีหลายประการ ไม่ว่าจะเป็นทั้งปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมได้หรือควบคุมได้ยาก ซึ่งผู้ประกอบการจะสามารถคาดการณ์ได้ว่าอะไรจะเกิดขึ้นกับตลาดท่องเที่ยวบ้าง และสามารถเตรียมกิจกรรมทางการตลาดเพื่อแก้ไขสถานการณ์ต่าง ๆ ที่อาจเปลี่ยนแปลงไป ปัจจัยที่สำคัญมีดังนี้

1. ปัจจัยทางเศรษฐกิจ (Economic factors)

สภาพเศรษฐกิจภายในประเทศ (ท้องถิ่น) ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวและสภาพเศรษฐกิจภายนอกของประเทศนักท่องเที่ยวมีผลต่อการตัดสินใจบริโภคสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวมาก เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ระดับอุปสงค์แตกต่างกัน กล่าวคือประเทศที่มีเศรษฐกิจดีย่อมเอื้ออำนวยให้คนเดินทางมากขึ้น เพื่อไปเจรจาติดต่อธุรกิจ ไปประชุม ไปศึกษาหาความรู้หรือไป

พักผ่อน ปริมาณการซื้อสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวกระทำได้ปริมาณสูงตามอำนาจการซื้อ (purchasing power) แต่ประเทศที่กำลังพัฒนาหรือการพัฒนาเศรษฐกิจยังไม่คึก จะทำให้นักท่องเที่ยวของประเทศนั้นมีอำนาจการซื้อต่ำ และไม่ใช่ว่าเป้าหมายหลักของธุรกิจการท่องเที่ยว การดึงดูดลูกค้าเป้าหมายหลัก ผู้ประกอบธุรกิจจำเป็นต้องพัฒนารูปแบบของการบริการ และพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกให้เหมาะสมกับสภาพและฐานะของกลุ่มลูกค้าที่มีเศรษฐกิจดี และมีอำนาจการซื้อสูง จะเห็นได้ว่าการพัฒนาสินค้าและบริการของธุรกิจโรงแรมซึ่งมีความแตกต่างกันทางด้านการแข่งขันสูงมาก โดยอัตราการเข้าพัก (Occupancy rate) ที่เพิ่มขึ้นได้แสดงให้เห็นว่ามีความต้องการทางด้านการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น

2. ปัจจัยทางประชากรศาสตร์ (Demographic factors)

ลักษณะของประชากร ได้แก่ ขนาดและองค์ประกอบของครอบครัว อายุ เพศ การศึกษา ประสบการณ์ ระดับรายได้ อาชีพ เชื้อชาติ สัญชาติ ซึ่งโดยรวมแล้วจะมีผลต่อจำนวนอุปสงค์ของสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว ตัวอย่างของลักษณะประชากรที่มีผลต่ออุปสงค์ อาทิเช่น ขนาดครอบครัว ประเทศที่พัฒนาแล้วโดยส่วนใหญ่ครอบครัว จะมีขนาดเล็ก ส่งผลให้มีการใช้จ่ายน้อยจนมีรายได้เหลือมากพอจะเดินทางท่องเที่ยว ซึ่งต่างจากประเทศที่กำลังพัฒนาที่ประกอบด้วยครอบครัวขนาดใหญ่ รายได้ส่วนมากใช้เพื่อการยังชีพ อายุ กลุ่มบุคคลที่มีอายุตั้งแต่ 55 ปีขึ้นไป หรือเกษียณอายุแล้ว กลุ่มนี้มีความพร้อมทั้งด้านการเงิน เวลาและยังคงสุขภาพที่แข็งแรงพร้อมที่จะท่องเที่ยว แต่ไม่ต้องการเดินทางแบบสมบุกสมบัน ลักษณะการท่องเที่ยวแบบพักผ่อนและรักษาสุขภาพ จึงน่าจะเป็นรูปแบบที่เหมาะสมกับลักษณะของประชากรกลุ่มนี้ ดังตัวอย่างที่กล่าวมาผู้ประกอบการควรปรับปรุงรูปแบบของการบริการการท่องเที่ยวให้เหมาะสมกับลักษณะประชากรกลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ จะช่วยดึงดูดความสนใจ และเพิ่มมูลค่ารายได้การท่องเที่ยวมากขึ้นได้

องค์การสหประชาชาติได้ประมาณว่า ราวปี ค.ศ. 2025 สัดส่วนประชากรผู้สูงอายุของโลกจะมีประมาณร้อยละ 19 ของประชากรทั้งหมดหรือคิดเป็นจำนวนราว 1.6 พันล้านคน นอกจากการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวจะแตกต่างกัน เนื่องจากอายุแล้ว การศึกษาทำให้เพิ่มปริมาณอุปสงค์ด้วย จะเห็นได้ว่าการจัดรายการนำเที่ยวเพื่อไปศึกษาในต่างประเทศ (Study Tour) ให้แก่เยาวชน และการนำเที่ยวแบบความสนใจพิเศษ (Special Interest Travel) เพิ่มมากขึ้นทุกปี

3. ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ (Geographic factors)

ลักษณะภูมิศาสตร์ของประเทศผู้ซื้อที่มีผลกระทบทำให้อุปสงค์ของนักท่องเที่ยวแต่ละประเทศแตกต่างกันและเป็นสิ่งที่กำหนดลักษณะสถานที่ท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวต้องการไป เพราะนักท่องเที่ยวต้องการประสบการณ์ และบรรยากาศที่แปลกใหม่ เช่น นักท่องเที่ยวที่มาจากประเทศที่แวดล้อมด้วยทะเลย่อมต้องการพบบรรยากาศแปลกใหม่ เช่น ภูเขา ป่าไม้ น้ำตก เมือง เป็นต้น ยกตัวอย่างประเทศที่มีอากาศหนาว เช่น ชาวสแกนดิเนเวีย นิยมไปพักผ่อนยังประเทศที่อบอุ่น นอกจากลักษณะทางภูมิประเทศและภูมิอากาศจะทำให้รูปแบบอุปสงค์ต่างกันแล้ว ผู้พักอาศัยในเมืองใหญ่ที่มีเวลาว่างและจำกัดมักนิยมเดินทางแบบเข้าไปเยือนกลับ (Day Visit) มากกว่า ผู้ประกอบการธุรกิจจذبนำเที่ยวและโรงแรมควรพิจารณาลักษณะทางภูมิศาสตร์ของลูกค้าให้มีความเหมาะสมกับสถานที่ท่องเที่ยวและช่วงระยะเวลาที่ใช้ในการท่องเที่ยวให้ตรงกับตามกลุ่มเป้าหมายจะทำให้ผู้ที่ต้องการจะท่องเที่ยวอยู่แล้วตัดสินใจเลือกใช้บริการได้

4. ปัจจัยทางวัฒนธรรมสังคม (Social – cultural factors)

ลักษณะทางสังคมและวัฒนธรรม ส่งผลให้มีความแตกต่างกันด้านความคิด ทัศนคติ และทัศนคติในการบริโภคสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว ดังตัวอย่างเช่น สังคมตะวันตกมีลักษณะเปิดเผย จะเปิดโอกาสให้ผู้หญิงได้เดินทางท่องเที่ยวได้อย่างอิสระมากกว่าชาวเอเชีย เมื่อมีเวลาว่างเพิ่มขึ้น และตะวันออกกลางซึ่งไม่นิยมเดินทางโดยลำพัง นอกจากนี้ค่านิยมของการมีบ้านพักหลังที่ 2 (Secondary Residence) เพื่อพักผ่อนในชนบทหรืออยู่ชายทะเล ถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นและมีคุณค่าต่อชีวิต ส่วนประเทศในแถบเอเชียที่เจริญพัฒนาไปมาก เช่น ประเทศญี่ปุ่น หญิงสาวโสดชาวญี่ปุ่น และอยู่ในวัยทำงาน (Office Lady) จะมีรสนิยมในการท่องเที่ยวหรูหรา สะดวกสบาย นับเป็นลูกค้าเป้าหมายสำคัญอีกกลุ่มหนึ่ง นอกเหนือไปจากคู่ฮันนีมูน (Honeymooners) ซึ่งนิยมเดินทางไปพักผ่อนต่างประเทศหลังจากการแต่งงาน จากตัวอย่างดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าทัศนคติและวัฒนธรรมของท้องถิ่นใด ๆ สามารถ กำหนดรูปแบบของการซื้อสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวได้

5. ปัจจัยทางการเมืองและกฎหมาย (Political and Regulatory factors)

การเปลี่ยนแปลงทางด้านการเมือง และระเบียบกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ของประเทศอาจทำให้การตัดสินใจซื้อสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวเปลี่ยนแปลง และ/หรืออาจทำให้อุปสงค์การท่องเที่ยวแตกต่างกัน เนื่องจากมีความรู้สึกเรื่องความปลอดภัยในการจะเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ เช่น เกิดภาวะสงคราม การปฏิวัติเปลี่ยนแปลงการปกครอง ถ้านักท่องเที่ยวห่วงเรื่องความปลอดภัย อุปสงค์จะลดลง มีผลกระทบต่อการค้าเงินธุรกิจการท่องเที่ยว เช่น สายการบินต้องระงับเส้นทางบินชั่วคราว อัตราการเข้าพักโรงแรมลดลงจนอาจต้องปลดพนักงาน แม้แต่ตลาดการท่องเที่ยวภายในประเทศ (Domestic Tour) เองก็หยุดชะงัก การฟื้นตัวต้องใช้เวลานานพอสมควร สำนักงานการท่องเที่ยวของประเทศ (National Tourist Office) จำเป็นต้องรีบประชาสัมพันธ์เพื่อฟื้นฟูภาพลักษณ์ ธุรกิจภาคเอกชนต้องเร่งการส่งเสริมการตลาดและการขาย นอกจากนี้ประเทศที่มีกฎหมายเกี่ยวกับการท่องเที่ยวย่อมสร้างความมั่นใจให้นักท่องเที่ยวได้ว่า จะได้รับการบริการที่เป็นมาตรฐาน ไม่ถูกหลอกลวงและได้รับสิทธิการคุ้มครองการบริโภคด้วย เช่น ประเทศไทยมี พ.ร.บ. ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. 2535 นักท่องเที่ยวสามารถร้องเรียนขอให้ชดเชยได้ถ้าไม่ได้รับการบริการตามข้อตกลงที่ธุรกิจนำเที่ยวได้ให้ไว้ กฎหมายเกี่ยวกับการท่องเที่ยวจึงมีส่วนสำคัญในการเพิ่มหรือลดอุปสงค์ และกฎหมายอื่น ๆ เกี่ยวข้องกับการขยายตัวของธุรกิจท่องเที่ยวก็มีความสำคัญเช่นเดียวกัน เช่น พ.ร.บ. เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะช่วยรักษาทรัพยากรการท่องเที่ยวไว้ได้นานที่สุด ให้นักท่องเที่ยวที่ชื่นชมและอยากจะทำกลับมาเยือนอีก

6. ปัจจัยทางสื่อสารมวลชน (Mass Media Communication factors)

ข้อมูลข่าวสารทุกชนิดจากสื่อมวลชนสามารถสร้างความเชื่อถือ และความมั่นใจในการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว ช่วยสร้างความรู้จัก คู่แข่ง การต่อต้าน หรืออยากรู้ อยากเห็นมากขึ้น และช่วยในการตัดสินใจซื้อสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว ทั้งนี้ข่าวสารทางลบ เช่น ปัญหาการเมือง การต่อสู้ระหว่างชนชาติ โรคระบาด ความไม่ปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยวเป็นผลกระทบอย่างรุนแรงต่อการเติบโตของธุรกิจท่องเที่ยว ปัญหาภาพลักษณ์ทางลบของไทย เช่น ปัญหาโสเภณีเด็ก โรคเอดส์ การจราจร ทำให้นักท่องเที่ยวเปลี่ยนใจ เบี่ยงเบนการซื้อขายรายการนำเที่ยวไปยังประเทศอื่นที่มีลักษณะภูมิศาสตร์และวัฒนธรรมใกล้เคียงกับประเทศไทยแทน การสื่อสารมวลชนที่ดีและมีประสิทธิภาพมากที่สุด คือ การสื่อสารผ่านโทรทัศน์ เพราะการดู

โทรทัศน์เป็นกิจกรรมเวลาว่างที่คนในสังคมปัจจุบันทำมากที่สุด การโฆษณาธุรกิจการท่องเที่ยว สถานที่ท่องเที่ยวผ่านสื่อโทรทัศน์ ทำให้นักท่องเที่ยวเกิดอุปสงค์ที่หลากหลาย และช่วยให้ตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวเร็วขึ้น

7. ปัจจัยทางการเปรียบเทียบราคา (Comparative price factors)

การเปรียบเทียบราคาการท่องเที่ยว ทำให้นักท่องเที่ยวมีอุปสงค์แตกต่างกัน โดยการเปรียบเทียบราคาของผลิตภัณฑ์กับบริษัทหรือประเทศที่เป็นคู่แข่งหรือกับราคาในปีก่อนหน้านี้ ราคาจะแสดงคุณค่าของผลิตภัณฑ์ ประกอบกับปัจจัยทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมที่กล่าว ก่อนหน้านี้แล้ว ทำให้อุปสงค์แตกต่างไปจากเดิม ราคาการท่องเที่ยวของประเทศต้นทางและปลายทางที่จะไปส่งผลกระทบต่ออุปสงค์ ถ้าแตกต่างกันมาก นักท่องเที่ยวที่มีอำนาจการซื้อสูงจึงจะสามารถเดินทางไปได้ และถ้าราคาการท่องเที่ยวที่จุดหมายปลายทางไม่แพงมากนัก จะดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาได้ในระยะเริ่มแรก เมื่อมีความนิยมชมชอบก็จะกลับมาท่องเที่ยวอีก

8. ปัจจัยทางการเคลื่อนย้ายส่วนบุคคล (Personal Mobility factors)

การเดินทางส่วนตัวโดยเฉพาะทางรถยนต์ช่วยให้การท่องเที่ยวภายในประเทศ (Domestic Tourism) และการเดินทางไปยังประเทศที่มีพรมแดนติดต่อกันมีปริมาณมากขึ้น เช่น การเดินทางท่องเที่ยวของชาวยุโรป ประเภทการเดินทางแบบส่วนตัว (Free Individual Traveller) มีเป็นจำนวนมากในช่วงวันหยุดพักผ่อนหรือสุดสัปดาห์ เนื่องจากถนนหนทางเชื่อมติดกันโดยตลอด ประมาณได้ว่าประชากรทุกๆ 1,000 คน ในประเทศสหรัฐอเมริกา มีรถยนต์ส่วนตัว 600 คน ในเยอรมนีตะวันตก (ปี 1990) มีรถยนต์ส่วนตัว 500 คน ในประเทศอังกฤษและประเทศยุโรปอื่นๆ มีรถยนต์ส่วนตัว 400 คน การเดินทางส่วนตัวเป็นอุปสงค์ที่แตกต่างกันมาก ก่อให้เกิดธุรกิจที่พักแรม ร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึก และธุรกิจอำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยว ในรูปแบบที่แตกต่างกันมีราคาหลากหลายตามอุปสงค์ของลูกค้า นอกจากนี้การมีรถยนต์ส่วนตัวจะทำให้เกิดเสรีภาพในการเดินทาง ทั้งในเรื่องการเตรียมการ เวลา และสถานที่ มีการวางแผนการเดินทางให้เหมาะสมกับสภาวะส่วนตัวมากขึ้น และอาจจะทำให้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการท่องเที่ยวได้ เช่น จากการหยุดพักผ่อนนานๆ ในช่วงฤดูร้อนมาเป็นการท่องเที่ยว ในช่วงวันหยุดสั้นๆ ทำให้มีโอกาสเดินทางได้บ่อยขึ้น หรือเดินทางแบบเข้าไป-เย็นกลับ (Excursion or Day visit) แทน

9. ปัจจัยทางเทคโนโลยีการสื่อสารและคมนาคมขนส่ง (Technology of Communication and Transportation factors)

เทคโนโลยีการสื่อสารและการคมนาคมขนส่งนั้น สามารถที่จะอำนวยความสะดวกให้แก่ นักท่องเที่ยวเป็นอย่างมากโดยเฉพาะการจองและการออกบัตรโดยสารผ่านระบบคอมพิวเตอร์ (Computer Reservation System : CRS) ลูกค้าได้รับความชัดเจน และรวดเร็วในการซื้อ นอกจากนี้ การใช้คอมพิวเตอร์ในธุรกิจโรงแรม เช่น การเข้าพัก (check in) การคืนห้องพัก (check out) การเก็บเงินค่าที่พัก การมีเทคโนโลยีที่ทันสมัยย่อมแสดงถึงระดับมาตรฐานในการให้บริการ และช่วยให้นักท่องเที่ยวตัดสินใจได้รวดเร็วขึ้นว่าจะเลือกใช้บริการของธุรกิจที่ได้รับความสะดวกสบายมากที่สุด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ประกาศิต ทองเจือเพชร (2544) เพื่อศึกษาถึงลักษณะทั่วไปของตลาดการท่องเที่ยวของประเทศไทย ลักษณะกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวอเมริกา พฤติกรรมและความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวอเมริกาและปัจจัยทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวในประเทศไทยการศึกษานี้ใช้ข้อมูลปฐมภูมิจากนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างชาวสหรัฐอเมริกา โดยการใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น จำนวน 400 ตัวอย่าง ณ ห้องพัสดุโดยสารขาออกระหว่างประเทศ ท่าอากาศยานดอนเมือง ประกอบกับการใช้สถิติพรรณนาและสถิติไคสแควร์ในการวิเคราะห์

ผลการศึกษาได้แบ่งออกเป็น 6 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของตลาดการท่องเที่ยวของประเทศไทย พบว่า ในตลาดระหว่างประเทศ นักท่องเที่ยวจากตลาดเอเชียตะวันออก เข้ามาท่องเที่ยวมากที่สุด ส่วนตลาดนักท่องเที่ยวจากกลุ่มทวีปอเมริกาเข้ามาท่องเที่ยวเป็นอันดับสาม ส่วนที่ 2 ลักษณะกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ทางชายฝั่งตะวันตก เป็นเพศชาย มีอายุ 31 - 40 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพเป็นผู้บริหาร ส่วนที่ 3 พฤติกรรมการท่องเที่ยว พบว่า เดินทางมาเพื่อพักผ่อนและมากับเพื่อน ก่อนเดินทางจะหาข้อมูลจากหนังสือนำเที่ยว มีจำนวนวันพักเฉลี่ย 13.58 วัน และมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวัน 106 เหรียญสหรัฐ ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ประทับใจในความเป็นมิตรของคนไทยมากที่สุด และคาดว่าจะกลับมาท่องเที่ยวอีก ส่วนที่ 5 ปัจจัยทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวพบว่า

ราคาเป็นปัจจัยที่มีผลมากที่สุด ส่วนที่ 6 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ระดับความสำคัญของสินค้าทางการท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับเพศ ระดับความสำคัญของราคามีความสัมพันธ์กับเพศ การศึกษา รายได้ และประเภทของระดับราคามีความสัมพันธ์กับอายุและการศึกษา ประเภทของการส่งเสริมการตลาดมีความสัมพันธ์กับอายุ

สุครัตน์ พันธุ์นิกุล (2545) เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการท่องเที่ยวของประเทศไทย แบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ การศึกษาในระดับมหภาคและระดับจุลภาค ผลการศึกษาในระดับมหภาค พบว่า จำนวนของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศในช่วงปี พ.ศ. 2539 - 2543 เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 6.50 ต่อปี โดยนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 25 - 34 ปี และมีระยะเวลาพำนักในประเทศไทยโดยเฉลี่ย 6 - 8 วัน ผลการวิเคราะห์ถดถอยเชิงซ้อนแสดงให้เห็นว่าปัจจัยที่มีผลกระทบต่อจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ คือ อัตราส่วนราคา ค่าโดยสารเครื่องบินต่อรายได้เฉลี่ยต่อหัว อัตราส่วนราคาห้องพักโรงแรมโดยเฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ยต่อหัว ดัชนีราคาสินค้าผู้บริโภค อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศ และตัวแปรหุ่นซึ่งแสดงถึงการมีกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทยในแต่ละช่วงเวลา ในขณะที่เดียวกัน อัตราส่วนราคา ค่าโดยสารเครื่องบินต่อรายได้เฉลี่ยต่อหัว อัตราส่วนราคาห้องพักโรงแรมต่อรายได้เฉลี่ยต่อหัว ดัชนีราคาสินค้าผู้บริโภค และอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติด้วย

ส่วนผลการศึกษาในระดับจุลภาคพบว่า นักท่องเที่ยวต่างประเทศส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุในช่วง 35 - 45 ปี มีการใช้จ่ายโดยเฉลี่ย 4,336 บาทต่อคนต่อวัน ปัจจัยที่มีอิทธิพลในทางบวกต่อค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ อายุของนักท่องเที่ยว ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยว สถานภาพสมรสของนักท่องเที่ยว รายได้ต่อเดือนของนักท่องเที่ยว และระยะเวลาพำนักของนักท่องเที่ยว

สิทธิศักดิ์ ชุณหะรุ่งโรจน์ (2546) เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่กำหนดปริมาณอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่มีต่อการท่องเที่ยวในประเทศไทย โดยวัดค่าอุปสงค์เป็นปริมาณวันที่นักท่องเที่ยวพำนักในประเทศไทย การศึกษาได้จำแนกฟังก์ชันอุปสงค์ตามสัญชาติของนักท่องเที่ยว 2 กลุ่ม ได้แก่ สัญชาติญี่ปุ่นและสัญชาติเยอรมัน โดยพิจารณาให้ประเทศมาเลเซียเป็นประเทศคู่แข่งทางการท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศไทย

ผลการศึกษาพบว่า อุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวเยอรมันถูกกำหนดจากปัจจัย 7 ประการ ได้แก่ ราคาการท่องเที่ยวต่อวันในประเทศไทยในปีที่ i และปีที่ $i-1$ ราคาการท่องเที่ยวต่อวันในประเทศมาเลเซียในปีที่ i และปีที่ $i-1$ รายได้ต่อหัวของนักท่องเที่ยวในปีที่ $i-1$ จำนวนนักท่องเที่ยวชาวเยอรมันในปีที่ $i-1$ และการจัดปีเทศกาลส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยสำหรับนักท่องเที่ยวสัญชาตินี้ การท่องเที่ยวในประเทศไทย และการท่องเที่ยวในประเทศมาเลเซียสามารถทดแทนกันได้ และการท่องเที่ยวของประเทศไทยไม่สามารถทำการแข่งขันด้านราคากับการท่องเที่ยวของประเทศมาเลเซียได้ ในกรณีของนักท่องเที่ยวสัญชาติญี่ปุ่นพบว่า อุปสงค์การท่องเที่ยวระหว่างประเทศของนักท่องเที่ยวสัญชาตินี้ถูกกำหนดจากปัจจัย 2 ประการ ได้แก่ ราคาการท่องเที่ยวต่อวันในประเทศไทยในปีที่ i และรายได้ต่อหัวของนักท่องเที่ยวในปีที่ i สำหรับนักท่องเที่ยวสัญชาตินี้ การท่องเที่ยวในประเทศไทย และการท่องเที่ยวในประเทศมาเลเซียไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกัน และไม่สามารถทดแทนกันได้ นอกจากนี้ อุปสงค์ปัจจัยงบประมาณส่งเสริมการท่องเที่ยวในต่างประเทศไม่มีนัยสำคัญทางสถิติในการกำหนดอุปสงค์ของนักท่องเที่ยวทั้ง 2 กลุ่ม

วรเวทย์ แสงศรี (2548) เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดอุปสงค์ หรือจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศจากภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย พร้อมทั้งพยากรณ์จำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ ในช่วงปี พ.ศ. 2546 - 2547 โดยได้จำแนกนักท่องเที่ยวออกตามประเทศที่เป็นถิ่นที่อยู่ของนักท่องเที่ยว 7 ประเทศ ได้แก่ ประเทศมาเลเซีย ญี่ปุ่น จีน เกาหลีใต้ สิงคโปร์ ไต้หวัน และฮ่องกง และใช้ข้อมูลทุกภูมิภาคอนุกรมเวลารายปี ในช่วงปี พ.ศ. 2526 - 2545 รวม 20 ปี เพื่อประมาณการสมการอุปสงค์การท่องเที่ยวระหว่างประเทศด้วยวิธีการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Regression Analysis) ในรูปลอการิทึม (Double Logarithmic Function)

ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดอุปสงค์การท่องเที่ยวระหว่างประเทศจากภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มายังประเทศไทย คือ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ณ ราคาคงที่ หรือมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเฉลี่ยต่อคน ของประเทศที่เป็นถิ่นที่อยู่ของนักท่องเที่ยว จำนวนประชากร และจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศจากประเทศที่ทำการศึกษาในปีที่ผ่านมา มีผลในทางบวก ส่วนราคาโดยเปรียบเทียบ มีอิทธิพลในทางลบ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้สำหรับตัวแปรหุ่นที่แสดงปีที่มีการส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศไทย มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ในกรณีของประเทศจีน และเกาหลีใต้ นอกจากนี้มี

การใช้สมการอุปสงค์ที่ประมาณการดังกล่าวในการพยากรณ์พบว่า จากแบบจำลองที่ 1 นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศจากภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยมีจำนวนเพิ่มขึ้น ในกรณีของนักท่องเที่ยวจากประเทศญี่ปุ่น จีน เกาหลีใต้ และสิงคโปร์ และลดลง ในกรณีของนักท่องเที่ยวจากประเทศมาเลเซีย และไต้หวัน ส่วนแบบจำลองที่ 2 มีจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ในกรณีของนักท่องเที่ยวจากประเทศมาเลเซีย ญี่ปุ่น จีน และสิงคโปร์ และลดลงในกรณีของนักท่องเที่ยวจากประเทศเกาหลีใต้ และไต้หวัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

งานวิจัยชิ้นนี้จะทำการศึกษาในหัวข้อเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออุปสงค์นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่เดินทางมายังประเทศไทย : กรณีศึกษานักท่องเที่ยวเกาหลีใต้ และญี่ปุ่น” โดยวางกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ไว้ว่า จะศึกษาเกี่ยวกับอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวสัญชาติเกาหลีใต้ และสัญชาติญี่ปุ่นที่เดินทางมายังประเทศไทยเท่านั้น โดยกำหนดตัวแปรอิสระที่สำคัญคือ จำนวนประชากรของประเทศนักท่องเที่ยว รายได้ประชาชาติต่อหัวมีหน่วยเป็นเงินตราของประเทศนักท่องเที่ยว อัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลบาทต่อสกุลเงินของประเทศนักท่องเที่ยว 1 หน่วย งบประมาณที่ใช้ในการส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวของประเทศไทย ชั่วโมงการทำงานต่อคนของประเทศนักท่องเที่ยว ซึ่งจะเห็นได้ว่า ผู้วิจัยได้นำอัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลดอลลาร์ สิงคโปร์ต่อสกุลเงินของประเทศนักท่องเที่ยว 1 หน่วย อัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลดอง (Dong) ต่อสกุลเงินของประเทศนักท่องเที่ยว 1 หน่วย เข้ามาเกี่ยวข้องในการกำหนดตัวแปรที่สำคัญของงานวิจัยในครั้งนี้ด้วย

แบบจำลองที่ใช้ในการศึกษา

$$Q_{ij} = f(\text{POP}_{ij}, \text{GDP}_{ij}, \text{ER}_{t_{ij}}, \text{ER}_{s_{ij}}, \text{ER}_{v_{ij}}, \text{BT}_{ij}, \text{BT}_{a_{ij}}, \text{BT}_{k_{ij}}, \text{HW}_{ij})$$

- Q = จำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย
- POP = จำนวนประชากร (คน) ของประเทศนักท่องเที่ยว
- GDP = รายได้ประชาชาติต่อหัวมีหน่วยเป็นเงินตราของประเทศนักท่องเที่ยว
- ER_t = อัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลบาทต่อสกุลเงินของประเทศนักท่องเที่ยว 1 หน่วย
- ER_s = อัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลดอลลาร์สิงคโปร์ต่อสกุลเงินของประเทศนักท่องเที่ยว 1 หน่วย
- ER_v = อัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลดอง (Dong) ต่อสกุลเงินของประเทศนักท่องเที่ยว 1 หน่วย
- BT = งบประมาณที่ใช้ในการส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวของประเทศไทย (บาท)
- BT_a = งบประมาณที่ใช้ในการส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวของประเทศไทย ในประเทศญี่ปุ่น (บาท)
- BT_k = งบประมาณที่ใช้ในการส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวของประเทศไทย ในประเทศเกาหลีใต้ (บาท)
- HW = ชั่วโมงการทำงานต่อคน (ชั่วโมง) ของประเทศนักท่องเที่ยว
- i = เวลา (อนุกรมเวลารายปี : ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2528 – 2547 รวม 20 ปี)
- j = ประเทศนักท่องเที่ยว โดยที่ j = 1, 2 คือ ประเทศเกาหลีใต้ และประเทศญี่ปุ่น

สมมติฐานของแบบจำลอง

ในการศึกษาครั้งนี้ได้ตั้งข้อสมมติฐานขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการตอบปัญหาเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออุปสงค์นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่เดินทางมายังประเทศไทย: กรณีศึกษานักท่องเที่ยวเกาหลีใต้ และญี่ปุ่น” ประกอบไปด้วยปัจจัยในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. จำนวนประชากร (POP) เมื่อประชากรภายในประเทศที่มีความต้องการเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยเพิ่มขึ้น การเพิ่มขึ้นดังกล่าวจะส่งผลต่ออุปสงค์ของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่เดินทางมายังประเทศไทยในทิศทางเดียวกัน (ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีและแนวคิดเรื่องปัจจัยที่ทำให้อุปสงค์การท่องเที่ยวแตกต่างกัน ในหัวข้อที่ว่าด้วยปัจจัยทางประชากรศาสตร์)

2. รายได้ประชาชาติต่อหัว (GDP) ผู้ที่มีรายได้มากย่อมมีโอกาสในการท่องเที่ยวต่างประเทศมากกว่าผู้ที่มีรายได้น้อย เมื่อเป็นเช่นนั้น จึงควรส่งผลต่ออุปสงค์ของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่เดินทางมายังประเทศไทยในทิศทางเดียวกัน (ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีและแนวคิดเรื่องปัจจัยที่ทำให้อุปสงค์การท่องเที่ยวแตกต่างกัน ในหัวข้อที่ว่าด้วยปัจจัยทางเศรษฐกิจ)

3. อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ (ER) เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงอัตราแลกเปลี่ยน ทำให้มูลค่าเงินของนักท่องเที่ยวเปลี่ยนแปลงไป เช่น เมื่ออัตราแลกเปลี่ยนของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมายังประเทศไทยแข็งค่าขึ้น โดยที่เงินบาทของไทยอ่อนค่าลง ส่งผลทำให้นักท่องเที่ยวสามารถแลกเปลี่ยนเป็นเงินบาทได้มากขึ้น จึงควรส่งผลต่ออุปสงค์ของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่เดินทางมายังประเทศไทยในทิศทางเดียวกัน (ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีและแนวคิดเรื่องปัจจัยที่ทำให้อุปสงค์การท่องเที่ยวแตกต่างกัน ในหัวข้อที่ว่าด้วยปัจจัยทางการเปรียบเทียบราคา)

4. งบประมาณที่ใช้ในการส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวของประเทศไทย (BT) เมื่อรัฐบาลเพิ่มงบประมาณที่ใช้ในการส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวมากขึ้น ส่งผลทำให้มีการประชาสัมพันธ์เพิ่มขึ้น จึงควรส่งผลต่ออุปสงค์ของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่เดินทางมายังประเทศไทยในทิศทางเดียวกัน (ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีและแนวคิดเรื่องปัจจัยที่ทำให้อุปสงค์การท่องเที่ยวแตกต่างกัน ในหัวข้อที่ว่าด้วยปัจจัยทางการเมืองและกฎหมาย และปัจจัยทางสื่อสารมวลชน)

5. ชั่วโมงการทำงานที่แท้จริงต่อคน (HW) เนื่องจากประเทศญี่ปุ่น และประเทศเกาหลีใต้ เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เมื่อชั่วโมงการทำงานที่แท้จริงต่อคนลดลง ทำให้คนมีเวลาว่างมากขึ้น เมื่อเป็นเช่นนั้น การลดลงดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่ออุปสงค์ของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่เดินทางมายังประเทศไทยในทิศทางตรงกันข้าม (ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีและแนวคิดเรื่องปัจจัยที่ทำให้อุปสงค์การท่องเที่ยวแตกต่างกัน ในหัวข้อที่ว่าด้วยปัจจัยทางวัฒนธรรมและสังคม)

6. กำหนดให้ประเทศสิงคโปร์ และประเทศเวียดนาม เป็นประเทศคู่แข่งทางการท่องเที่ยวระหว่างประเทศกับประเทศไทย ดังนั้น การเปลี่ยนแปลงระดับอัตราแลกเปลี่ยนในประเทศสิงคโปร์ และประเทศเวียดนาม จึงส่งผลกระทบต่อปริมาณอุปสงค์ของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศในประเทศไทยด้วย ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศในประเทศไทย กับระดับอัตราแลกเปลี่ยนในประเทศสิงคโปร์ และประเทศเวียดนาม มีความสัมพันธ์เป็นลบ (ทิศทางตรงกันข้าม) หมายความว่า เมื่อประเทศสิงคโปร์ และประเทศเวียดนามมีอัตราแลกเปลี่ยนอ่อนค่าลง จะทำให้ อุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศในประเทศไทยลดลงด้วยเช่นกัน (ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีและแนวคิดเรื่องปัจจัยที่ทำให้อุปสงค์การท่องเที่ยวแตกต่างกัน ในหัวข้อที่ว่าด้วยปัจจัยทางการเปรียบเทียบราคา)

บทที่ 3

ความรู้ทั่วไป และสถานการณ์ท่องเที่ยว

ความหมายของการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยว (Tourism) หมายถึง การเดินทางไปยังที่ต่างๆ เพื่อให้เกิดความเพลิดเพลิน และเพื่อเป็นการพักผ่อนหย่อนใจ โดยการเดินทางดังกล่าวมีเงื่อนไขสำคัญ 3 ประการ (จำไพ ดาวเรือง, 2542)

1. เดินทางจากที่อยู่อาศัยปกติ ไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว
2. เดินทางด้วยความสมัครใจ
3. เดินทางโดยวัตถุประสงค์ใดๆ ก็ได้ แต่ไม่ใช่เพื่อประกอบอาชีพหรือหารายได้

นักท่องเที่ยว (Tourist) หมายถึง บุคคลที่เดินทางจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังสถานที่อื่นเป็นการชั่วคราวด้วยความสมัครใจ และไปด้วยวัตถุประสงค์ใดก็ตามที่มีใช่เป็นการประกอบอาชีพ หรือหารายได้โดยใช้เวลาเดินทางไปกลับมากกว่า 24 ชั่วโมง (ต้องมีการพักค้างคืนในจุดหมายปลายทางหรือสถานที่ท่องเที่ยว)

โดยสามารถแบ่งวัตถุประสงค์ในการเดินทางของนักท่องเที่ยวออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ

1. การพักผ่อนเมื่อมีเวลาว่าง (Leisure) ได้แก่ การทำกิจกรรมนันทนาการในวันหยุด เพื่อเสริมสร้างสุขภาพ และการศึกษา รวมถึงทางด้านการกีฬา
2. การติดต่อธุรกิจ (Business) ได้แก่ การประชุม การปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย ทัศนียม และความต้องการส่วนตัวของนักท่องเที่ยวที่จะเลือกซื้อหาสินค้าหรือของที่ระลึกต่างๆ

สำหรับคำนิยามของนักท่องเที่ยวตามประกาศขององค์การการท่องเที่ยวโลก (World Tourism Organization : WTO) ซึ่งได้ให้คำนิยามเกี่ยวกับนักท่องเที่ยว เมื่อปี ค.ศ. 1968 ภายหลังจากการประชุม เรื่อง การเดินทางและท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่กรุงโรม ประเทศอิตาลี ไว้ดังนี้

Travellers หมายถึง ผู้เดินทาง นักท่องเที่ยว ซึ่งจะรวมถึงผู้ที่สามารถนำมาจัดเก็บเป็นข้อมูลสถิติได้ เช่น นักท่องเที่ยว และเก็บรวบรวมเป็นสถิติไม่ได้ เช่น ผู้อพยพ ผู้เร่ร่อน ผู้โดยสารที่เดินทางผ่าน ผู้ทำงานตามชายแดน ผู้ปฏิบัติราชการที่ได้รับมอบหมายในประเทศนั้นๆ และผู้ลี้ภัย

Visitors หมายถึง ผู้มาเยือน นักท่องเที่ยว โดยแยกออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. Tourists หมายถึง นักท่องเที่ยวที่ค้างคืน เดินทางมาเยือน และพักอยู่ในประเทศไทย ตั้งแต่ 24 ชั่วโมงขึ้นไป โดยใช้บริการสถานที่พักแรม ณ แหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ซึ่งสามารถแยกลักษณะของนักท่องเที่ยวได้ ดังนี้

1.1 Internationnal Tourist หมายถึง นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่ค้างคืน เดินทางเข้ามาในประเทศไทย และพำนักอยู่ครั้งหนึ่งๆ ไม่น้อยกว่า 24 ชั่วโมง และไม่มากกว่า 60 วัน

1.2 Domestic Tourist หมายถึง นักท่องเที่ยวภายในประเทศที่ค้างคืนอาจเป็นคนไทยหรือคนต่างด้าวที่อยู่ในประเทศไทยเดินทางมาจากจังหวัดที่อยู่อาศัยปกติของตนเองไปยังจังหวัดอื่นๆ ระยะเวลาพำนักอยู่ไม่เกิน 60 วัน

2. Excurionists หมายถึง นักทัศนจร นักท่องเที่ยวที่ไม่ค้างคืน (Day Visitors) เดินทางมาเยือนชั่วคราว และอยู่ในประเทศน้อยกว่า 24 ชั่วโมง และไม่ได้ใช้บริการสถานที่พักแรม ณ แหล่งท่องเที่ยวต่างๆ เช่น ผู้ที่เดินทางมาจากเรือสำราญ โดยแยกตามลักษณะของนักท่องเที่ยวได้ ในทำนองเดียวกัน Internationnal Excurionists หมายถึง นักทัศนจรระหว่างประเทศ และ Domestic Excurionists หมายถึง นักทัศนจรภายในประเทศ

การวิวัฒนาการของการท่องเที่ยว

การพัฒนนาการของการท่องเที่ยวเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่อดีตเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน โดยมีลำดับขั้นของการพัฒนาตามลำดับขั้นของการเดินทาง ดังนี้ (รัชพงศ์ มุลาสินน์, 2545 อ้างถึง Burke and Resnick, 1991)

1. ช่วงเริ่มแรกในอดีต ชาวโรมันผู้มั่งคั่งได้เดินทางเพื่อแสวงหาความเพลิดเพลินไปยังสถานที่ๆ น่าสนใจต่างๆ ตามการเชิญชวน นอกจากนี้เงินตราของจักรวรรดิโรมันยังทำให้การเดินทางง่ายขึ้น เพราะสามารถใช้เงินแบบเดียวกัน เป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางทั้งจักรวรรดิ จากหลักฐานต่างๆ ในอดีต ยังทราบด้วยว่าชาวโพนีเซียน ชาวจีน และชาวอียิปต์ ผู้มั่งคั่ง ได้รับความสนุกสนานในการเดินทางท่องเที่ยวอีกด้วย

2. ช่วงกลาง ในระยะต่อมาเริ่มมีการเดินทางเพื่อธุรกิจของพ่อค้านักเดินทาง เพื่อซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้า เช่น มาร์โคโพลเดินทางไปประเทศจีนในคริสต์ศตวรรษที่ 13 บรรดาพ่อค้าอื่นๆ ก็จะพักอยู่ใน hostel ที่สร้างขึ้นเพื่อรับลูกค้าเฉพาะชาตินั้นๆ เช่น ชาวเยอรมัน ชาวฝรั่งเศส ด้วยเหตุผลเพื่อความปลอดภัย ในขณะนั้นพระเจ้ารพร์รด์ต้องการให้ลงทะเบียนแขกผู้เข้าพักด้วย โดยลงชื่อวันเข้าและออกจากที่พัก กรณีนี้คล้ายกับการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการวิจัยตลาด เพื่อความต้องการของลูกค้า ส่วนผู้ที่มีฐานะยากจนไม่มีโอกาสเดินทาง แต่เริ่มมีการเดินทางเพื่อแสวงบุญในคริสต์ศตวรรษที่ 14 ไปเข้าพักตามสถานที่ต่างๆ และพ่อค้าก็เปิดตลาดการค้า ศาสนวัตถุ โบราณ และของที่ระลึกต่างๆ ให้แก่นักแสวงบุญ

3. คริสต์ศตวรรษที่ 17-18 ครอบครัวยุโรปที่มีฐานะร่ำรวย นิยมส่งบุตรชายไปศึกษาหาความรู้ในยุโรป หรือที่เรียกว่า “To make a Grand Tour” มีการเดินทางไปประเทศต่างๆ เช่น ฝรั่งเศส อิตาลี เพื่อศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับศิลปะ สถานที่ทางประวัติศาสตร์ ตลอดจนมารยาทของชนชั้นสูง โดยมีครูดัดตามไปด้วย ซึ่งการเดินทางแบบนี้ได้เป็นจุดเริ่มของการเดินทาง เพื่อวัฒนธรรมในยุโรปของนักท่องเที่ยวในเวลาต่อมา

4. คริสต์ศตวรรษที่ 19 เป็นช่วงการปฏิวัติอุตสาหกรรม ชนชั้นกลางของยุโรปเริ่มมีเงินและมีเวลาที่จะเดินทางท่องเที่ยว เพื่อความเพลิดเพลินและเพื่อหลีกเลี่ยงจากความจำเจในเมืองอุตสาหกรรม โดยมีการเดินรถไฟเป็นครั้งแรกในปี ค.ศ. 1830 ซึ่งช่วยให้การเดินทางง่ายขึ้น โดย

ในปี ค.ศ. 1841 Thomas Cook ได้เริ่มธุรกิจนำเที่ยวเป็นครั้งแรกของโลก โดยจัดให้มีแพ็คเกจทัวร์ให้กับลูกค้า จำนวน 570 คน และคิดค่าบริการคนละ 1 ชิลลิง ซึ่งค่าใช้จ่ายดังกล่าวรวมค่าเดินทางโดยรถไฟจากเมือง Leicester ไปยังเมือง Loughborough ค่าวงดนตรี ค่าอาหารกลางวันแบบปิกนิก และค่าน้ำชาตอนบ่าย โดยมีหัวหน้าทัวร์ไปด้วย ซึ่งต่อมาได้ขยายกิจการทัวร์ไปยุโรปและอเมริกาตามลำดับ

5. คริสต์ศตวรรษที่ 20 การคมนาคมขนส่งในยุโรปและอเมริกามีความเจริญก้าวหน้ามากขึ้น การเดินทางข้ามมหาสมุทรแอตแลนติกด้วยเรือเดินสมุทรที่หรูหราใช้เวลาน้อยลงเหลือเพียง 6 วัน ส่งผลให้นักท่องเที่ยวชาวอเมริกันนิยมไปยุโรปมากขึ้น โดยในช่วงก่อนสงครามโลกครั้งที่ 1 นักท่องเที่ยวที่ต้องการจะไปท่องเที่ยวยุโรป 8 ประเทศ 5 สัปดาห์ ต้องเสียค่าใช้จ่ายจำนวนมากทีเดียว ต่อมาภายหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 สิ้นสุดลง การเดินทางโดยรถยนต์ และเครื่องบินมีการพัฒนามากขึ้น ทำให้ใช้เวลาการเดินทางลดน้อยลง และลดค่าใช้จ่ายในการเดินทางด้วย จึงเป็นเหตุผลทำให้การเดินทางท่องเที่ยวมิได้จำกัดอยู่ในกลุ่มคนรวยเท่านั้น คนทุกชั้นก็สามารถเดินทางท่องเที่ยวได้ ส่งผลให้ตลาดการท่องเที่ยวมีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ไม่ว่าจะเป็นธุรกิจสายการบิน โรงแรม เรือสำราญ บริษัทนำเที่ยว และธุรกิจในสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ได้พยายามลงทุนในการพัฒนาสินค้า บริการ และการส่งเสริมการตลาด เพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว และรองรับการขยายตัวอย่างรวดเร็วของธุรกิจการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น

6. ปลายคริสต์ศตวรรษที่ 20 เทคโนโลยีการสื่อสาร และสารสนเทศมีการพัฒนาเพิ่มมากขึ้น มีการนำเอาระบบคอมพิวเตอร์มาใช้ในทุกสาขาอาชีพ โดยเฉพาะระบบสำรองตัวโดยสารและที่פקโดยคอมพิวเตอร์ ทำให้เครือข่ายธุรกิจขยายตัวและมีความคล่องตัวมากขึ้น การตลาดมีการพัฒนาเพื่อให้ลูกค้าได้รับความสะดวก และรวดเร็วยิ่งขึ้น จนกระทั่งปัจจุบันนี้ นักท่องเที่ยวสามารถสั่งซื้อตั๋วเครื่องบินผ่านระบบคอมพิวเตอร์ได้

เมื่อธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวขยายตัวมากขึ้น จนกลายเป็นอุตสาหกรรมบริการที่มีขนาดใหญ่ การตลาดของอุตสาหกรรมบริการที่ได้มีการดำเนินงานโดยมุ่งความสำคัญไปที่การผลิตและการขายเช่นเดียวกับอุตสาหกรรมการผลิต ในระยะแรกได้หันมาดำเนินงานโดยมุ่งความสำคัญไปที่ลูกค้าเพิ่มมากขึ้น

สาเหตุที่ทำให้เกิดการท่องเที่ยว

เหตุผลของการท่องเที่ยวนั้นมีหลายประการ ซึ่งขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของแต่ละบุคคล โดยประชาชนมีการเดินทางไปมาอยู่เสมอด้วยวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นการเข้าร่วมประชุม การเยี่ยมเยียนเพื่อน และญาติพี่น้อง การไปติดต่อธุรกิจ การไปรักษาโรค และรับการส่งเสริมสุขภาพ ความต้องการไปในสถานที่ที่มีอากาศอบอุ่นกว่า หรือเย็นกว่า การไปพักผ่อนหย่อนใจ เพื่อหลีกเลี่ยงจากความจำเจ และความเครียด การเที่ยวชมสวนสนุก และนิทรรศการ เหตุการณ์พิเศษ และสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม การเข้าชมการแข่งขันกีฬา การประกวด การไปศึกษาต่อ การไปเยี่ยมชมสถานที่เกิดของตนเองหรือของบรรพบุรุษ และการเข้าร่วมพิธีการแต่งงาน งานศพ หรือพิธีทางศาสนา เป็นต้น

ปัจจัยผลักดันที่ทำให้ประชาชนเดินทางมากขึ้นหรือบ่อยขึ้นนั้น อาจเป็นผลมาจากสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ไม่ว่าจะเป็น การเกษียณก่อนกำหนดเวลา การมีชีวิตที่ยืนยาวมากขึ้น ช่วงเวลาการทำงานน้อยลง การมีรายได้เพิ่มขึ้น การมีสิทธิได้มีวันหยุด โดยได้รับค่าจ้างเต็ม ความสะดวกรวดเร็วในการเดินทาง การคมนาคม และการติดต่อสื่อสาร ครอบครัวยุคใหม่ขนาดเล็กลง การเปลี่ยนแปลงรูปแบบ และพฤติกรรมผู้บริโภค ความพร้อมของอุปทานการท่องเที่ยว โครงสร้างพื้นฐาน นโยบายของรัฐ กฎหมายและระเบียบของประเทศที่เอื้อต่อการเดินทาง และให้ความปลอดภัยในการเดินทางท่องเที่ยว เป็นต้น (ราไพ ดาวเรือง, 2542)

ผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวทำให้เกิดผลกระทบแก่ประชาชนทั้งทางบวกและทางลบ ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้ (ราไพ ดาวเรือง, 2542)

1. ผลกระทบทางเศรษฐกิจ การท่องเที่ยวมีส่วนทำให้มาตรฐานการครองชีพของประชาชนสูงขึ้น โดยเฉพาะประชากรที่มีระดับการศึกษาต่ำ ซึ่งอาศัยอยู่ในพื้นที่เขตชนบท เพราะการขยายตัวของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวทำให้เกิดการลงทุนในอุตสาหกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกัน เช่น การขนส่ง สถานบันเทิง โรงแรม ภัตตาคาร การผลิตสินค้าที่ระลึก เป็นต้น เมื่อเกิดการลงทุนในธุรกิจดังกล่าว ทำให้เกิดการจ้างงานทั้งทางตรงและทางอ้อม รวมทั้งเกิดการเพิ่มรายได้ประชาชาติหลายเท่าตัว

2. ผลกระทบด้านสังคม เมืองที่ถูกพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว จะกลายเป็นแหล่งที่มีผู้คนพลุกพล่าน เพราะมีการอพยพโยกย้ายของประชากรเข้าไปเพื่อประกอบธุรกิจการท่องเที่ยวมากขึ้น เกิดสถานเริงรมย์ อาบอบนวด โรงแรม และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ทำให้สภาพความเป็นอยู่ของประชาชนจากสังคมชนบทที่อยู่อย่างพึ่งพาอาศัยกัน กลายมาเป็นสภาพของสังคมเมืองที่อยู่กันอย่างตัวใครตัวมัน ค่านิยมและท่าทีของคนในท้องถิ่นจะเปลี่ยนไป จากที่เคยช่วยเหลือกันก็เปลี่ยนเป็นแย่งลูกค้ากัน หรือจากที่เคยเป็นคนรักกัน กลับต้องมาพราดจากกัน โดยเห็นอำนาจของเงินตราเป็นสิ่งสำคัญกว่าเรื่องอื่น นอกจากนี้ยังมีอาชีพหญิงบริการเกิดขึ้น เพื่อบริการนักท่องเที่ยว โดยไม่คำนึงถึงศีลธรรมอันดีงามอีกด้วย

3. ผลกระทบทางวัฒนธรรม การท่องเที่ยวมีผลกระทบทางวัฒนธรรมในสองลักษณะ คือ วัฒนธรรมระดับบุคคล และวัฒนธรรมระดับชาติ

การเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมระดับบุคคล ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงของชาวบ้านที่เปลี่ยนอาชีพจากเกษตรกรรมเป็นอาชีพรับจ้าง และการเปลี่ยนแปลงของผู้ประกอบการหรือนายจ้าง และลูกจ้างต้องเรียนรู้วิธีการทำงานตามรูปแบบของงานในอาชีพใหม่ รู้จักใช้เครื่องมือเครื่องใช้ที่ทันสมัย เปลี่ยนแปลงการแต่งกายให้เหมาะกับงานที่ทำ นายจ้างต้องเรียนรู้การจัดการธุรกิจแบบตะวันตก

การเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมระดับชาติ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงทางศิลปะการแสดงต่าง ๆ และขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม เมื่อมีนักท่องเที่ยวต่างประเทศเดินทางเข้ามายังประเทศไทยมากขึ้นก็มีการดัดแปลงศิลปะการแสดง เพื่อแสดงให้นักท่องเที่ยวดูในเวลาอันจำกัด ทำให้ความงดงามของศิลปะการแสดงลดน้อยลง นอกจากนี้การแต่งกายที่ไม่สุภาพของนักท่องเที่ยว ตลอดจนพฤติกรรมที่ไม่น่าดูต่าง ๆ เช่น แก้วฝ้านอนอาบแดดบริเวณชายหาด เป็นต้น จะเป็นตัวอย่างที่ไม่ดีของคนในท้องถิ่น

4. ผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม การท่องเที่ยวทำให้ทรัพยากรธรรมชาติเสื่อมโทรมทางด้านแหล่งท่องเที่ยว เช่น ป่าไม้ ชายหาด ซึ่งมีนักท่องเที่ยวเข้าไปใช้บริการมากเกินไปจะสกปรก เต็มไปด้วยขยะมูลฝอย สิ่งก่อสร้างในบริเวณนั้นที่สร้างขึ้นเพื่อบริการนักท่องเที่ยว หากไม่สร้างโดยยึดหลักการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติแล้ว จะทำให้ทัศนียภาพอันสวยงามของแหล่งท่องเที่ยวเสียไป

บทบาทและความสำคัญของการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวมีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจและสังคม เพราะการท่องเที่ยวประกอบไปด้วยธุรกิจหลายประเภท ทั้งธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวโดยตรง และธุรกิจที่เกี่ยวข้องทางอ้อม ธุรกิจการท่องเที่ยว คือ การขายวัตถุดิบทางธรรมชาติอันสวยงาม เช่น หาดทราย สายลม ภูเขา ถ้ำ น้ำตก เป็นต้น และการขายวัตถุดิบทางวัฒนธรรม เช่น โบราณสถาน ขนบธรรมเนียมประเพณี เป็นต้น ธุรกิจที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวโดยตรง ได้แก่ การขนส่ง โรงแรม ภัตตาคาร บริษัทนำเที่ยว เป็นต้น ธุรกิจที่เกี่ยวข้องทางอ้อม ได้แก่ การผลิตสินค้าต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เป็นต้น (ราไพ ดาวเรือง, 2542)

การท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจและสังคม คือ

1. เป็นแหล่งที่มาของรายได้และเงินตราต่างประเทศอันมหาศาล
2. ช่วยในการสร้างเสถียรภาพให้กับดุลบัญชีเดินสะพัดของประเทศไม่ให้ขาดดุล หรือขาดดุลน้อยลง
3. ช่วยให้ธุรกิจด้านการนำเที่ยว ธุรกิจโรงแรม ภัตตาคาร ร้านค้า การผลิตของที่ระลึก และธุรกิจที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ มีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว
4. ช่วยสร้างงานและกระจายรายได้ ทำให้ภาครัฐบาลมีรายได้จากการเก็บภาษี อันเนื่องมาจากการหมุนเวียนเงินตรา นอกเหนือจากเงินที่ภาครัฐบาลได้จากนักท่องเที่ยวโดยตรง
5. ช่วยให้มีการอนุรักษ์ฟื้นฟู และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมประเพณีของแต่ละท้องถิ่น เช่น งานบุญบั้งไฟที่จังหวัดยโสธร งานแสดงของช้างที่จังหวัดลำปาง เป็นต้น

ข้อมูลทั่วไป รวมถึงลักษณะหรืออุปนิสัยของนักท่องเที่ยวประเทศญี่ปุ่น

ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์

ตั้งอยู่ฝั่งด้านตะวันออกของทวีปเอเชีย หรือทางตอนเหนือของมหาสมุทรแปซิฟิก หมู่เกาะญี่ปุ่นทอดตัวเป็นรูปโค้งเหมือนพระจันทร์เสี้ยว จากทางตอนเหนือที่ละติจูด 45 องศา 33 ลิปดาเหนือ มาทางใต้ที่ละติจูด 20 องศา 25 ลิปดาเหนือ โดยมีความยาวทั้งสิ้น 3,800 กิโลเมตร

ลักษณะภูมิประเทศ

เป็นประเทศหมู่เกาะ ประกอบด้วยเกาะใหญ่น้อยประมาณ 3,900 เกาะ พื้นที่รวม 377,915 ตารางกิโลเมตร โดยมีเกาะใหญ่ที่สำคัญ 4 เกาะ คือ 1. เกาะฮอกไกโด (83,456 ตารางกิโลเมตร) 2. เกาะฮอนชู (231,100 ตารางกิโลเมตร) 3. เกาะคิวชู (42,177 ตารางกิโลเมตร) 4. เกาะชิโกกุ (18,790 ตารางกิโลเมตร) ลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไป เป็นภูเขา โดยร้อยละ 71 ของพื้นที่ทั้งหมดของญี่ปุ่นเป็นภูเขา ในขณะที่มีพื้นที่ราบเพียงร้อยละ 25 ซึ่งใช้เป็นพื้นที่ทางการเกษตรได้เพียงร้อยละ 11 เท่านั้น ญี่ปุ่นมีภูเขาไฟมากประมาณ 1 ใน 10 ของทั้งโลก โดยมีภูเขาไฟฟูจิเป็นภูเขาไฟที่สูงที่สุดในประเทศ คือ 3,776 เมตร และเป็นภูเขาไฟที่สงบอยู่แต่ยังไม่ดับ และจากการที่ญี่ปุ่นอยู่ในเขตที่มีภูเขาไฟมาก ทำให้มีแผ่นดินไหวเกิดขึ้นเสมอ

พื้นที่ชายฝั่งทะเล

29,751 กิโลเมตร

เชื้อชาติ

เชื้อชาติญี่ปุ่น ในทางประวัติศาสตร์เชื่อกันโดยทั่วไปว่าบรรพบุรุษของชาวญี่ปุ่น ได้แก่อกลุ่มเผ่าพันธุ์หนึ่ง ที่เรียกในปัจจุบันว่า เผ่าพันธุ์ยามาโตะ ผสมกับคนที่อพยพมาจากแผ่นดินใหญ่ ได้แก่ จีนและเกาหลี ปัจจุบันคนต่างชาติกลุ่มใหญ่ที่อยู่ในญี่ปุ่น ได้แก่ ชาวเกาหลี และชาวจีน รวมทั้งเผ่าไอนุซึ่งอาศัยอยู่ที่เกาะฮอกไกโด ทั้งนี้ ญี่ปุ่นไม่ถือว่าประเทศของตนมีชนกลุ่มน้อย

ศาสนา

ศาสนาใหญ่ๆ มี 2 ศาสนา คือ ศาสนาพุทธ และศาสนาชินโต นอกจากนั้น ได้แก่ ศาสนาคริสต์ และลัทธิขงจื้อ

ภาษา

ภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาราชการ

การศึกษา

ภาคบังคับ 9 ปี แบ่งเป็น ประถมศึกษา 6 ปี มัธยมศึกษาตอนต้น 3 ปี

อัตราการรู้หนังสือ

ร้อยละ 99.9

วันชาติ

วันที่ 23 ธันวาคม ของทุกปี เป็นวันพระราชสมภพของสมเด็จพระจักรพรรดิอากิฮิโตะ (พ.ศ. 2476 หรือ ค.ศ. 1933)

เมืองหลวง

กรุงโตเกียว (Tokyo) ซึ่งเป็นเมืองที่มีประชากรพำนักอยู่มากที่สุด

ภูมิอากาศ

มี 4 ฤดูหลัก ที่มีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน คือ

1. ฤดูใบไม้ผลิ อยู่ระหว่างเดือนมีนาคม ถึง เดือนพฤษภาคม มีลักษณะอากาศอบอุ่น
2. ฤดูร้อน อยู่ระหว่างเดือนมิถุนายน ถึง เดือนสิงหาคม มีลักษณะอากาศร้อนชื้น โดยมีช่วงฤดูฝนสั้นๆ ประมาณ 1 เดือน ในช่วงต้นของฤดูกาลแข่งขัน และร้อนจัดแบบใจละลายในช่วงเดือนสิงหาคม
3. ฤดูใบไม้ร่วง อยู่ระหว่างเดือนตุลาคม ถึง เดือนพฤศจิกายน มีลักษณะอากาศอบอุ่น โดยมีพายุไต้ฝุ่นมากในช่วงเดือนกันยายน
4. ฤดูหนาว อยู่ระหว่างเดือนธันวาคม ถึง เดือนกุมภาพันธ์ มีลักษณะอากาศหนาว มีหิมะตกโดยเฉพาะทางภาคเหนือของประเทศและชายฝั่งทะเลญี่ปุ่น ส่วนทางตอนใต้และชายฝั่งมหาสมุทรแปซิฟิก อากาศจะอบอุ่นกว่า

สกุลเงิน

เยน (Yen)

การปกครอง

ประชาธิปไตยระบบรัฐสภาภายใต้รัฐธรรมนูญ โดยมีสมเด็จพระจักรพรรดิเป็นองค์ประมุข และมีนายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้าฝ่ายบริหารรัฐสภาญี่ปุ่น เรียกว่า สภาไดเอ็ต (Diet)

รหัสโทรศัพท์

โทรศัพท์จากต่างประเทศเข้าญี่ปุ่น กด 81+

ระบบไฟฟ้า

100 Volts 50/60 Hz.

การคมนาคม

สนามบินนานาชาติคินาริตะ อยู่ห่างทิศตะวันออกของกรุงโตเกียว 64 กิโลเมตร ระบบขนส่งมวลชนของญี่ปุ่นสะดวกมาก มีทั้งรถประจำทาง รถไฟฟ้า รถไฟใต้ดิน มีเครือข่ายกว้างขวาง สะอาดและตรงเวลา รถไฟที่มีชื่อเสียง คือ ชินคันเซ็น (Shinkansen) ความเร็ว 270 กิโลเมตร ต่อชั่วโมง) และเนื่องจากที่จอดรถ ในกรุงโตเกียวมีราคาแพงมาก และมีจำนวนน้อย รัฐบาลประเทศญี่ปุ่นจึงส่งเสริมให้ประชาชนใช้ระบบขนส่งมวลชน

ชาวญี่ปุ่นจัดเป็นคนชั้นกลาง ซึ่งมีสมาชิกในครอบครัวประมาณ 3 - 4 คน เท่านั้น โดยทั่วไปแล้วชาวญี่ปุ่นจะเป็นคนที่ขยัน ชอบเรียนรู้และรู้จักแบ่งสรรส่วนรายได้ โดยมุ่งเน้นในเรื่องของการศึกษาของลูกหลานมาก โดยเชื่อกันว่าการศึกษาคือจะช่วยให้มีงานทำที่ดีได้ อุปนิสัยต่างๆ ไปของนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่น พอจะสรุปได้ดังนี้

- คนญี่ปุ่นจะยึดถือความคิดเห็นของกลุ่มมากกว่าความคิดเห็นส่วนตัว
- คนญี่ปุ่นจะนับถือผู้ที่มีความรู้มากกว่าคนระดับเดียวกัน และมีความคิดว่า ผู้ที่มีอำนาจวาสนา เป็นผู้ที่น่าเคารพยำเกรง เป็นผู้ที่มิสิทธิเหนือผู้อื่น ซึ่งลักษณะดังกล่าวปรากฏอยู่น้อยในประเทศแถบยุโรปและประเทศสหรัฐอเมริกา สำหรับประเทศแถบเอเชียด้วยกัน ประเทศฟิลิปปินส์จะเป็นประเทศที่มีความคิดเช่นนี้รุนแรงสุด
- คนญี่ปุ่นเชื่อว่าบทบาทระหว่างชายและหญิงจะแตกต่างกัน เพศชายจะต้องเด็ดเดี่ยว เข้มแข็งและเป็นผู้นำ ส่วนเพศหญิงจะต้องอ่อนน้อมถ่อมตน สงบเสงี่ยม เพราะฉะนั้นคำว่า "Gentleman First" จึงดูเหมาะสมในสังคมชาวญี่ปุ่นมาก นักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นที่เป็นเพศหญิงที่ไปเที่ยวต่างประเทศ มักจะงุนงงต่อการได้ขึ้นรถก่อน ตักอาหารก่อน ฯลฯ โดยเฉพาะสังคมของชาติตะวันตกที่คำว่า "Lady First" ดูจะใช้กันอย่างแพร่หลาย
- คนญี่ปุ่นเป็นคนที่ขยันขันแข็ง กลัวการที่จะต้องอยู่ในสภาพที่ไม่แน่นอน อดอยาก ดังนั้น จึงมักจะเป็นผู้ที่วางแผนการใช้เงินและชีวิตอย่างละเอียด ด้วยเหตุนี้ชาวญี่ปุ่นจึงเต็มไปด้วยความกระตือรือร้น ชอบเรียนรู้ และทำงานหนัก

- คนญี่ปุ่นส่วนมากเคยชินกับความปลอดภัย สภาวะที่ปราศจากโจรผู้ร้ายในบ้านเมืองของตนเอง ดังนั้น จึงมักจะไม่ค่อยหวงใยกระเป๋าถือและสัมภาระที่ตนใช้ในการเดินทางมากนัก

อย่างไรก็ดี ญี่ปุ่นยังเป็นชาติที่ให้ความสำคัญกับเรื่องต่อไปนี้อยู่มาก คือ ความปลอดภัย ความสะอาดของบ้านเมือง น้ำ โรงแรมที่พัก การบริการทางการแพทย์ ทักษะคดีของตำรวจต่อนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่น ไกด์ที่พูดภาษาญี่ปุ่นได้ดี ร้านอาหารที่สะอาด อาจจะลองรับประทานอาหารของท้องถิ่นบ้าง ส่วนร้านอาหารญี่ปุ่นนั้น ไม่ใช่เป็นเรื่องจำเป็นสำหรับคนญี่ปุ่น แต่หากร้านอาหารจะมีคำอธิบายเรื่องอาหารเป็นภาษาญี่ปุ่นจะดีมาก ห้องพักโรงแรมควรมีภาษาญี่ปุ่น โดยเฉพาะในเรื่องของ Emergency โรงแรมควรมีห้องโถงพักรอที่กว้างขวาง หากเป็นไปได้ในห้องพักควรมีอ่างอาบน้ำ ญี่ปุ่นชอบนอนเตียงแยกในห้อง Twin Room ไกด์ควรพูดภาษาญี่ปุ่นให้ถูกต้องมากที่สุด และควรคำนึงถึงมารยาทที่ปฏิบัติต่อแขกชาวญี่ปุ่น (กรมการกงสุล กระทรวงการต่างประเทศ, 2550)

ข้อมูลทั่วไป รวมถึงลักษณะหรืออุปนิสัยของนักท่องเที่ยวประเทศเกาหลีใต้

ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์

ตั้งอยู่ตอนใต้ของคาบสมุทรเกาหลี โดยมีเส้นขนานที่ 38 แบ่งกั้นระหว่างสาธารณรัฐเกาหลี (เกาหลีใต้) และสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนเกาหลี (เกาหลีเหนือ) อยู่ใกล้กับประเทศจีน ญี่ปุ่นและรัสเซีย ดังนั้น คาบสมุทรเกาหลี จึงมีทะเลล้อมรอบทั้ง 3 ด้าน มีเพียงทิศเหนือเท่านั้นที่ติดอยู่กับทวีปเอเชีย โดยทั่วไปแล้วประมาณร้อยละ 70 ของประเทศ จะมีพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขา

ลักษณะภูมิประเทศ

มีพื้นที่ 99,392 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณร้อยละ 45 ของพื้นที่คาบสมุทรเกาหลี (1 ใน 5 ของไทย)

เชื้อชาติ

เกาหลี

ศาสนา

มีประชากรนับถือศาสนาพุทธ 46% โปรเตสแตนต์ 39% คาทอลิก 13% ขงจื้อ 1% และอื่นๆ 1%

ภาษาราชการ

ฮันกึล

การศึกษา

ภาคบังคับ 9 ปี

อัตราการรู้หนังสือ

ร้อยละ 98

เมืองหลวง

กรุงโซล (Seoul) ประเทศเกาหลีใต้ ได้รับสมญานามว่า “ดินแดนแห่งความสงบยามเช้า” ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงขนบธรรมเนียมที่สืบทอดมายาวนานถึง 5,000 ปี

ภูมิอากาศ

มีภูมิอากาศแบ่งออกเป็น 4 ฤดู คือ ฤดูหนาวจะเริ่มตั้งแต่เดือนธันวาคม ถึงเดือนกุมภาพันธ์ ฤดูใบไม้ผลิจะเริ่มตั้งแต่เดือนมีนาคม ถึงเดือนพฤษภาคม ฤดูร้อนจะเริ่มตั้งแต่เดือน

มิถุนายน ถึงเดือนสิงหาคม และฤดูใบไม้ร่วงจะเริ่มตั้งแต่เดือนกันยายน ถึงเดือนพฤศจิกายน อุณหภูมิอาจต่ำถึง -20 องศาเซลเซียส ในเดือนมกราคม และสูงถึง 35 องศาเซลเซียส ในเดือนกรกฎาคม

สกุลเงิน

วอน (Won).

การปกครอง

สาธารณรัฐประชาธิปไตย

ประเทศเกาหลีใต้มีอักษรที่ใช้ทั้งหมด 24 ตัว ชุดแต่งกายประจำชาติที่ชาวเกาหลีใต้ภาคภูมิใจ และถือเป็นสัญลักษณ์ที่สำคัญ เรียกว่า “ฮันบก” อาหารของชาวเกาหลีใต้นั้นจะประกอบไปด้วยข้าวเจ้า ข้าวเหนียว ข้าวบาร์เลย์ และมีอาหารประจำชาติที่ขึ้นชื่อ คือ “กิมจิ” หรือผักดองที่ทุกบ้านรู้จักวิธีทำ จนเป็นสัญลักษณ์ที่สังเกตเห็นได้ เมื่อมองขึ้นไปบนหลังคาบ้านของชาวเกาหลีใต้ จะพบไหต่างขนาดที่ใช้ดอง “กิมจิ” ชาวเกาหลีใต้นิยมบริโภคเนื้อวัวมากที่สุดรสชาติของอาหารจะมีรสจัด อาหารทุกอย่างทุกมื้อจะบริโภคกับข้าว อาหารที่มีชื่อเสียงของชาวเกาหลีใต้ที่โด่งดังไปทั่วโลก คือ เนื้อย่างเกาหลี หรือ “พุลโกกิ” ชาวเกาหลีใต้นิยมดื่มสุรา โดยเฉพาะกับอาหารเย็น ส่วนอาหารเช้านั้น จะนิยมตามแบบอเมริกา คือ มีไข่ดาว เบคอน และหมูแฮม

ธงชาติของประเทศเกาหลีใต้นั้นจะมีลักษณะเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้า มีวงกลมลักษณะคล้ายปลาหว 2 ตัว สลับหัวสีแดง และสีน้ำเงินอยู่ตรงกลาง เส้นผ่าศูนย์กลางของวงกลมนี้จะเป็นตัวกำหนดขนาดผืนธง กล่าวคือ 2 เท่าของเส้นผ่าศูนย์กลางของวงกลมจะเป็นความกว้างของธง และสามเท่าของเส้นผ่าศูนย์กลางของวงกลมจะเป็นความยาวของธง ด้านข้างทั้ง 4 ด้านของวงกลม โดยกำหนดเอาจากมุมทะแยงของผืนธงทั้ง 4 เข้ามาให้ห่างจากวงกลมเท่ากับเส้นผ่าศูนย์กลาง จะเป็นแถบสีดำเล็กๆ โดยแต่ละแถบจะกว้างเท่ากับ 1 ใน 8 ของเส้นผ่าศูนย์กลางของวงกลม และยาวเท่ากับความยาวเส้นผ่าศูนย์กลางของวงกลม ชาวเกาหลีใต้ได้กำหนดเอาพื้นธงเป็นสีขาว ซึ่งหมายถึง สันติภาพ สีแดงในวงกลมด้านบน คือ “หยาง” หมายถึง

ความสุข สว่าง ผู้ชายหรือกลางวัน ส่วนสีน้ำเงินในวงกลมด้านล่าง หรือ “หยิน” คือ ความมืดหรือกลางคืน หรืออาจหมายถึง ผู้หญิง หรือความทุกข์ก็ได้ ดังนั้น ในวงกลมที่มีลักษณะคล้ายปลาพลับหัวสีแดง น้ำเงิน จึงหมายถึง จักรวาล อันประกอบด้วยหญิง ชาย ความสว่าง ความมืด ความสุข ความทุกข์

ส่วนแถบที่อยู่มุมของธงนั้น มีความหมายดังนี้ คือ

มุม 1 คือ ทิศตะวันออก หมายถึง ฤดูใบไม้ผลิ ความอดทน ฟ้า

มุม 2 คือ ทิศเหนือ หมายถึง ฤดูหนาว ความรู้ ดวงจันทร์

มุม 3 คือ ทิศตะวันตก หมายถึง ฤดูร้อน ความถูกต้อง ดิน

มุม 4 คือ ทิศใต้ หมายถึง ฤดูใบไม้ร่วง ความเป็นธรรม ดวงอาทิตย์

ชาวเกาหลีใต้ โดยทั่วไปแล้วจะมีนิสัยฉลาดแกมโกง รักษาอารยธรรม มักจะพูดถึงความสำเร็จ และความภาคภูมิใจในตัวเอง มีความรักชาติรุนแรง อันเนื่องมาจากสงครามทั้งภายในและภายนอกประเทศ ชาวเกาหลีใต้นิยมเดินทางเป็นครอบครัว ชอบอาหารที่เป็นข้าว การปลูกพืชพรรณธัญญาหารในประเทศเกาหลีใต้นั้นลำบาก จึงต้องสั่งสมนิสัยการรับประทานข้าวจนหมด นอกจากนี้ยังนิยมกินปลา และผักผักรูปแบบ ชาวเกาหลีใต้จะเชื่อฟังผู้มีอาวุโส หรือยึดถือความกตัญญูเป็นเรื่องใหญ่ ชอบกีฬาอล์ฟ และพักโรงแรมที่เน้นความสะอาด หากเป็นโรงแรมที่มีเจ้าหน้าที่ที่สามารถพูดภาษาเกาหลีใต้ได้ ก็จะมีสิ่งสร้างความประทับใจให้กับชาวเกาหลีใต้มากยิ่งขึ้น เพราะชาวเกาหลีใต้ส่วนใหญ่ จะใช้เวลาอยู่ที่แหล่งท่องเที่ยวประมาณ 3-5 วัน ค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยจะหมดไปกับการซื้ออาหารและเครื่องดื่ม

สิ่งที่ชาวเกาหลีใต้นิยม คือ ลักษณะที่พักที่พวกเขาสามารถส่งเสียงเอะอะ สนุกสนานได้ทุกเมื่อ ดื่มสุราได้ และหากเป็นไปได้ ควรจะมีการโอเคให้ด้วย นอกจากนี้ชาวเกาหลีใต้ มักจะชอบซื้อของที่ระลึกกลับไปฝากเพื่อนฝูง คนรู้จัก หรือคนที่ตัวเองหลงรัก เพื่อกระชับสัมพันธไมตรี และแสดงถึงความมีน้ำใจ (กรมการกงสุล กระทรวงการต่างประเทศ, 2550)

สถานการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากประเทศญี่ปุ่นที่เดินทางมายังประเทศไทย

สถานการณ์การท่องเที่ยวในปี พ.ศ. 2543 นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศจากประเทศญี่ปุ่นเริ่มปรับตัวดีขึ้น ภายหลังจากภาวะการเศรษฐกิจซึ่งตกอยู่ในภาวะที่น่าเป็นห่วง คือ ค่าเงินเยนอ่อนตัวลง ส่งผลให้การเดินทางออกนอกประเทศของนักท่องเที่ยวญี่ปุ่นชะลอตัวลงเป็นอย่างมาก โดยประเทศไทยมีนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นที่เดินทางเข้ามา จำนวนทั้งสิ้น 1,197,931 คน ทั้งนี้แหล่งท่องเที่ยวทางทะเลของเมืองไทยยังคงได้รับความนิยมจากตลาดญี่ปุ่นเหมือนเช่นเคย นักท่องเที่ยวที่มีการขยายตัวที่ดี ได้แก่ กลุ่มคนวัยทำงาน และกลุ่มผู้สูงอายุ รวมทั้งกลุ่มผู้สนใจกีฬาอล์ฟ ซึ่งได้รับการส่งเสริมอย่างต่อเนื่อง ทั้งจากภาครัฐบาล และภาคเอกชน ส่วนสถานการณ์ช่วง 8 เดือนแรกของปี พ.ศ. 2544 ตลาดนักท่องเที่ยวญี่ปุ่นมีการเติบโตในเกณฑ์ที่น่าพอใจ โดยกระแสการเดินทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวทางทะเลอย่างภูเก็ตได้รับความนิยมสูงมาก แต่ภายหลังจากเหตุการณ์ก่อวินาศกรรมในประเทศสหรัฐอเมริกา (เมื่อวันที่ 11 กันยายน) การเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศของชาวญี่ปุ่นได้รับผลกระทบอย่างมาก เนื่องจากชาวญี่ปุ่นให้ความสำคัญต่อเรื่องสวัสดิภาพ และความปลอดภัยสูงมาก จึงมีการยกเลิกและระงับการเดินทางท่องเที่ยวยังต่างประเทศ ซึ่งประเทศไทยก็ได้รับผลกระทบด้วย ทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวประเทศญี่ปุ่นที่เดินทางมายังประเทศไทยลดลงจากปี พ.ศ. 2543 จำนวน 29,383 คน คิดเป็นการลดลงร้อยละ 2.45 เมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2543 หรือมีจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งสิ้น 1,168,548 คน

ในปี พ.ศ. 2545 ตลาดนักท่องเที่ยวญี่ปุ่นมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 4.60 เมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2544 มีจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามายังประเทศไทยถึง 1,222,270 คน ทั้งที่ในช่วง 9 เดือนแรก ตลาดนี้มีการชะลอตัวอย่างต่อเนื่องมาตลอด ซึ่งส่วนหนึ่งน่าจะได้รับผลดีมาจากเหตุการณ์ความไม่สงบในบาหลี จึงส่งผลให้นักท่องเที่ยวญี่ปุ่นเดินทางเข้ามาเที่ยวเมืองไทยเพิ่มขึ้น หรืออีกสาเหตุหนึ่งอาจมาจากความร่วมมือระหว่างภาครัฐบาล และภาคเอกชนในการจัดทำแผนส่งเสริมการตลาดในประเทศญี่ปุ่น จึงทำให้กระแสการเดินทางของนักท่องเที่ยวญี่ปุ่นที่เดินทางเข้าเมืองไทยในปีนี้มี การเติบโตดีขึ้น ในปี พ.ศ. 2546 นั้น ตลาดญี่ปุ่นมีการขยายตัวลดลง โดยมีการลดลงร้อยละ 16.03 เมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2545 มีนักท่องเที่ยวทั้งสิ้น 1,026,287 คน ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาถึงกระแสการเดินทางเข้ามาในเมืองไทยพบว่า ช่วงไตรมาสแรก นักท่องเที่ยวญี่ปุ่นเดินทางเข้ามาเพิ่มมากขึ้นกว่าช่วงเวลาเดียวกันของปีที่แล้ว เนื่องจากราคาตั๋วเครื่องบินและรายการทัวร์ของไทยไม่สูงจนเกินไปมากนัก ทำให้ชาวญี่ปุ่นตัดสินใจได้ง่ายขึ้นในการมาท่องเที่ยวในประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในช่วงเศรษฐกิจที่ยังชะลอตัวอยู่ แต่เมื่อ

เข้าสู่ช่วงไตรมาสที่สองนักท่องเที่ยวจากญี่ปุ่นปรับตัวลดลงอย่างมาก เนื่องจากผลกระทบจากสงครามระหว่างประเทศสหรัฐอเมริกา และประเทศอิรัก รวมทั้งการแพร่ระบาดของโรคไข้หวัดนก ซึ่งมีผลกระทบอย่างรุนแรงยิ่งกว่าสงครามอิรัก ทั้งนี้เนื่องจากนักท่องเที่ยวญี่ปุ่นมีความอ่อนไหวต่อข่าวที่กระทบต่อความปลอดภัย ถึงแม้จะทราบว่าประเทศไทยมีมาตรการในการควบคุมโรคไข้หวัดนกที่ดี และไม่มี การแพร่ระบาดในประเทศไทย แต่ชาวญี่ปุ่นก็ยังไม่แน่ใจในการเดินทางโดยเครื่องบิน เพราะกลัวจะติดโรคไข้หวัดนก จากผู้โดยสารที่เดินทางร่วมกัน ซึ่งไม่ทราบว่ามาจากประเทศเสี่ยงหรือไม่ อย่างไรก็ตามหลังจากวิกฤตการณ์โรคไข้หวัดนก คลี่คลายลงในไตรมาสที่ 3 และ 4 อัตราการเติบโตของนักท่องเที่ยวญี่ปุ่นเริ่มปรับตัวดีขึ้นมาก แต่ยังคงมีอัตราการเติบโตอยู่ในแนวลบ ส่วนหนึ่งเนื่องจากสภาวะทางเศรษฐกิจของญี่ปุ่นที่ยังอยู่ในช่วงทรงตัว จึงไม่มีแรงกระตุ้นเพียงพอให้การเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศสามารถฟื้นกลับมาได้อย่างรวดเร็ว ทำให้ญี่ปุ่นเดินทางออกนอกประเทศน้อยลง

สำหรับปี พ.ศ. 2547 ตลาดนักท่องเที่ยวญี่ปุ่นมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 16.39 โดยประเทศไทยได้รับนักท่องเที่ยวญี่ปุ่นเป็นจำนวนทั้งสิ้น 1,194,480 คน ซึ่งถือว่าเป็นตัวเลขที่น้อย เนื่องจากนักท่องเที่ยวญี่ปุ่นยังหวาดกลัวต่อสถานการณ์และการระบาดของโรคไข้หวัดนก และสถานการณ์ความไม่สงบในเขต 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่เกิดขึ้นเป็นระยะๆ นอกจากนี้เศรษฐกิจญี่ปุ่นที่เริ่มฟื้นตัวในช่วงต้นปี มีการขยายตัวต่ำกว่าที่คาดการณ์ไว้ และยังคงมีความผันผวนอยู่มาก การส่งออกที่ลดลง แผนการเก็บภาษีประชาชนที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.5 ของรายได้ประชาชาติรวม เพื่อบรรเทาภาวะขาดดุลทางการค้า และยับยั้งหนี้สินของประเทศราคาน้ำมันโลกที่เพิ่มสูงขึ้น ล้วนส่งผลกระทบต่อการเดินทางออกนอกประเทศของนักท่องเที่ยวญี่ปุ่นทั้งสิ้น ซึ่งวัตถุประสงค์ในการเดินทางของนักท่องเที่ยวญี่ปุ่นส่วนใหญ่ คือ การท่องเที่ยวและพักผ่อน (ดังแสดงในตารางที่ 5)

ตารางที่ 5 สภาพโดยทั่วไปของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศจากประเทศญี่ปุ่นที่เดินทางมายังประเทศไทย ในช่วงปี พ.ศ. 2543 – 2547

พ.ศ.	จำนวน นักท่องเที่ยว (คน)	อัตราการ เปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	วัตถุประสงค์การเดินทาง (ร้อยละ)			
			ท่องเที่ยว/ พักผ่อน	ติดต่อ ธุรกิจ	ประชุม/ สัมมนา	อื่นๆ
2543	1,197,931	-	87.60	10.62	0.38	1.40
2544	1,168,548	-2.45	87.38	10.78	0.42	1.42
2545	1,222,270	4.60	88.55	9.58	0.41	1.46
2546	1,026,287	-16.03	92.35	5.91	0.48	1.26
2547	1,194,480	16.39	85.26	11.49	0.82	2.43
เฉลี่ย		0.50				

ที่มา: กองสถิติและวิจัย การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2543, 2544, 2545, 2546, 2547) และจากการคำนวณ

สถานการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากประเทศญี่ปุ่นที่เดินทางไปยังประเทศสิงคโปร์

สถานการณ์การท่องเที่ยวของตลาดญี่ปุ่นยังคงมีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง ภายหลังจากวิกฤตเศรษฐกิจ เมื่อปี พ.ศ. 2540 โดยในปี พ.ศ. 2543 เป็นปีที่นักท่องเที่ยวจากประเทศญี่ปุ่นเดินทางไปยังประเทศสิงคโปร์เป็นจำนวนมาก นับจากเกิดวิกฤตเศรษฐกิจขึ้นในปี พ.ศ. 2540 โดยมีนักท่องเที่ยวจากประเทศญี่ปุ่นเดินทางเข้าไปท่องเที่ยวยังประเทศสิงคโปร์เป็นจำนวนทั้งสิ้น 929,895 คน สถานที่ท่องเที่ยวที่ชาวญี่ปุ่นนิยมเดินทางมาท่องเที่ยว คือ สวนสิงโตทะเล (Merlion Park) โลกใต้ทะเล (Underwater World) ไนท์ซาฟารี (Night Safari) โรงแรมราฟเฟิล (Raffles Hotel) เกาะเซนโตซ่า (Sentosa) นักท่องเที่ยวที่มีการขยายตัวที่ดี คือ กลุ่มคนวัยทำงาน และผู้สูงอายุ ส่วนสถานการณ์การท่องเที่ยวในปี พ.ศ. 2544 เนื่องจากมีเหตุการณ์ก่อวินาศกรรมที่ประเทศสหรัฐอเมริกาเกิดขึ้น ทำให้การเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศของชาวญี่ปุ่นได้รับผลกระทบอย่างมาก ทั้งนี้ เป็นเพราะชาวญี่ปุ่นให้ความสำคัญต่อเรื่องสวัสดิภาพ และความปลอดภัยสูงมาก จึงมีการยกเลิก และระงับการเดินทางท่องเที่ยวยังต่างประเทศ ซึ่งประเทศสิงคโปร์ก็เป็นหนึ่งในประเทศที่ได้รับผลกระทบด้วย ทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวประเทศญี่ปุ่นที่เดินทางไปยัง

ประเทศสิงคโปร์ลดลงไปด้วยเหลือเพียง 755,683 คน เท่านั้น หรือคิดเป็นการลดลงร้อยละ 18.73 เมื่อเปรียบเทียบกับสถานการณ์การท่องเที่ยวในปี พ.ศ. 2543

ต่อมา ในปี พ.ศ. 2545 สถานการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากประเทศญี่ปุ่นที่เดินทางไปยังประเทศสิงคโปร์ สถานการณ์ยังคงมีวิวัฒนาการไม่ดีขึ้น จำนวนนักท่องเที่ยวกลับลดลงไปอีก โดยมีการปรับตัวลดลงร้อยละ 4.27 เมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2544 เป็นจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งสิ้น 723,431 คน สาเหตุสืบเนื่องมาจากชาวญี่ปุ่นยังเกรงกลัวกับเหตุการณ์ก่อวินาศกรรมที่ตึก World Trade Center ณ ประเทศสหรัฐอเมริกาอยู่ ประกอบกับในปีนี้ยังเกิดเหตุการณ์ก่อการร้ายขึ้นในบาหลี ประเทศอินโดนีเซีย ซึ่งมีอาณาเขตใกล้เคียงกับประเทศสิงคโปร์ ด้วย จึงทำให้สถานการณ์การท่องเที่ยวยังไม่ดีขึ้น และในปี พ.ศ. 2546 สถานการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากประเทศญี่ปุ่นที่เดินทางเข้าไปยังประเทศสิงคโปร์ กลับยิ่งย่ำแย่ลงไปอีก เป็นการลดลงอย่างน่าใจหายในรอบระยะเวลา 10 ปี ที่ผ่านมา โดยมีการปรับตัวลดลงถึงร้อยละ 40.00 เป็นจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งสิ้น 434,064 คน อย่างที่กล่าวไว้แต่ต้นว่า ชาวญี่ปุ่นเป็นพวกที่ให้ความสำคัญต่อเรื่องสวัสดิภาพ และความปลอดภัย ประกอบกับในปีนี้ได้เกิดเหตุการณ์ที่น่าหวาดหวั่น และน่าเป็นห่วงอยู่หลายอย่าง ไม่ว่าจะเป็นสงครามระหว่างประเทศสหรัฐอเมริกากับประเทศอิรักที่มีมาอย่างต่อเนื่องและยาวนาน การก่อการร้ายที่ทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้น รวมทั้งการแพร่ระบาดของโรค SARS ที่เกิดขึ้นภายในประเทศสิงคโปร์เอง โดยการแพร่ระบาดของโรค SARS สิ่งนี้เองที่เป็นชนวนหรือสาเหตุสำคัญที่ทำให้นักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นไม่ยอมเดินทางออกนอกประเทศ โดยเครื่องบินโดยสาร เพราะมีผู้โดยสารหลายเชื้อชาติ ซึ่งอาจเป็นปัจจัยเสี่ยงได้ และสาเหตุที่สำคัญอีกด้านหนึ่ง คือ สภาพเศรษฐกิจของประเทศญี่ปุ่นที่ยังอยู่ในช่วงทรงตัว จึงไม่มีแรงกระตุ้นเพียงพอให้การเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศของนักท่องเที่ยวประเทศญี่ปุ่นกลับฟื้นคืนมาได้อย่างรวดเร็ว ส่งผลทำให้ชาวญี่ปุ่นเดินทางออกนอกประเทศน้อยลง

สำหรับปี พ.ศ. 2547 นักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นที่เดินทางเข้าไปยังประเทศสิงคโปร์ เริ่มมีการปรับตัวเพิ่มสูงขึ้นเล็กน้อย โดยมีอัตราการเติบโตเพิ่มขึ้นร้อยละ 37.95 เมื่อเปรียบเทียบกับสถานการณ์การท่องเที่ยวในปี พ.ศ. 2546 โดยประเทศสิงคโปร์ได้รับนักท่องเที่ยวจากประเทศญี่ปุ่นเป็นจำนวนทั้งสิ้น 598,807 คน แต่ก็ยังเพิ่มไม่ได้มากเท่าที่ควร เนื่องจากนักท่องเที่ยวญี่ปุ่นยังคงวิตกกังวลในเรื่องของความปลอดภัย ทั้งจากการก่อการร้าย สงคราม และโรค SARS ซึ่งวัตถุประสงค์ในการเดินทางของนักท่องเที่ยวญี่ปุ่นที่เดินทางไปยังประเทศสิงคโปร์ คือ การท่องเที่ยว และพักผ่อนเช่นเดียวกันกับเดินทางมายังประเทศไทย (ดังแสดงในตารางที่ 6)

ตารางที่ 6 สภาพโดยทั่วไปของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศจากประเทศญี่ปุ่นที่เดินทางไปยัง
ประเทศสิงคโปร์ ในช่วงปี พ.ศ. 2543 – 2547

พ.ศ.	จำนวน นักท่องเที่ยว (คน)	อัตราการ เปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	วัตถุประสงค์การเดินทาง (ร้อยละ)			
			ท่องเที่ยว/ พักผ่อน	ติดต่อ ธุรกิจ	เยี่ยมญาติ	อื่นๆ
2543	929,895	-	69.84	16.25	1.78	12.13
2544	755,683	-18.73	66.39	17.75	2.12	13.74
2545	723,431	-4.27	65.05	17.76	2.24	14.95
2546	434,064	-40.00	56.80	23.50	3.10	16.60
2547	598,807	37.95	42.00	27.00	11.00	20.00
เฉลี่ย		-5.01				

ที่มา: Singapore tourism board (2007) และจากการคำนวณ

สถานการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากประเทศญี่ปุ่นที่เดินทางไปยังประเทศเวียดนาม

สถานการณ์การท่องเที่ยวในปี พ.ศ. 2543 ของนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นที่เดินทางไปยังประเทศเวียดนาม ยังคงมีการเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง นับจากวิกฤตเศรษฐกิจที่เกิดขึ้น โดยประเทศเวียดนามได้รับนักท่องเที่ยวจากประเทศญี่ปุ่นเป็นจำนวนทั้งสิ้น 152,755 คน โดยแหล่งท่องเที่ยวทางด้านศิลปวัฒนธรรมของประเทศเวียดนามยังคงได้รับความนิยมอย่างต่อเนื่องเรื่อยมา เช่น อุโมงค์ขุจี พิพิธภัณฑสถานโฮจิมินห์ วัดห็อกเจิน เป็นต้น ในปี พ.ศ. 2544 ได้เกิดเหตุการณ์การก่อวินาศกรรมขึ้นในประเทศสหรัฐอเมริกา แม้ว่านักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นจะคำนึงถึงเรื่องสวัสดิภาพและความปลอดภัย แต่นักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นก็ยังเดินทางเข้าไปท่องเที่ยวยังประเทศเวียดนามเป็นจำนวนมาก สาเหตุที่เป็นเช่นนี้ เพราะการท่องเที่ยวของประเทศเวียดนามเริ่มมีการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่มีราคาประหยัด โดยมีอัตราการเติบโตเพิ่มขึ้นร้อยละ 34.11 เมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2543 โดยประเทศเวียดนามได้รับนักท่องเที่ยวจากประเทศญี่ปุ่นเป็นจำนวนทั้งสิ้น 204,860 คน นับว่าเป็นครั้งแรกที่ขึ้นหลัก 2 แสนคน

ในปี พ.ศ. 2545 ภาครัฐบาลบวกกับภาคเอกชนจับมือกันส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่มีราคาประหยัดเพิ่มมากขึ้น ส่งผลทำให้นักท่องเที่ยวจากประเทศญี่ปุ่นเดินทาง

ท่องเที่ยวเข้าไปยังประเทศเวียดนามยังคงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง แม้ว่าจะมีเหตุการณ์ความไม่สงบเกิดขึ้นอยู่ก็ตาม โดยมีอัตราการเติบโตถึงร้อยละ 36.57 และประเทศเวียดนามได้รับนักท่องเที่ยวจากประเทศญี่ปุ่นเป็นจำนวนทั้งสิ้น 279,769 คน นับเป็นตัวเลขที่สูงที่สุดในประวัติการณ์ของภาคการท่องเที่ยวเวียดนาม แหล่งท่องเที่ยวที่ชาวญี่ปุ่นนิยมเดินทางเข้าไปท่องเที่ยว คือ โฮจิมินห์ซิตี้ ฮานอย ฮ่าวฮาลอง ส่วนสถานการณ์การท่องเที่ยวของประเทศในปี พ.ศ. 2546 นักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นที่เดินทางเข้าไปท่องเที่ยวยังประเทศเวียดนามกลับลดลง โดยมีอัตราการลดลงถึงร้อยละ 25.03 และประเทศเวียดนามได้รับนักท่องเที่ยวจากประเทศญี่ปุ่นเป็นจำนวนทั้งสิ้น 209,730 คน ซึ่งสาเหตุที่ลดลงนั้น มีด้วยกันหลายประการ คือ การแพร่ระบาดของโรค SARS ในประเทศเวียดนามเอง สงครามระหว่างประเทศสหรัฐอเมริกา และประเทศอิรักที่ยืดเยื้อมาอย่างยาวนาน จนบานปลาย และพัวพันไปถึงการก่อการร้าย รวมไปถึงสภาวะทางเศรษฐกิจของประเทศญี่ปุ่นในปีที่ไม่ค่อยดีเท่าใดนัก

สำหรับปี พ.ศ. 2547 นักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นเดินทางมายังประเทศเวียดนามเพิ่มขึ้นมากกว่าปีก่อน โดยมีอัตราการเพิ่มขึ้นร้อยละ 27.41 และประเทศเวียดนามได้รับนักท่องเที่ยวจากประเทศญี่ปุ่นเป็นจำนวนทั้งสิ้น 267,210 คน สาเหตุที่ทำให้ให้นักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นที่ห่วงใยในเรื่องของสวัสดิภาพและความปลอดภัย เดินทางเข้าไปยังประเทศเวียดนามเพิ่มขึ้น แม้ว่าจะเกิดเหตุการณ์ความไม่สงบเกิดขึ้นทั้งจากภายในประเทศ และภายนอกประเทศ นั่นก็เพราะว่า ประเทศเวียดนามได้เร่งส่งเสริมประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่มีราคาประหยัด ซึ่งวัตถุประสงค์ในการเดินทางของนักท่องเที่ยวญี่ปุ่นที่เดินทางไปยังประเทศเวียดนาม คือ การท่องเที่ยวและพักผ่อนเช่นเดียวกับเดินทางมายังประเทศไทย และเดินทางไปยังประเทศสิงคโปร์ (ดังแสดงในตารางที่ 7)

ตารางที่ 7 สภาพโดยทั่วไปของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศจากประเทศญี่ปุ่นที่เดินทางไปยัง
ประเทศเวียดนาม ในช่วงปี พ.ศ. 2543 – 2547

พ.ศ.	จำนวน นักท่องเที่ยว (คน)	อัตราการ เปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	วัตถุประสงค์การเดินทาง (ร้อยละ)			
			ท่องเที่ยว/ พักผ่อน	ติดต่อ ธุรกิจ	เยี่ยมญาติ	อื่นๆ
2543	152,755	-	51.47	22.23	18.09	8.21
2544	204,860	34.11	52.58	16.96	16.75	13.71
2545	279,769	36.57	55.58	16.96	16.40	11.06
2546	209,730	-25.03	50.98	19.28	16.14	13.60
2547	267,210	27.41	54.10	17.82	15.96	12.12
เฉลี่ย		14.61				

ที่มา: Ministry of culture, sports and tourism (2007) และจากการคำนวณ

สถานการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากประเทศเกาหลีใต้ที่เดินทางมายังประเทศไทย

สถานการณ์การท่องเที่ยวในปี พ.ศ. 2543 นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศจากประเทศเกาหลีใต้เริ่มปรับตัวดีขึ้น หลังภาวะการณ์เศรษฐกิจตกต่ำ เมื่อปี พ.ศ. 2540 อันเนื่องมาจากการล้มละลายของสถาบันการเงิน และบริษัทขนาดใหญ่ที่มีบทบาทสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศเกาหลีใต้ โดยประเทศไทยมีนักท่องเที่ยวชาวเกาหลีใต้จำนวนทั้งสิ้น 447,641 คน เดินทางเข้ามายังประเทศไทยในปีนี้ ปัจจัยหลักที่สนับสนุนการกลับมาของตลาดนักท่องเที่ยวเกาหลีใต้ คือ การฟื้นตัวทางเศรษฐกิจของประเทศไทย ส่วนในปี พ.ศ. 2544 ตลาดนักท่องเที่ยวเกาหลีใต้มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 23.52 เมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2543 หรือมีจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งสิ้น 552,916 คน ซึ่งปัจจัยบวกยังคงเป็นเรื่องของภาวะเศรษฐกิจของประเทศ อย่างไรก็ตาม ตลาดนี้นับเป็นตลาดที่ไม่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ก่อวินาศกรรมในประเทศสหรัฐอเมริกา (11 ก.ย. 2544) กระแสการเดินทางเข้าสู่ประเทศไทยของตลาดเกาหลีใต้ยังคงมีการขยายตัวที่ดี โดยแหล่งท่องเที่ยวทางประเทศไทยที่ชาวเกาหลีใต้นิยม ได้แก่ กรุงเทพมหานคร พัทยา และภูเก็ต สำหรับอุปสรรคที่ควรให้ความสำคัญสำหรับตลาดนี้ คือ ปัญหาทัวร์คุณภาพต่ำ (ทัวร์ศูนย์เหรียญ) ซึ่งยังเป็นเรื่องที่ควรระวังอย่างมาก เนื่องจากนักท่องเที่ยวจากตลาดนี้ส่วนใหญ่นิยมเดินทางมาด้วยบริษัทนำเที่ยว

ส่วนในปี พ.ศ. 2545 ตลาดเกาหลีใต้ยังคงเติบโตในเกณฑ์สูงต่อเนื่องมาตั้งแต่ต้นปี โดยในปีนี้มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 29.63 เมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2544 หรือมีจำนวนนักท่องเที่ยว 716,725 คน ซึ่งปีนี้กระแสการเดินทางเข้าสู่ภูเก็ตมีการขยายตัวเพิ่มสูงขึ้นมา นอกจากนี้ แม้ในเดือนตุลาคมจะเกิดเหตุการณ์ความไม่สงบที่ประเทศอินโดนีเซีย และประเทศฟิลิปปินส์ แต่ตลาดนี้กลับไม่ได้รับผลกระทบ ในทางตรงข้าม ช่วงไตรมาสสุดท้าย ตลาดนักท่องเที่ยวเกาหลีใต้ยังคงมีการขยายตัวเพิ่มสูงขึ้น อย่างไรก็ตาม อุปสรรคที่ควรให้ความสำคัญของตลาดนี้ ยังคงเป็นปัญหาทัวร์คุณภาพต่ำเหมือนเดิม และในปี พ.ศ. 2546 ตลาดนักท่องเที่ยวเกาหลีใต้มีการปรับตัวลดลงร้อยละ 3.03 เมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2545 โดยมีนักท่องเที่ยวเกาหลีใต้เดินทางเข้ามาในประเทศไทยทั้งสิ้น 695,034 คน การปรับตัวของนักท่องเที่ยวที่ลดลงเนื่องจากผลกระทบของการแพร่ระบาดของโรคไข้หวัดนก ช่วงไตรมาสที่ 2 ในทวีปเอเชีย อย่างไรก็ตาม ตลาดนักท่องเที่ยวเกาหลีใต้ค่อยๆฟื้นตัวได้อย่างรวดเร็วในไตรมาสที่ 3 เนื่องจากนักท่องเที่ยวเกาหลีใต้ มีความนิยมในการท่องเที่ยวประเทศไทยมาก และมั่นใจในความปลอดภัยเมื่อโรคไข้หวัดนก บรรเทาเบาบางลงในพื้นที่ต่างๆ ทำให้มีการเดินทางมายังประเทศไทยอีกครั้ง ประกอบกับมีการลดราคารายการนำเที่ยว และตั๋วเครื่องบินลงด้วย และปัจจัยสำคัญมากที่มีผลทำให้นักท่องเที่ยวเกาหลีใต้เดินทางมายังประเทศไทยเพิ่มขึ้น คือ เที่ยวบินที่เพิ่มรอบขึ้นไปยังจังหวัดเชียงใหม่ ภูเก็ต และหาดใหญ่ ทั้งเที่ยวบินประจำ เช่าเหมาลำ และการทำตลาดร่วมกับบริษัทนำเที่ยว รวมทั้งการสนับสนุนตลาดเฉพาะกลุ่ม เช่า กอล์ฟ ฮันนีมูน การเดินทางท่องเที่ยวอิสระ และการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล ซึ่งประสบผลสำเร็จเป็นอันดี

ในปี พ.ศ. 2547 จำนวนนักท่องเที่ยวจากประเทศเกาหลีใต้ที่เดินทางมายังประเทศไทยมีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 31.06 เมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2546 โดยประเทศไทยได้รับนักท่องเที่ยวจากประเทศเกาหลีใต้ จำนวนทั้งสิ้น 910,891 คน ซึ่งชี้ให้เห็นถึงสัญญาณการฟื้นตัวจากโรคไข้หวัดนก โดยในปี พ.ศ. 2546 การระบาดของโรคไข้หวัดนก มีผลกระทบเพียงระยะสั้นในตลาดนักท่องเที่ยวเกาหลีใต้ในช่วงปลายไตรมาสแรกเท่านั้น ซึ่งไม่มีผลต่อการเติบโตโดยรวมแต่อย่างใด ส่วนในไตรมาสอื่นๆ นักท่องเที่ยวเกาหลีใต้มีการเติบโตเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในไตรมาสที่ 3 ซึ่งเป็นช่วงที่นักท่องเที่ยวชาวเกาหลีใต้นิยมเดินทางออกนอกประเทศสาเหตุที่เป็นเช่นนี้ เพราะส่วนหนึ่งประเทศไทยมีสินค้าทางการท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับความต้องการของนักท่องเที่ยวเกาหลีใต้ ได้แก่ กอล์ฟ สปา รีสอร์ท หาดทราย ชายทะเล และสองเรา ซึ่งเหมาะกับคู่แต่งงาน และคู่ฮันนีมูน โดยเป็นแหล่งท่องเที่ยวในระยะใกล้ มีความหลากหลาย ในราคาที่ไม่สูงจนเกินไปนัก แต่มีคุณภาพในระดับสากล จากความนิยมนี้ ทำให้บริษัทนำเที่ยวนิยม

จัดรายการทัวร์มารองรับ และมีสายการบินเช่าเหมาลำจำนวนมากรองรับความต้องการในส่วนนี้ นอกจากนี้ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ซึ่งเติบโตค่อนข้างดีในปีที่ผ่านมา ซึ่งผู้ประกอบการมีการใช้จ่ายเพิ่มขึ้น สิ่งนี้เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้นักท่องเที่ยวชาวเกาหลีใต้เดินทางออกนอกประเทศมากขึ้น ส่วนแหล่งท่องเที่ยวยอดนิยมในประเทศไทย 5 อันดับแรก ที่นักท่องเที่ยวนิยมเดินทางมาท่องเที่ยว ได้แก่ พัทยา กรุงเทพมหานคร ภูเก็ต สระบุรี และเชียงใหม่จ้า ซึ่งวัตถุประสงค์ในการเดินทางของนักท่องเที่ยวเกาหลีใต้ ประมาณร้อยละ 90 คือ การท่องเที่ยว และพักผ่อนเช่นเดียวกับนักท่องเที่ยวประเทศญี่ปุ่น (ดังแสดงในตารางที่ 8)

ตารางที่ 8 สภาพโดยทั่วไปของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศจากประเทศเกาหลีใต้ที่เดินทางมายังประเทศไทย ในช่วงปี พ.ศ. 2543 – 2547

พ.ศ.	จำนวนนักท่องเที่ยว (คน)	อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	วัตถุประสงค์การเดินทาง (ร้อยละ)			
			ท่องเที่ยว/ พักผ่อน	ติดต่อ ธุรกิจ	ประชุม/ สัมมนา	อื่นๆ
2543	477,641	-	90.21	7.69	0.62	1.48
2544	552,916	23.52	91.69	6.44	0.61	1.26
2545	716,725	29.63	93.38	5.03	0.54	1.05
2546	695,034	-3.03	92.35	5.91	0.48	1.26
2547	910,891	31.06	93.36	4.73	0.48	1.43
เฉลี่ย		16.24				

ที่มา: กองสถิติและวิจัย การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2543, 2544, 2545, 2546, 2547) และจากการคำนวณ

สถานการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากประเทศเกาหลีใต้ที่เดินทางไปยังประเทศสิงคโปร์

ในปี พ.ศ. 2543 ประเทศสิงคโปร์ได้รับนักท่องเที่ยวจากประเทศเกาหลีใต้ จำนวนทั้งสิ้น 354,353 คน ซึ่งนับเป็นการกลับมาฟื้นตัวในทิศทางที่ดีของตลาดนี้ โดยปัจจัยหลักที่สนับสนุนการกลับมาของตลาดนักท่องเที่ยวเกาหลีใต้ คือ การกลับมาฟื้นตัวทางเศรษฐกิจของประเทศเกาหลีใต้ ต่อมา สถานการณ์การท่องเที่ยวในปี พ.ศ. 2544 ตลาดนักท่องเที่ยวเกาหลีใต้ มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.32 เมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2543 หรือมีจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งสิ้น 359,046

คน ซึ่งปัจจัยบวกยังคงเป็นเรื่องของภาวะเศรษฐกิจของประเทศเกาหลีใต้ที่เริ่มดีขึ้น แม้ว่าในปีนี้จะเกิดเหตุการณ์ก่อวินาศกรรมที่ประเทศสหรัฐอเมริกาก็ตาม กระแสการเดินทางเข้าสู่ประเทศสิงคโปร์ของนักท่องเที่ยวชาวเกาหลีใต้ยังคงมีการขยายตัวที่ดี แหล่งท่องเที่ยวในประเทศสิงคโปร์ที่นักท่องเที่ยวชาวเกาหลีใต้นิยมเที่ยวชม ได้แก่ เกาะเซนโตซ่า (Sentosa) สวนสิงโตทะเล (Merlion Park) โลกใต้ทะเล (Underwater World) ไนท์ซาฟารี (Night Safari) โดยนักท่องเที่ยวชาวเกาหลีใต้ส่วนใหญ่นิยมเดินทางมากับบริษัทนำเที่ยว

ส่วนสถานการณ์การท่องเที่ยวในปี พ.ศ. 2545 ตลาดนักท่องเที่ยวชาวเกาหลีใต้ ยังคงเติบโตอยู่ในเกณฑ์ที่สูงอย่างต่อเนื่องเรื่อยมา ตั้งแต่ต้นปีจนกระทั่งปลายปี โดยในปีนี้มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.34 เมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2544 หรือมีจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งสิ้น 371,050 คน อีกด้านหนึ่ง แม้ในเดือนตุลาคมจะเกิดเหตุการณ์การก่อการร้ายที่บาห์ลี ประเทศอินโดนีเซีย และบนประเทศฟิลิปปินส์ แต่ตลาดนักท่องเที่ยวชาวเกาหลีใต้กลับไม่ได้รับผลกระทบเท่าใดนัก สาเหตุเพราะชาวเกาหลีใต้เป็นคนที่ชอบความท้าทาย ในปี พ.ศ. 2546 ตลาดนักท่องเที่ยวชาวเกาหลีใต้มีการปรับตัวลดลงร้อยละ 29.55 เมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2545 โดยมีนักท่องเที่ยวชาวเกาหลีใต้เดินทางเข้าไปยังประเทศสิงคโปร์จำนวนทั้งสิ้น 261,396 คน การที่นักท่องเที่ยวชาวเกาหลีใต้ลดลง เนื่องจากผลกระทบของการแพร่ระบาดของโรค SARS

สำหรับสถานการณ์การท่องเที่ยว ในปี พ.ศ. 2547 ตลาดนักท่องเที่ยวจากประเทศเกาหลีใต้มีอัตราการเติบโตเพิ่มขึ้นร้อยละ 38.10 เมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2546 โดยประเทศสิงคโปร์ได้รับนักท่องเที่ยวชาวเกาหลีใต้ จำนวนทั้งสิ้น 360,979 คน ซึ่งการเพิ่มขึ้นชี้ให้เห็นถึงสัญญาณการฟื้นตัวจากโรค SARS โดยการเพิ่มขึ้นนี้ส่วนหนึ่งมาจาก ประเทศสิงคโปร์มีสินค้าทางการท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับความต้องการของนักท่องเที่ยวชาวเกาหลีใต้ นั่นคือ ธรรมชาติอันสวยงามและบ้านเมืองที่สะอาดตา และมีความปลอดภัย นอกจากนี้ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจของประเทศเกาหลีใต้ซึ่งเติบโตค่อนข้างดี ในปี พ.ศ. 2546 ทำให้ผู้บริโภคมีการใช้จ่ายใช้สอยเพิ่มขึ้น นี่ก็เป็นอีกเหตุผลหนึ่ง ที่ทำให้นักท่องเที่ยวชาวเกาหลีใต้เดินทางออกนอกประเทศมากขึ้น โดยในปี พ.ศ. 2547 แหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยม ยังคงเป็น เกาะเซนโตซ่า สวนสิงโตทะเล โลกใต้ทะเล และ ไนท์ซาฟารี เหมือนเช่นเคย ซึ่งวัตถุประสงค์ที่นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศจากประเทศเกาหลีใต้ที่เดินทางไปยังประเทศสิงคโปร์ส่วนใหญ่ คือ การเดินทางมาพักผ่อนเช่นเดียวกับเดินทางมายังประเทศไทย (ดังแสดงในตารางที่ 9)

ตารางที่ 9 สภาพโดยทั่วไปของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศจากประเทศเกาหลีใต้ที่เดินทางไปยังประเทศสิงคโปร์ ในช่วงปี พ.ศ. 2543 – 2547

พ.ศ.	จำนวน นักท่องเที่ยว (คน)	อัตราการ เปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	วัตถุประสงค์การเดินทาง (ร้อยละ)			
			ท่องเที่ยว/ พักผ่อน	ติดต่อ ธุรกิจ	เยี่ยมญาติ	อื่นๆ
2543	354,353	-	53.40	12.35	1.97	32.28
2544	359,046	1.32	52.33	11.83	2.04	33.80
2545	371,050	3.34	52.24	12.03	2.06	33.67
2546	261,396	-29.55	51.10	12.80	2.90	33.20
2547	360,979	38.10	49.00	28.00	3.00	20.00
เฉลี่ย		2.64				

ที่มา: Singapore tourism board (2007) และจากการคำนวณ

สถานการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากประเทศเกาหลีใต้ที่เดินทางไปยังประเทศเวียดนาม

สถานการณ์การเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวเกาหลีใต้ในปี พ.ศ. 2543 ประเทศเวียดนามได้รับนักท่องเที่ยวจากตลาดเกาหลีใต้จำนวนทั้งสิ้น 53,452 คน เป็นการเพิ่มขึ้นนับจากเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ เมื่อปี พ.ศ. 2540 โดยมีปัจจัยหลักที่สนับสนุนการกลับมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวเกาหลีใต้ในประเทศเวียดนาม คือ การฟื้นตัวทางเศรษฐกิจของประเทศเกาหลีใต้เอง ในปี พ.ศ. 2544 ตลาดนักท่องเที่ยวชาวเกาหลีใต้มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 40.63 เมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2543 หรือมีจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งสิ้น 75,167 คน ซึ่งปัจจัยบวกยังคงเป็นเรื่องของภาวะเศรษฐกิจของประเทศเกาหลีใต้ที่ดีขึ้น ประกอบกับนักท่องเที่ยวชาวเกาหลีใต้นี้ไม่เกรงกลัว หรือไม่ตื่นตระหนกต่อเหตุการณ์ก่อวินาศกรรมที่สหรัฐอเมริกา เมื่อวันที่ 11 กันยายน 2544

ส่วนสถานการณ์การท่องเที่ยวในปี พ.ศ. 2545 ตลาดนักท่องเที่ยวชาวเกาหลีใต้ยังคงอยู่ในเกณฑ์ที่สูง โดยในปีนี้มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 39.77 เป็นจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งสิ้น 105,060 คน แม้ว่าจะเกิดเหตุความไม่สงบขึ้นในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ คือ ในประเทศฟิลิปปินส์ และประเทศอินโดนีเซียก็ตาม แต่ตลาดนักท่องเที่ยวชาวเกาหลีใต้กลับไม่ได้รับ

ผลกระทบเท่าใดนัก ในทางตรงกันข้ามตลาดนักท่องเที่ยวชาวเกาหลีใต้ กลับมีการขยายตัวเพิ่มสูงขึ้นไปอีก ทางด้านแหล่งท่องเที่ยวของประเทศเวียดนามที่นักท่องเที่ยวชาวเกาหลีใต้ นิยมเดินทางมาท่องเที่ยว คือ โฮจิมินห์ ซิตี้ ฮานอย ฮาลอง และในปี พ.ศ. 2546 ตลาดนักท่องเที่ยวชาวเกาหลีใต้ยังคงมีการปรับตัวเพิ่มสูงขึ้นไปอีก โดยมีการปรับตัวเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 23.81 เมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2545 โดยมีนักท่องเที่ยวชาวเกาหลีใต้เดินทางเข้าไปยังประเทศเวียดนามทั้งสิ้น 130,076 คน ทั้งนี้ในปีนี้มีผลกระทบของโรค SARS ภาวะสงคราม และการก่อการร้ายเกิดขึ้นภายในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยสิ่งสำคัญที่ทำให้นักท่องเที่ยวชาวเกาหลีใต้เดินทางเข้าไปยังประเทศเวียดนามเป็นจำนวนมากทั้ง ๆ ที่เกิดโรคระบาด คือ การที่ประเทศเวียดนามค้นพบแหล่งอารยธรรมใหม่ๆ ที่อุดมสมบูรณ์ไปด้วยความสวยงามตามธรรมชาติที่มีราคาประหยัด ไม่ว่าจะเป็นโบราณสถาน และโบราณวัตถุต่างๆ เพราะนักท่องเที่ยวชาวเกาหลีใต้นิยมชมชอบเรื่องเหล่านี้เป็นอย่างนัก ประกอบกับนักท่องเที่ยวชาวเกาหลีใต้ไม่ค่อยตื่นตระหนกกับเรื่องโรคระบาดเท่าที่ควรด้วย

สำหรับปี พ.ศ. 2547 ตลาดนักท่องเที่ยวจากประเทศเกาหลีใต้ มีอัตราการเติบโตเพิ่มขึ้นอย่างเหลือเชื่อ เนื่องมาจากมีการประชาสัมพันธ์ในเรื่องของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่มีราคาประหยัดโดยมีอัตราการเติบโตถึงร้อยละ 79.12 เมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2546 โดยประเทศเวียดนามได้รับนักท่องเที่ยวจากประเทศเกาหลีใต้เป็นจำนวนทั้งสิ้น 232,995 คน สาเหตุที่นักท่องเที่ยวชาวเกาหลีใต้เพิ่มสูงขึ้นเป็นประวัติการณ์ ก็เพราะว่า ประเทศเวียดนามมีสินค้าทางการท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับความต้องการของนักท่องเที่ยวชาวเกาหลีใต้ ไม่ว่าจะเป็น วัดเทียนหวา วัดปลาวาฬ อุโมงค์จูจี หรือแม้กระทั่งสายน้ำที่เป็นธรรมชาติ มีความหลากหลาย ไม่ซ้ำซากจำเจ ตลอดจนความมีอัธยาศัยที่ดีของคนในท้องถิ่นนั้นๆ ซึ่งวัตถุประสงค์ที่นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศจากประเทศเกาหลีใต้ที่เดินทางไปยังประเทศเวียดนามส่วนใหญ่ คือ การเดินทางท่องเที่ยวและพักผ่อนเช่นเดียวกันกับเดินทางมายังประเทศไทย และเดินทางไปยังประเทศสิงคโปร์ (ดังแสดงในตารางที่ 10)

ตารางที่ 10 สภาพโดยทั่วไปของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศจากประเทศเกาหลีใต้ที่เดินทางไปยังประเทศไทย ในช่วงปี พ.ศ. 2543 – 2547

พ.ศ.	จำนวน นักท่องเที่ยว (คน)	อัตราการ เปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	วัตถุประสงค์การเดินทาง (ร้อยละ)			
			ท่องเที่ยว/ พักผ่อน	ติดต่อ ธุรกิจ	เยี่ยมญาติ	อื่นๆ
2543	53,452	-	51.47	22.23	18.09	8.21
2544	75,167	40.63	52.58	16.96	16.75	13.71
2545	105,060	39.77	55.58	16.96	16.40	11.06
2546	130,076	23.81	50.98	19.28	16.14	13.60
2547	232,995	79.12	54.10	17.82	15.96	12.12
เฉลี่ย		36.67				

ที่มา: Ministry of culture, sports and tourism (2007) และจากการคำนวณ

สรุปสถานการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากประเทศญี่ปุ่น และประเทศเกาหลีใต้ที่เดินทางไปยังประเทศไทย ประเทศสิงคโปร์ และประเทศเวียดนาม

สรุปสถานการณ์นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศจากประเทศญี่ปุ่นที่เดินทางไปยังประเทศไทย ประเทศสิงคโปร์ และประเทศเวียดนาม ในช่วงปี พ.ศ. 2543 – 2547 ภายหลังจากความผันผวนอันเนื่องมาจากวิกฤตการณ์ทางด้านเศรษฐกิจเมื่อปี พ.ศ. 2540 ที่ผ่านมา จะเห็นว่าจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศจากประเทศญี่ปุ่นที่เดินทางไปท่องเที่ยวยัง 3 ประเทศดังกล่าวข้างต้น มีการปรับตัวเพิ่มขึ้นและลดลงไม่เท่ากัน เป็นผลมาจาก ในรอบระยะเวลา 5 ปีนี้ เกิดเหตุการณ์ที่รุนแรงและน่าวิตกขึ้น เช่น โรคไข้หวัดนก (SARS) ที่เกิดขึ้นใน 3 ประเทศนี้ และการก่อการร้ายที่เกิดขึ้นในประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศอินโดนีเซีย และประเทศฟิลิปปินส์ รวมไปถึงสงครามระหว่างประเทศสหรัฐอเมริกากับประเทศอิรักที่ทวีความรุนแรงต่อเนื่องเรื่อยมา ตลอดจนความผันผวนที่เกิดขึ้นในระบบเศรษฐกิจ ไม่ว่าจะเป็นราคาน้ำมันโลกที่เพิ่มสูงขึ้น อัตราแลกเปลี่ยนที่เกิดการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เป็นต้น เหตุการณ์เหล่านี้ส่งผลทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศจากประเทศญี่ปุ่นที่เดินทางมายังประเทศไทย มีอัตราการเปลี่ยนแปลงเฉลี่ยร้อยละ 0.50 จำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศจากประเทศญี่ปุ่นที่เดินทางไปยังประเทศสิงคโปร์ มีอัตราการเปลี่ยนแปลงเฉลี่ยร้อยละ -5.01 และจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศจากประเทศญี่ปุ่นที่

เดินทางไปยังประเทศเวียดนาม มีอัตราการเปลี่ยนแปลงเฉลี่ยร้อยละ 14.61 จึงสังเกตได้ว่า เมื่อนำจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศจากประเทศญี่ปุ่นที่เดินทางเข้าไปท่องเที่ยวยัง 3 ประเทศ มาเปรียบเทียบกับกันในช่วงเวลา 5 ปี ประเทศเวียดนามมีอัตราการเปลี่ยนแปลงของจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศจากประเทศญี่ปุ่นมากที่สุด ถึงแม้ว่าจะมีจำนวนนักท่องเที่ยวสัญชาติญี่ปุ่นเดินทางเข้าไปท่องเที่ยวน้อยกว่าประเทศไทย และประเทศสิงคโปร์ก็ตาม ที่เป็นเช่นนี้ เพราะประเทศเวียดนามได้ทำการประชาสัมพันธ์เชิงรุกด้านการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่มีราคาประหยัด ส่วนประเทศสิงคโปร์ ถึงแม้ว่าจะมีอัตราการเปลี่ยนแปลงของจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศจากประเทศญี่ปุ่นติดลบก็ตาม แต่เมื่อสังเกตที่อัตราการเปลี่ยนแปลงในปี พ.ศ. 2547 จะเห็นว่า มีอัตราการเปลี่ยนแปลงจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศจากประเทศญี่ปุ่นมากที่สุดถึงร้อยละ 37.95 ที่เป็นเช่นนี้เพราะประเทศสิงคโปร์มีการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในเรื่องของความสะอาดและความปลอดภัย เพราะฉะนั้นประเทศสิงคโปร์ และประเทศเวียดนามจึงเป็นคู่แข่งทางภาคการท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศไทย (ดังแสดงในตารางที่ 11) ซึ่งวัตถุประสงค์ส่วนใหญ่ในการเดินทางของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศจากประเทศญี่ปุ่นที่เดินทางมายังประเทศไทยมากที่สุด (ดังแสดงในตารางที่ 5) คือ การท่องเที่ยวและพักผ่อน ส่วนวัตถุประสงค์ในการเดินทางของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศจากประเทศญี่ปุ่นที่เดินทางไปยังประเทศสิงคโปร์ และประเทศเวียดนามมี 2 ส่วนสำคัญ (ดังแสดงในตารางที่ 6 และ 7) คือ การท่องเที่ยวพักผ่อน และการติดต่อธุรกิจ โดยการติดต่อธุรกิจในประเทศสิงคโปร์มีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้น ทางด้านประเทศเวียดนามค่อนข้างทรงตัว

ตารางที่ 11 สรุปจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศจากประเทศญี่ปุ่นที่เดินทางไปยัง
ประเทศไทย ประเทศสิงคโปร์ และประเทศเวียดนาม ในช่วงปี พ.ศ. 2543 – 2547

พ.ศ.	ประเทศไทย		ประเทศสิงคโปร์		ประเทศเวียดนาม	
	จำนวน นักท่องเที่ยว	อัตราการ เปลี่ยนแปลง	จำนวน นักท่องเที่ยว	อัตราการ เปลี่ยนแปลง	จำนวน นักท่องเที่ยว	อัตราการ เปลี่ยนแปลง
	(คน)	(ร้อยละ)	(คน)	(ร้อยละ)	(คน)	(ร้อยละ)
2543	1,197,931	-	929,895	-	152,755	-
2544	1,168,548	-2.45	755,683	-18.73	204,860	34.11
2545	1,222,270	4.60	723,431	-4.27	279,769	36.57
2546	1,026,287	-16.03	434,064	-40.00	209,730	-25.03
2547	1,194,480	16.39	598,807	37.95	267,210	27.41
เฉลี่ย		0.50		-5.01		14.61

ที่มา: กองสถิติและวิจัย การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2543, 2544, 2545, 2546, 2547), Singapore tourism board (2007), Ministry of culture, sports and tourism (2007) และจากการคำนวณ

สรุปสถานการณ์นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศจากประเทศเกาหลีใต้ที่เดินทางไปยังประเทศไทย ประเทศสิงคโปร์ และประเทศเวียดนาม ในช่วงปี พ.ศ. 2543 – 2547 ภายหลังจากวิกฤตการณ์ทางด้านเศรษฐกิจเมื่อปี พ.ศ. 2540 ที่ผ่านมา จะเห็นว่าจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศจากประเทศเกาหลีใต้ที่เดินทางไปท่องเที่ยวยัง 3 ประเทศดังกล่าวข้างต้น ส่วนใหญ่มีการปรับตัวเพิ่มขึ้น แม้ว่าจะเกิดเหตุการณ์เลวร้ายต่าง ๆ ขึ้นก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นการก่อการร้าย และสงคราม ตลอดจนความผันผวนที่เกิดขึ้นในระบบเศรษฐกิจ หรือแม้แต่อัตราแลกเปลี่ยนที่เกิดการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่านักท่องเที่ยวชาวเกาหลีใต้มักอาศัยวิตกกังวลในเรื่องเหล่านี้ แต่ในปี พ.ศ. 2546 ที่นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศจากประเทศเกาหลีใต้ที่เดินทางไปยังประเทศไทยและประเทศสิงคโปร์มีการปรับตัวลดลง เป็นผลมาจากการแพร่ระบาดของโรคไข้หวัดนก (SARS) ดังนั้น ในช่วงระยะเวลา 5 ปี จำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศจากประเทศเกาหลีใต้ที่เดินทางมายังประเทศไทย มีอัตราการเปลี่ยนแปลงเฉลี่ยร้อยละ 16.24 จำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศจากประเทศเกาหลีใต้ที่เดินทางไปยังประเทศสิงคโปร์ มีอัตราการเปลี่ยนแปลงเฉลี่ยร้อยละ 2.64 และจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศจากประเทศเกาหลีใต้ที่เดินทางไปยังประเทศเวียดนาม มีอัตราการเปลี่ยนแปลงเฉลี่ยถึงร้อยละ 36.67 จึงสังเกตได้ว่า เมื่อ

นำจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศจากประเทศเกาหลีใต้ที่เดินทางเข้าไปท่องเที่ยวยัง 3 ประเทศ มาเปรียบเทียบกับในช่วงเวลา 5 ปี ประเทศเวียดนามมีอัตราการเปลี่ยนแปลงของจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศจากประเทศเกาหลีใต้มากที่สุด ถึงแม้ว่าจะมีจำนวนนักท่องเที่ยวสัญชาติเกาหลีใต้เดินทางเข้าไปท่องเที่ยวน้อยกว่าประเทศไทย และประเทศสิงคโปร์ แต่มีแนวโน้มที่จำนวนนักท่องเที่ยวสัญชาติเกาหลีใต้จะเพิ่มสูงขึ้นอีก ที่เป็นเช่นนี้ เพราะประเทศเวียดนามได้ทำการประชาสัมพันธ์เชิงรุกด้านการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่มีราคาประหยัด ส่วนประเทศสิงคโปร์ ถึงแม้ว่าอัตราการเปลี่ยนแปลงของจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศจากประเทศเกาหลีใต้น้อยกว่าทั้งประเทศไทย และประเทศเวียดนาม แต่เมื่อสังเกตที่อัตราการเปลี่ยนแปลงในปี พ.ศ. 2547 จะเห็นว่าจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศจากประเทศเกาหลีใต้มีอัตราการเปลี่ยนแปลงถึงร้อยละ 38.10 ซึ่งมากกว่าอัตราการเปลี่ยนแปลงของประเทศไทย ที่เป็นเช่นนี้เพราะประเทศสิงคโปร์ มีการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในเรื่องของความสะอาดและความปลอดภัยเพิ่มสูงขึ้น เพราะฉะนั้นประเทศสิงคโปร์ และประเทศเวียดนามจึงเป็นคู่แข่งทางภาคการท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศไทย (ดังแสดงในตารางที่ 12) ซึ่งวัตถุประสงค์ส่วนใหญ่ในการเดินทางของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศจากประเทศเกาหลีใต้ที่เดินทางมายังประเทศไทยมากที่สุด (ดังแสดงในตารางที่ 8) คือ การท่องเที่ยวและพักผ่อน ส่วนวัตถุประสงค์ในการเดินทางของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศจากประเทศเกาหลีใต้ที่เดินทางไปยังประเทศสิงคโปร์ และประเทศเวียดนามมี 2 ส่วนสำคัญ (ดังแสดงในตารางที่ 9 และ 10) คือ การท่องเที่ยวพักผ่อน และการติดต่อธุรกิจ โดยการติดต่อธุรกิจในประเทศสิงคโปร์มีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้น ทางด้านประเทศเวียดนามค่อนข้างทรงตัวเช่นเดียวกับประเทศญี่ปุ่น

ตารางที่ 12 สรุปจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศจากประเทศเกาหลีใต้ที่เดินทางไปยัง
ประเทศไทย ประเทศสิงคโปร์ และประเทศเวียดนาม ในช่วงปี พ.ศ. 2543 – 2547

พ.ศ.	ประเทศไทย		ประเทศสิงคโปร์		ประเทศเวียดนาม	
	จำนวน นักท่องเที่ยว	อัตราการ เปลี่ยนแปลง	จำนวน นักท่องเที่ยว	อัตราการ เปลี่ยนแปลง	จำนวน นักท่องเที่ยว	อัตราการ เปลี่ยนแปลง
	(คน)	(ร้อยละ)	(คน)	(ร้อยละ)	(คน)	(ร้อยละ)
2543	477,641	-	354,353	-	53,452	-
2544	552,916	23.52	359,046	1.32	75,167	40.63
2545	716,725	29.63	371,050	3.34	105,060	39.77
2546	695,034	-3.03	261,396	-29.55	130,076	23.81
2547	910,891	31.06	360,979	38.10	232,995	79.12
เฉลี่ย		16.24		2.64		36.67

ที่มา: กองสถิติและวิจัย การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2543, 2544, 2545, 2546, 2547), Singapore tourism board (2007), Ministry of culture, sports and tourism (2007) และจากการคำนวณ

บทที่ 4

ผลการศึกษา และวิเคราะห์

ในบทนี้ จะนำเสนอผลการศึกษา ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออุปสงค์นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่เดินทางมายังประเทศไทยทั้ง 2 สัญชาติ คือ นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติญี่ปุ่น และนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติเกาหลีใต้ โดยจะเป็นการวิเคราะห์แบบจำลองทางด้านเศรษฐศาสตร์ ซึ่งผลการศึกษาที่ได้รับจะแบ่งออกเป็น 2 ส่วนสำคัญ คือ ในส่วนที่ 1 จะเป็นผลการศึกษาแบบจำลองจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติญี่ปุ่น (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย และส่วนที่ 2 จะเป็นผลการศึกษาแบบจำลองจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติเกาหลีใต้ (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย โดยทั้ง 2 ส่วนจะพิจารณาประเทศสิงคโปร์ และประเทศเวียดนาม เป็นคู่แข่งที่สำคัญทางภาคการท่องเที่ยวของประเทศไทย โดยที่สร้างแบบจำลองจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ (คน) ของนักท่องเที่ยวทั้ง 2 สัญชาติ ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการสร้างแบบจำลอง

ประเทศญี่ปุ่น

จากแบบจำลองในการศึกษาจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติญี่ปุ่น (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ โดยพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติญี่ปุ่น (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย กับตัวแปรอิสระทั้ง 8 ตัวแปร (ศึกษาข้อมูลตัวเลขในการสร้างแบบจำลองจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติญี่ปุ่น (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย ดังแสดงในตารางผนวกที่ 1) โดยเกณฑ์ในการพิจารณาเลือกตัวแปรเข้ามาอาศัยอยู่ในแบบจำลองนั้น จะต้องมียุทธศาสตร์ทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นมากกว่าร้อยละ 90 ซึ่งผ่านการพิจารณาคัดเลือกตัวแปรด้วยวิธี Stepwise เมื่อทดสอบแล้ว พบว่าในกรณีของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติญี่ปุ่นมีตัวแปรอิสระที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ผ่านการทดสอบรวมกันทั้งสิ้น 2 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรจำนวนประชากร (คน) ของประเทศญี่ปุ่น และตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลดองต่อสกุลเงินของประเทศญี่ปุ่น 1 หน่วย โดยตัวแปรอิสระ

ทั้ง 2 ตัวแปร มีความสัมพันธ์กับจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติญี่ปุ่น (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย อธิบายได้ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1

อธิบายตัวแปรที่สำคัญ ได้ดังนี้ (ศึกษาได้ในตารางผนวกที่ 3 ประกอบ)

R Square มีค่าเท่ากับ 0.948 หมายถึง สัมประสิทธิ์การตัดสินใจร้อยละ 94.80 นั่นคือ ตัวแปรจำนวนประชากร (คน) ของประเทศญี่ปุ่น และตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลดองต่อสกุลเงินของประเทศญี่ปุ่น 1 หน่วย สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของจำนวนนักท่องเที่ยวสัญชาติญี่ปุ่น (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย ได้ร้อยละ 94.80 ส่วนอีกร้อยละ 5.20 ที่เหลือเกิดจากอิทธิพลของตัวแปรอื่นๆ ที่ไม่ได้นำมาพิจารณาก็เท่านั้นเอง ส่วนค่า Adjusted R Square มีค่าเท่ากับ 0.942 ทางด้าน Std. Error of the estimate เป็นค่าคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการประมาณค่า มีค่าเท่ากับ 78219.205 คน

R Square Change หมายถึง ค่า R Square ที่เพิ่มขึ้นเมื่อนำตัวแปรอิสระเข้าสมการ ในที่นี้เมื่อนำตัวแปรอิสระอัตราแลกเปลี่ยนในรูปสกุลเงินดอง ต่อสกุลเงินของประเทศญี่ปุ่น 1 หน่วยเพิ่มเข้ามาในสมการ ทำให้ค่า R Square Change เปลี่ยนไปมีค่าเท่ากับ 0.014

F Change หมายถึง ค่าสถิติทดสอบ F ที่เปลี่ยนไปเมื่อนำตัวแปรอิสระเพิ่มเข้ามาในสมการ เช่นเดียวกันกับค่า R Square Change โดยมีค่าเท่ากับ 4.730 โดยที่องศาอิสระของ F เป็น 1 และ 17 ตามลำดับ

Sig. F Change หมายถึงค่า Significance ของสถิติทดสอบ F ที่เปลี่ยนไป ในที่นี้ Sig. F Change มีค่าเท่ากับ 0.044 เมื่อมีตัวแปรอิสระ 2 ตัว คือ ตัวแปรจำนวนประชากร (คน) ของประเทศญี่ปุ่น และตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลดองต่อสกุลเงินของประเทศญี่ปุ่น 1 หน่วย

Durbin – Watson test เป็นค่าสถิติที่ใช้ทดสอบความเป็นอิสระกันของค่าคลาดเคลื่อน ซึ่ง เป็นเงื่อนไขหนึ่งของการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ ในที่นี้ได้ค่า = 1.618 ซึ่งมีค่าอยู่ในช่วง

ระหว่าง 1.5 ถึง 2.5 ตามกฎแล้ว จะสรุปว่า e_i และ e_j เป็นอิสระกัน (ค่าคลาดเคลื่อนเป็นอิสระกัน) เพราะฉะนั้นจึงไม่เกิดปัญหา Autocorrelation ขึ้นด้วย

ขั้นตอนที่ 2

ขั้นตอนการทดสอบสมมติฐาน (ศึกษาได้ในตารางผนวกที่ 4 ประกอบ)

2.1 ตั้งสมมติฐาน

H_0 : ไม่มีตัวแปรอิสระตัวใดเลยที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม ($\beta_i = 0 ; i = 1, 2, 3, \dots$)

H_1 : มีตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัว ที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม ($\beta_i \neq 0$ อย่างน้อย 1 ตัว ; $i = 1, 2, 3, \dots$)

2.2 สถิติทดสอบ

$F = 155.775$ หรือค่า   Sig. = 0.000

2.3 เขตปฏิเสธ

จะปฏิเสธ H_0 ถ้าค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05

0.000 < 0.05

2.4 สรุปผลการทดสอบ

เนื่องจากค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า ค่า α เราจึงปฏิเสธ H_0 แสดงว่า มีตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัว ที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม คือ จำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติญี่ปุ่น (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ $\alpha = 0.05$

ขั้นตอนที่ 3

ขั้นตอนการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามกับตัวแปรอิสระทีละตัว (ศึกษาได้ในตารางผนวกที่ 5 และ 6 ประกอบ)

3.1 Unstandaraized Coefficients เป็นการแสดงค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอย ค่า B คือ ค่าคงที่ และสัมประสิทธิ์ความถดถอย ส่วน Std.Error คือ ค่าคลาดเคลื่อนมาตรฐาน

จากค่า B และ Std.Error อธิบายได้ ดังต่อไปนี้

- ค่าคงที่ มีค่าเท่ากับ -24694499 และ Std.Error ของค่าคงที่ มีค่าเท่ากับ 3474793.9

- ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยของตัวแปรจำนวนประชากร (คน) ของประเทศญี่ปุ่น = $\beta_1 = 0.206$ และ Std.Error มีค่าเท่ากับ 0.029

- ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยของตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปแบบสกุลคง ต่อสกุลเงินของประเทศญี่ปุ่น 1 หน่วย = $\beta_2 = -2702.633$ และ Std.Error มีค่าเท่ากับ 1242.711

จึงได้สมการความถดถอย คือ

$$“Q = -24694499 + 0.206POP - 2702.633ERv”$$

3.2 Standardized Coefficient แสดงค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐาน

Beta หมายถึง สัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐาน (ซึ่งไม่มีหน่วย) อธิบายได้คือ ถ้าตัวแปรอิสระใดมีค่า Beta มาก แสดงว่าตัวแปรอิสระนั้น จะมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามมากกว่าตัวแปรอิสระที่มีค่า Beta น้อย

- ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรจำนวนประชากร (คน) ของประเทศญี่ปุ่น มีค่าเท่ากับ 1.360

- ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปแบบเงินสกุลดอลลาร์ของประเทศไทยของประเทศไทย 1 หน่วย มีค่าเท่ากับ -0.411

จึงสรุปได้ว่าตัวแปรจำนวนประชากร (คน) ของประเทศญี่ปุ่น มีความสัมพันธ์กับจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติญี่ปุ่น (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทยมากที่สุด และความสัมพันธ์อยู่ในทิศทางเดียวกัน ส่วนตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปแบบเงินสกุลดอลลาร์ของประเทศไทย 1 หน่วย มีความสัมพันธ์กับจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติญี่ปุ่น (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทยเหมือนกัน แต่น้อยกว่า จำนวนประชากร (คน) ของประเทศญี่ปุ่น และความสัมพันธ์อยู่ในทิศทางตรงกันข้าม

3.3 ค่า t เป็นค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอย

3.3.1 การทดสอบเกี่ยวกับสัมประสิทธิ์ความถดถอย

3.3.1.1 ตัวแปรจำนวนประชากร (คน) ของประเทศญี่ปุ่น

- ตั้งสมมติฐาน

H_0 : ตัวแปรจำนวนประชากร (คน) ของประเทศญี่ปุ่นไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติญี่ปุ่น (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย เมื่อกำหนดให้อัตราแลกเปลี่ยนในรูปแบบเงินสกุลดอลลาร์ของประเทศไทย 1 หน่วยคงที่

H_1 : ตัวแปรจำนวนประชากร (คน) ของประเทศญี่ปุ่น มีความสัมพันธ์กับจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติญี่ปุ่น (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย เมื่อกำหนดให้อัตราแลกเปลี่ยนในรูปแบบเงินสกุลดอลลาร์ของประเทศไทย 1 หน่วยคงที่

- สถิติทดสอบ

$$t = 7.193 \quad \text{หรือ} \quad \text{ค่า Sig.} = 0.000$$

- เขตปฏิเสธ

จะปฏิเสธ H_0 ถ้าค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05
 $0.000 < 0.05$

- สรุปผลการทดสอบ

เนื่องจากค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 นั่นคือ จำนวนประชากร (คน) ของประเทศญี่ปุ่น มีความสัมพันธ์กับจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติญี่ปุ่น (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย เมื่อกำหนดให้ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลดอง ต่อสกุลเงินของประเทศญี่ปุ่น 1 หน่วยคงที่

3.3.1.2 ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลดองต่อสกุลเงินของประเทศญี่ปุ่น 1 หน่วย

- ตั้งสมมติฐาน

H_0 : ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลดองต่อสกุลเงินของประเทศญี่ปุ่น 1 หน่วย ไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติญี่ปุ่น (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย เมื่อกำหนดให้จำนวนประชากร (คน) ของประเทศญี่ปุ่นคงที่

H_1 : ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลดองต่อสกุลเงินของประเทศญี่ปุ่น 1 หน่วย มีความสัมพันธ์กับจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติญี่ปุ่น (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย เมื่อกำหนดให้จำนวนประชากร (คน) ของประเทศญี่ปุ่นคงที่

- สถิติทดสอบ

$$t = -2.175 \quad \text{หรือ} \quad \text{ค่า Sig.} = 0.044$$

- เขตปฏิเสธ

จะปฏิเสธ H_0 ถ้าค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05

$$0.044 < 0.05$$

- สรุปผลการทดสอบ เนื่องจากค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 นั่นคือ อัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลดองต่อสกุลเงินของประเทศญี่ปุ่น 1 หน่วย มีความสัมพันธ์กับจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติญี่ปุ่น (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย เมื่อกำหนดให้จำนวนประชากร (คน) ของประเทศญี่ปุ่นคงที่

3.4 ร้อยละ 95 Confidence Interval for B หมายถึง ค่าประมาณแบบช่วงของสัมประสิทธิ์ความถดถอย β_i ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จะได้ว่า

$$-32025673.42 \leq \beta_0 \leq -17363324.93$$

$$0.145 \leq \beta_1 \leq 0.266$$

$$-5324.523 \leq \beta_2 \leq -80.742$$

สรุปผลการทดสอบ เหมือนกับค่า t คือ ตัวแปรอิสระจำนวนประชากร (คน) ของประเทศญี่ปุ่น และตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลดองต่อสกุลเงินของประเทศญี่ปุ่น 1 หน่วย มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามจำนวนนักท่องเที่ยวสัญชาติญี่ปุ่น (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทยที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

3.5 Partial Correlation หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วนของตัวแปรตาม กับตัวแปรอิสระตัวใดตัวหนึ่ง โดยมีการควบคุมตัวแปรอิสระตัวอื่นๆ ให้คงที่ ในที่นี้มีค่า

- ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติญี่ปุ่น (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย กับจำนวนประชากร (คน) ของประเทศญี่ปุ่น มีค่าเท่ากับ 0.868 เมื่อควบคุมตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลดองต่อสกุลเงินของประเทศญี่ปุ่น 1 หน่วย ให้คงที่

- ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติญี่ปุ่น (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทยกับอัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลดองต่อสกุลเงินของประเทศญี่ปุ่น 1 หน่วย มีค่าเท่ากับ -0.467 เมื่อควบคุมตัวแปรจำนวนประชากร(คน)ของประเทศญี่ปุ่นให้คงที่

จากการทดสอบพบว่า จำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติญี่ปุ่น (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย มีความสัมพันธ์ กับจำนวนประชากร (คน) ของประเทศญี่ปุ่นมากที่สุด และมีความสัมพันธ์ในทางบวก ในขณะที่ จำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติญี่ปุ่น (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทยมีความสัมพันธ์กับอัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลดองต่อสกุลเงินของประเทศญี่ปุ่น 1 หน่วย น้อย และมีความสัมพันธ์ในทางลบ ซึ่งเป็นไปตามการทดสอบค่า t

3.6 Excluded Variables เป็นค่าสถิติของตัวแปรอิสระที่ไม่ได้อยู่ในสมการความถดถอย คือ ไม่ได้นำตัวแปรอิสระเข้าสมการถดถอย

จากการทดสอบพบว่า มีตัวแปรอิสระ คือ รายได้ประชาชาติต่อหัวมีหน่วยเป็นเงินตราของประเทศญี่ปุ่น อัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลบาทต่อสกุลเงินของประเทศญี่ปุ่น 1 หน่วย อัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลดอลลาร์สิงคโปร์ต่อสกุลเงินของประเทศญี่ปุ่น 1 หน่วย ชั่วโมงการทำงานต่อคน (ชั่วโมง) ของประเทศญี่ปุ่น งบประมาณที่ใช้ในการส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวของประเทศไทย (บาท) และงบประมาณที่ใช้ในการส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวของประเทศไทย ในประเทศญี่ปุ่น (บาท)อยู่นอกสมการถดถอย เนื่องจากค่า Beta In ของตัวแปรทั้ง 6 ตัวนี้ มีค่าต่ำมาก เมื่อเปรียบเทียบกับค่า Beta In ของตัวแปรจำนวนประชากร (คน) ของประเทศญี่ปุ่น และตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลดอง (Dong) ต่อสกุลเงินของประเทศญี่ปุ่น 1 หน่วย นอกจากนั้น ค่า Significance ของสถิติทดสอบ t ของตัวแปรรายได้ประชาชาติต่อหัวมีหน่วยเป็นเงินตราของประเทศญี่ปุ่น มีค่าเท่ากับ 0.461 อัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลบาทต่อสกุลเงินของประเทศญี่ปุ่น 1 หน่วย มีค่าเท่ากับ 0.285 อัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุล

ดอลลาร์สิงคโปร์ต่อสกุลเงินของประเทศญี่ปุ่น 1 หน่วย มีค่าเท่ากับ 0.673 ชั่วโมงการทำงานต่อคน (ชั่วโมง) ของประเทศญี่ปุ่น มีค่าเท่ากับ 0.813 งบประมาณที่ใช้ในการส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวของประเทศไทย (บาท) มีค่าเท่ากับ 0.290 และงบประมาณที่ใช้ในการส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวของประเทศไทย ในประเทศญี่ปุ่น (บาท) มีค่าเท่ากับ 0.978 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญที่ α เท่ากับ 0.05 ทั้งนี้ เราจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่า ตัวแปรรายได้ประชากรต่อหัวมีหน่วยเป็นเงินตราของประเทศญี่ปุ่น ไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติญี่ปุ่น (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย โดยกำหนดให้ตัวแปรอิสระอื่นๆ คงที่ ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปแบบเงินสกุลบาทต่อสกุลเงินของประเทศญี่ปุ่น 1 หน่วย ไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติญี่ปุ่น (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย โดยกำหนดให้ตัวแปรอิสระอื่นๆ คงที่ ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปแบบเงินสกุลดอลลาร์สิงคโปร์ต่อสกุลเงินของประเทศญี่ปุ่น 1 หน่วย ไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติญี่ปุ่น (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย โดยกำหนดให้ตัวแปรอิสระอื่นๆ คงที่ ตัวแปรชั่วโมงการทำงานต่อคน (ชั่วโมง) ของประเทศญี่ปุ่น ไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติญี่ปุ่น (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย โดยกำหนดให้ตัวแปรอิสระอื่นๆ คงที่ ตัวแปรงบประมาณที่ใช้ในการส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวของประเทศไทย (บาท) ไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติญี่ปุ่น (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย โดยกำหนดให้ตัวแปรอิสระอื่นๆ คงที่ และตัวแปรงบประมาณที่ใช้ในการส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวของประเทศไทย ในประเทศญี่ปุ่น (บาท) ไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติญี่ปุ่น (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย โดยกำหนดให้ตัวแปรอิสระอื่นๆ คงที่

จากผลการทดสอบข้างต้นทั้งหมด ของแบบจำลองจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติญี่ปุ่น (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย พบว่าตัวแปรอิสระทั้ง 2 ตัวแปรที่มีนัยสำคัญทางสถิติ คือ ตัวแปรจำนวนประชากร (คน) ของประเทศญี่ปุ่น และตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปแบบเงินสกุลดอลลาร์ต่อสกุลเงินของประเทศญี่ปุ่น 1 หน่วย สามารถอธิบายจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติญี่ปุ่น (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย ได้ประมาณร้อยละ 94.20 (Adjust R Square) โดยมีค่าสถิติ F (F – Statistic) ประมาณ 155.775 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และไม่มีปัญหา Multicollinearity (Multicollinearity คือ ตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันเอง) เพราะผ่านการคัดเลือกตัวแปรด้วยวิธี Stepwise แล้ว (เนื่องมาจากวิธี Stepwise เป็นการคัดตัวแปรที่มีปัญหา Multicollinearity ออก) เมื่อพิจารณาตัวแปรอิสระแต่ละ

ตัว พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติญี่ปุ่น (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย กับตัวแปรอิสระจำนวนประชากร (คน) ของประเทศญี่ปุ่น จะมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน โดยมีค่า β_1 ประมาณ 0.206 มีค่าสถิติ t ประมาณ 7.193 โดยกำหนดให้ตัวแปรอิสระอัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลดองต่อสกุลเงินของประเทศญี่ปุ่น 1 หน่วย มีค่าคงที่ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้ กล่าวคือ เมื่อประชากรภายในประเทศญี่ปุ่นที่มีความต้องการเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยเพิ่มขึ้น การเพิ่มขึ้นดังกล่าวจะส่งผลต่อจำนวนนักท่องเที่ยวประเทศญี่ปุ่นที่เดินทางมายังประเทศไทยในทิศทางเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีและแนวคิดเรื่องปัจจัยที่ทำให้อุปสงค์การท่องเที่ยวแตกต่างกัน ในหัวข้อที่ว่าด้วยปัจจัยทางประชากรศาสตร์ ที่กล่าวว่า ลักษณะประชากรที่มีผลต่ออุปสงค์ อาทิเช่น ขนาดครอบครัว ประเทศที่พัฒนาแล้วโดยส่วนใหญ่ครอบครัว จะมีขนาดเล็ก ส่งผลให้มีภาระค่าใช้จ่ายน้อยจนมีรายได้เหลือมากพอจะเดินทางท่องเที่ยว ซึ่งต่างจากประเทศที่กำลังพัฒนาที่ประกอบด้วยครอบครัวขนาดใหญ่ รายได้ส่วนมากใช้เพื่อการยังชีพ อายุ กลุ่มบุคคลที่มีอายุตั้งแต่ 55 ปีขึ้นไป หรือเกษียณอายุแล้ว กลุ่มนี้มีความพร้อมทั้งด้านการเงิน เวลาและยังคงสุขภาพที่แข็งแรงพร้อมที่จะท่องเที่ยว ทางด้านความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติญี่ปุ่น (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย กับตัวแปรอิสระอัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลดอง (Dong) ต่อสกุลเงินของประเทศญี่ปุ่น 1 หน่วย จะมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม โดยมีค่า β_2 ประมาณ -2702.633 มีค่าสถิติ t ประมาณ -2.175 โดยกำหนดให้ตัวแปรอิสระจำนวนประชากร (คน) ของประเทศญี่ปุ่น มีค่าคงที่ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้เช่นเดียวกัน กล่าวคือ เมื่ออัตราแลกเปลี่ยนของประเทศเวียดนามอ่อนค่าลง เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศไทย ส่งผลทำให้ จำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติญี่ปุ่น (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทยลดลง ในทางตรงกันข้าม เมื่ออัตราแลกเปลี่ยนของประเทศเวียดนามแข็งค่าขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศไทย ส่งผลทำให้ จำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติญี่ปุ่น (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทยเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีและแนวคิดเรื่องปัจจัยที่ทำให้อุปสงค์การท่องเที่ยวแตกต่างกัน ในหัวข้อที่ว่าด้วยปัจจัยทางการเปรียบเทียบราคา ที่กล่าวว่า การเปรียบเทียบราคาการท่องเที่ยว ทำให้นักท่องเที่ยวมีอุปสงค์แตกต่างกัน โดยนักท่องเที่ยวที่มีอำนาจการซื้อสูงจึงจะสามารถเดินทางไปท่องเที่ยวได้ และถ้าราคาการท่องเที่ยวที่จุดหมายปลายทางไม่แพงมากนัก จะดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาได้ในระยะเริ่มแรก เมื่อมีความนิยมชมชอบก็จะกลับมาท่องเที่ยวอีก

ส่วนตัวแปรอิสระที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทั้ง 6 ตัวแปร คือ ตัวแปรรายได้ประชาชาติต่อหัวมีหน่วยเป็นเงินตราของประเทศญี่ปุ่น ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลบาทต่อสกุลเงิน

ของประเทศญี่ปุ่น 1 หน่วย ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปแบบเงินสกุลดอลลาร์สิงคโปร์ต่อสกุลเงินของประเทศญี่ปุ่น 1 หน่วย ตัวแปรชั่วโมงการทำงานต่อคน (ชั่วโมง) ของประเทศนักท่องเที่ยว ตัวแปรงบประมาณที่ใช้ในการส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวของประเทศไทย (บาท) และตัวแปรงบประมาณที่ใช้ในการส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวของประเทศไทย ในประเทศญี่ปุ่น (บาท) ซึ่งเป็นไปได้ดังที่กล่าวไว้ในบทที่ 3 ว่า ถึงแม้ว่ารายได้ของนักท่องเที่ยวสัญชาติญี่ปุ่นจะเพิ่มขึ้น หรือแม้กระทั่งอัตราแลกเปลี่ยนจะดีขึ้น แต่ว่าสถานการณ์ภายนอกยังคงมีความเสี่ยง นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติญี่ปุ่นก็จะไม่เดินทางออกมานอกประเทศ เพราะชาวญี่ปุ่นวิตกกังวลในเรื่องของสุขภาพและความปลอดภัย และชั่วโมงการทำงานก็มีเหตุผลเช่นเดียวกัน ส่วนด้านงบประมาณที่ใช้ในการส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวของประเทศไทย ในประเทศญี่ปุ่น (บาท) ซึ่งเป็นไปได้ว่าประเทศไทยยังทำการส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวอย่างไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอเท่าใดนัก นอกจากนี้อาจเป็นเพราะระยะเวลาที่ทำการศึกษามากเพียง 20 ปี จึงเป็นระยะเวลาที่สั้นเกินไปเนื่องจากมีข้อจำกัดทางด้านข้อมูล ดังนั้น งบประมาณที่ใช้ในการส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวของประเทศไทย ในประเทศญี่ปุ่น (บาท) อาจจะมีนัยสำคัญทางสถิติกับจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติญี่ปุ่น (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย ในระยะยาวก็เป็นไปได้

ประเทศเกาหลีใต้

จากแบบจำลองในการศึกษาจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติเกาหลีใต้ (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทยที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ โดยพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติเกาหลีใต้ (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย กับตัวแปรอิสระทั้ง 8 ตัวแปร (ศึกษาข้อมูลตัวเลขในการสร้างแบบจำลองจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติเกาหลีใต้ (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย ดังแสดงในตารางผนวกที่ 2) โดยเกณฑ์ในการพิจารณาเลือกตัวแปรเข้ามาอาศัยอยู่ในแบบจำลองนั้น จะต้องมียุทธศาสตร์ทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นมากกว่าร้อยละ 90 ซึ่งผ่านการพิจารณาคัดเลือกตัวแปรด้วยวิธี Stepwise เมื่อทดสอบแล้วพบว่าในกรณีของจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติเกาหลีใต้มีตัวแปรอิสระที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ผ่านการทดสอบรวมกันทั้งสิ้น 5 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรจำนวนประชากร (คน) ของประเทศเกาหลีใต้ ตัวแปรรายได้ประชาชาติต่อหัวมีหน่วยเป็นเงินตราของประเทศเกาหลีใต้ ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปแบบเงินสกุลดอลลาร์สิงคโปร์ต่อสกุลเงินของประเทศเกาหลีใต้ 1 หน่วย ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปแบบเงินสกุลดอง (Dong) ต่อสกุลเงินของประเทศเกาหลีใต้ 1 หน่วย และตัวแปรชั่วโมงการทำงานต่อคน (ชั่วโมง) ของประเทศเกาหลีใต้ โดยตัวแปรอิสระทั้ง 5 ตัวแปรนี้

มีความสัมพันธ์กับจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติเกาหลีใต้ (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย อธิบายได้ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1

อธิบายตัวแปรที่สำคัญ ได้ดังนี้ (ศึกษาได้ในตารางผนวกที่ 7 ประกอบ)

R Square มีค่าเท่ากับ 0.979 หมายถึง สัมประสิทธิ์การตัดสินใจร้อยละ 97.90 นั่นคือตัวแปรรายได้ประชากรต่อหัวมีหน่วยเป็นเงินตราของประเทศเกาหลีใต้ ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลดอลลาร์สิงคโปร์ต่อสกุลเงินของประเทศเกาหลีใต้ 1 หน่วย ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลดอลลาร์ต่อสกุลเงินของประเทศเกาหลีใต้ 1 หน่วย ตัวแปรจำนวนประชากร (คน) ของประเทศเกาหลีใต้ และตัวแปรชั่วโมงการทำงานต่อคน (ชั่วโมง) ของประเทศเกาหลีใต้ สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติเกาหลีใต้ (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย ได้ร้อยละ 97.90 ส่วนอีกร้อยละ 2.10 ที่เหลือ เกิดจากอิทธิพลของตัวแปรอื่นๆ ที่ไม่ได้นำมาพิจารณาก็เท่านั้นเอง ส่วนค่า Adjusted R Square มีค่าเท่ากับ 0.972 ทางด้าน Std. Error of the estimate เป็นค่าคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการประมาณค่า มีค่าเท่ากับ 42399.212 คน

R Square Change หมายถึง ค่า R Square ที่เพิ่มขึ้นเมื่อนำตัวแปรอิสระเข้าสมการ ในที่นี้เมื่อนำตัวแปรอิสระรายได้ประชากรต่อหัวมีหน่วยเป็นเงินตราของประเทศเกาหลีใต้ ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลดอลลาร์สิงคโปร์ต่อสกุลเงินของประเทศเกาหลีใต้ 1 หน่วย ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลดอลลาร์ต่อสกุลเงินของประเทศเกาหลีใต้ 1 หน่วย ตัวแปรจำนวนประชากร (คน) ของประเทศเกาหลีใต้ และตัวแปรชั่วโมงการทำงานต่อคน (ชั่วโมง) ของประเทศเกาหลีใต้ เพิ่มเข้ามาในสมการ ทำให้ค่า R Square Change เปลี่ยนไปมีค่าเท่ากับ 0.009

F Change หมายถึง ค่าสถิติทดสอบ F ที่เปลี่ยนไปเมื่อนำตัวแปรอิสระเพิ่มเข้ามาในสมการ เช่นเดียวกันกับค่า R Square Change โดยมีค่าเท่ากับ 6.304 โดยที่องศาอิสระของ F เป็น 1 และ 14 ตามลำดับ

Sig. F Change หมายถึงค่า Significance ของสถิติทดสอบ F ที่เปลี่ยนไป ในที่นี้ Sig. F Change มีค่าเท่ากับ 0.025 เมื่อมีตัวแปรอิสระ 5 ตัว คือ ตัวแปรรายได้ประชากรต่อหัวมีหน่วยเป็นเงินตราของประเทศเกาหลีใต้ ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลดอลลาร์สิงคโปร์ต่อสกุลเงินของประเทศเกาหลีใต้ 1 หน่วย ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลดอลลาร์ต่อสกุลเงินของประเทศเกาหลีใต้ 1 หน่วย ตัวแปรจำนวนประชากร (คน) ของประเทศเกาหลีใต้ และตัวแปรชั่วโมงการทำงานต่อคน (ชั่วโมง) ของประเทศเกาหลีใต้

Durbin – Watson test เป็นค่าสถิติที่ใช้ทดสอบความเป็นอิสระกันของค่าคลาดเคลื่อน ซึ่งเป็นเงื่อนไขหนึ่งของการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ ในที่นี้ ได้ค่า = 2.099 ซึ่งมีค่าอยู่ในช่วงระหว่าง 1.5 ถึง 2.5 ตามกฎแล้ว จะสรุปว่า e_i และ e_j เป็นอิสระกัน (ค่าคลาดเคลื่อนเป็นอิสระกัน) เพราะฉะนั้นจึงไม่เกิดปัญหา Autocorrelation ขึ้นด้วย

ขั้นตอนที่ 2

ขั้นตอนการทดสอบสมมติฐาน (ศึกษาได้ในตารางผนวกที่ 8 ประกอบ)

2.1 ตั้งสมมติฐาน

H_0 : ไม่มีตัวแปรอิสระตัวใดเลยที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม ($\beta_i = 0 ; i = 1,2,3,\dots$)

H_1 : มีตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัว ที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม ($\beta_i \neq 0$ อย่างน้อย 1 ตัว ; $i = 1,2,3,\dots$)

2.2 สถิติทดสอบ

F = 132.305

หรือค่า

Sig. = 0.000

2.3 เขตปฏิเสธ

จะปฏิเสธ H_0 ถ้าค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05

$$0.000 < 0.05$$

2.4 สรุปผลการทดสอบ

เนื่องจากค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า ค่า α เราจึงปฏิเสธ H_0 แสดงว่า มีตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัว ที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติเกาหลีใต้ (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ $\alpha = 0.05$

ขั้นตอนที่ 3

ขั้นตอนการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามกับตัวแปรอิสระทีละตัว (ศึกษาได้ในตารางผนวกที่ 9 และ 10 ประกอบ)

3.1 Unstandardized Coefficients เป็นการแสดงค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอย ค่า B คือ ค่าคงที่ และสัมประสิทธิ์ความถดถอย ส่วน Std.Error คือ ค่าคลาดเคลื่อนมาตรฐาน

จากค่า B และ Std.Error อธิบายได้ ดังต่อไปนี้

- ค่าคงที่ มีค่าเท่ากับ 3491256.0 และ Std.Error ของค่าคงที่ มีค่าเท่ากับ 2469083.5
- ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยของตัวแปรรายได้ประชากรต่อหัวมีหน่วยเป็นเงินตราของประเทศเกาหลีใต้ = $\beta_1 = 152159.54$ และ Std.Error มีค่าเท่ากับ 17865.319
- ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยของตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลดอลลาร์สิงคโปร์ ต่อสกุลเงินของประเทศเกาหลีใต้ 1 หน่วย = $\beta_2 = 1.51E+08$ และ Std.Error มีค่าเท่ากับ 49637883

- ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยของตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปแบบเงินสกุลทอง ต่อสกุลเงินของประเทศเกาหลีใต้ 1 หน่วย = $\beta_3 = 19011.545$ และ Std.Error มีค่าเท่ากับ 3359.139

- ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยของตัวแปรจำนวนประชากร (คน) ของประเทศเกาหลีใต้ = $\beta_4 = -0.149$ และ Std.Error มีค่าเท่ากับ 0.047

- ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยของตัวแปรชั่วโมงการทำงานต่อคน (ชั่วโมง) ของประเทศเกาหลีใต้ = $\beta_5 = 672.885$ และ Std.Error มีค่าเท่ากับ 268.002

จึงได้สมการความถดถอย คือ

$$\begin{aligned} \text{“}Q = 3491256.0 + 152159.54GDP + 1.51E+08ERS + 19011.545ERV - 0.149POP \\ + 672.885HW\text{”} \end{aligned}$$

3.2 Standardized Coefficient แสดงค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐาน

Beta หมายถึง สัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐาน (ซึ่งไม่มีหน่วย) อธิบายได้คือ ถ้าตัวแปรอิสระใดมีค่า Beta มาก แสดงว่าตัวแปรอิสระนั้น จะมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามมากกว่าตัวแปรอิสระที่มีค่า Beta น้อย

- ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรรายได้ประชาชาติต่อหัวมีหน่วยเป็นเงินตราของประเทศเกาหลีใต้ มีค่าเท่ากับ 2.741

- ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปแบบเงินสกุลดอลลาร์สิงคโปร์ ต่อสกุลเงินของประเทศเกาหลีใต้ 1 หน่วย มีค่าเท่ากับ 0.322

- ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปแบบเงินสกุลทอง ต่อสกุลเงินของประเทศเกาหลีใต้ 1 หน่วย มีค่าเท่ากับ 0.395

- ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรจำนวนประชากร (คน) ของประเทศเกาหลีใต้ มีค่าเท่ากับ -1.398

- ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรชั่วโมงการทำงานต่อคน (ชั่วโมง) ของประเทศเกาหลีใต้ มีค่าเท่ากับ 0.420

จึงสรุปได้ว่าตัวแปรรายได้ประชาชาติต่อหัวมีหน่วยเป็นเงินตราของประเทศเกาหลีใต้ มีความสัมพันธ์กับจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติเกาหลีใต้ (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทยมากที่สุด

3.3 ค่า t เป็นค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอย

3.3.1 การทดสอบเกี่ยวกับสัมประสิทธิ์ความถดถอย

3.3.1.1 ตัวแปรรายได้ประชาชาติต่อหัวมีหน่วยเป็นเงินตราของประเทศเกาหลีใต้

- ตั้งสมมติฐาน

H_0 : ตัวแปรรายได้ประชาชาติต่อหัวมีหน่วยเป็นเงินตราของประเทศเกาหลีใต้ไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติเกาหลีใต้ (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย เมื่อกำหนดให้ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลดอลลาร์สิงคโปร์ต่อสกุลเงินของประเทศเกาหลีใต้ 1 หน่วย ตัวแปร อัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลดอลลาร์ต่อสกุลเงินของประเทศเกาหลีใต้ 1 หน่วย ตัวแปรจำนวนประชากร (คน) ของประเทศเกาหลีใต้ และตัวแปร ชั่วโมงการทำงานต่อคน (ชั่วโมง) ของประเทศเกาหลีใต้คงที่

H_1 : ตัวแปรรายได้ประชาชาติต่อหัวมีหน่วยเป็นเงินตราของประเทศเกาหลีใต้มีความสัมพันธ์กับจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติเกาหลีใต้ (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย เมื่อกำหนดให้ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงิน สกุลดอลลาร์สิงคโปร์ต่อสกุลเงินของประเทศเกาหลีใต้ 1 หน่วย ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลดอลลาร์ต่อสกุลเงินของ

ประเทศเกาหลีใต้ 1 หน่วย ตัวแปรจำนวนประชากร (คน) ของประเทศเกาหลีใต้ และตัวแปร ชั่วโมงการทำงานต่อคน (ชั่วโมง) ของประเทศเกาหลีใต้คงที่

- สถิติทดสอบ

$$t = 8.517 \quad \text{หรือ} \quad \text{ค่า Sig.} = 0.000$$

- เขตปฏิเสธ

$$\text{จะปฏิเสธ } H_0 \text{ ถ้า ค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า } 0.05$$

$$0.000 < 0.05$$

- สรุปผลการทดสอบ เนื่องจากค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 นั่นคือ รายได้ประชาชาติต่อหัวมีหน่วยเป็นเงินตราของประเทศเกาหลีใต้มีความสัมพันธ์กับ จำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติเกาหลีใต้ (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย เมื่อ กำหนดให้ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปแบบเงินสกุลดอลลาร์สิงคโปร์ต่อสกุลเงินของประเทศเกาหลีใต้ 1 หน่วย ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปแบบสกุลเงินดอง ต่อสกุลเงินของประเทศเกาหลีใต้ 1 หน่วย ตัวแปรจำนวนประชากร (คน) ของประเทศเกาหลีใต้ และตัวแปรชั่วโมงการทำงานต่อคน (ชั่วโมง) ประเทศเกาหลีใต้คงที่

3.3.1.2 ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปแบบเงินสกุลดอลลาร์สิงคโปร์ต่อสกุลเงินของประเทศเกาหลีใต้ 1 หน่วย

- ตั้งสมมติฐาน

H_0 : ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปแบบเงินสกุลดอลลาร์สิงคโปร์ต่อสกุลเงินของประเทศเกาหลีใต้ 1 หน่วย ไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติเกาหลีใต้ (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย เมื่อกำหนดให้ตัวแปรรายได้ประชาชาติต่อหัวมีหน่วยเป็นเงินตราของประเทศเกาหลีใต้ ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปแบบเงินสกุลดองต่อสกุลเงิน

ของประเทศเกาหลีใต้ 1 หน่วย ตัวแปรจำนวนประชากร(คน) ของประเทศเกาหลีใต้ และตัวแปร ชั่วโมงการทำงานต่อคน (ชั่วโมง) ของประเทศเกาหลีใต้ครั้งที่

H1: ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปแบบเงินสกุลดอลลาร์สิงคโปร์ต่อสกุลเงินของประเทศเกาหลีใต้ 1 หน่วย มีความสัมพันธ์กับจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติเกาหลีใต้ (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย เมื่อกำหนดให้ตัวแปร รายได้ประชาชาติต่อหัวมีหน่วยเป็นเงินตราของประเทศเกาหลีใต้ ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปแบบเงินสกุลดอง ต่อสกุลเงินของประเทศเกาหลีใต้ 1 หน่วย ตัวแปรจำนวนประชากร (คน) ของประเทศเกาหลีใต้ และตัวแปร ชั่วโมงการทำงานต่อคน (ชั่วโมง) ของประเทศเกาหลีใต้ครั้งที่

- สถิติทดสอบ

$$t = 3.032 \quad \text{หรือ} \quad \text{ค่า Sig.} = 0.009$$

- เขตปฏิเสธ

$$\text{จะปฏิเสธ } H_0 \text{ ถ้า ค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า } 0.05$$

$$0.000 < 0.05$$

- สรุปผลการทดสอบ

เนื่องจากค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 นั่นคือ อัตราแลกเปลี่ยนในรูปแบบเงินสกุลดอลลาร์สิงคโปร์ต่อสกุลเงินของประเทศเกาหลีใต้ 1 หน่วย มีความสัมพันธ์กับจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติเกาหลีใต้ (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย เมื่อกำหนดให้ตัวแปรรายได้ประชาชาติต่อหัวมีหน่วยเป็นเงินตราของประเทศเกาหลีใต้ ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปแบบเงินสกุลดองต่อสกุลเงินของประเทศเกาหลีใต้ 1 หน่วย ตัวแปรจำนวนประชากร (คน) ของประเทศเกาหลีใต้ และตัวแปร ชั่วโมงการทำงานต่อคน (ชั่วโมง) ของประเทศเกาหลีใต้ครั้งที่

3.3.1.3 ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปแบบเงินสกุลคงต่อสกุลเงินของประเทศเกาหลีใต้ 1 หน่วย

- ตั้งสมมติฐาน

H_0 : ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปแบบเงินสกุลคงต่อสกุลเงินของประเทศเกาหลีใต้ 1 หน่วย ไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติเกาหลีใต้ (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย เมื่อกำหนดให้ตัวแปรรายได้ประชาชาติต่อหัวมีหน่วยเป็นเงินตราของประเทศเกาหลีใต้ ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปแบบเงินสกุลดอลลาร์สิงคโปร์ ต่อสกุลเงินของประเทศเกาหลีใต้ 1 หน่วย ตัวแปรจำนวนประชากร (คน) ของประเทศเกาหลีใต้ และตัวแปรชั่วโมงการทำงานต่อคน (ชั่วโมง) ของประเทศเกาหลีใต้คงที่

H_1 : ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปแบบเงินสกุลคงต่อสกุลเงินของประเทศเกาหลีใต้ 1 หน่วย มีความสัมพันธ์กับจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติเกาหลีใต้ (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย เมื่อกำหนดให้ตัวแปรรายได้ประชาชาติต่อหัว มีหน่วยเป็นเงินตราของประเทศเกาหลีใต้ ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปแบบเงินสกุลดอลลาร์สิงคโปร์ ต่อสกุลเงินของประเทศเกาหลีใต้ 1 หน่วย ตัวแปรจำนวนประชากร (คน) ของประเทศเกาหลีใต้ และตัวแปรชั่วโมงการทำงานต่อคน (ชั่วโมง) ของประเทศเกาหลีใต้คงที่

- สถิติทดสอบ

$$t = 5.660 \quad \text{หรือ} \quad \text{ค่า Sig.} = 0.000$$

- เขตปฏิเสธ

จะปฏิเสธ H_0 ถ้า ค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05

$$0.000 < 0.05$$

- สรุปผลการทดสอบ

เนื่องจากค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 นั่นคือ อัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลดองต่อสกุลเงินของประเทศเกาหลีใต้ 1 หน่วย ไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติเกาหลีใต้ (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย เมื่อกำหนดให้ตัวแปรรายได้ประชาชาติต่อหัวมีหน่วยเป็นเงินตราของประเทศเกาหลีใต้ ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลดอลลาร์สิงคโปร์ ต่อสกุลเงินของประเทศเกาหลีใต้ 1 หน่วย ตัวแปรจำนวนประชากร (คน) ของประเทศเกาหลีใต้ และตัวแปรชั่วโมงการทำงานต่อคน (ชั่วโมง) ของประเทศเกาหลีใต้คงที่

3.3.1.4 ตัวแปรจำนวนประชากร (คน) ของประเทศเกาหลีใต้

- ตั้งสมมติฐาน

H_0 : ตัวแปรจำนวนประชากร (คน) ของประเทศเกาหลีใต้ ไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติเกาหลีใต้ (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย เมื่อกำหนดให้ตัวแปรรายได้ประชาชาติต่อหัวมีหน่วยเป็นเงินตราของประเทศเกาหลีใต้ ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลดอลลาร์สิงคโปร์ ต่อสกุลเงินของประเทศเกาหลีใต้ 1 หน่วย ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลดองต่อสกุลเงินของประเทศเกาหลีใต้ 1 หน่วย และตัวแปรชั่วโมงการทำงานต่อคน (ชั่วโมง) ของประเทศเกาหลีใต้คงที่

H_1 : ตัวแปรจำนวนประชากร (คน) ของประเทศเกาหลีใต้ มีความสัมพันธ์กับจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติเกาหลีใต้ (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย เมื่อกำหนดให้ตัวแปรรายได้ประชาชาติต่อหัวมีหน่วยเป็นเงินตราของประเทศเกาหลีใต้ ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลดอลลาร์สิงคโปร์ ต่อสกุลเงินของประเทศเกาหลีใต้ 1 หน่วย ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลดองต่อสกุลเงินของประเทศเกาหลีใต้ 1 หน่วย และตัวแปรชั่วโมงการทำงานต่อคน (ชั่วโมง) ของประเทศเกาหลีใต้คงที่

- สถิติทดสอบ

$$t = -3.169 \quad \text{หรือ} \quad \text{ค่า Sig.} = 0.007$$

- เขตปฏิเสธ

จะปฏิเสธ H_0 ถ้า ค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05
 $0.007 < 0.05$

- สรุปผลการทดสอบ

เนื่องจากค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 นั่นคือ จำนวนประชากร (คน) ของประเทศเกาหลีใต้ มีความสัมพันธ์กับจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติเกาหลีใต้ (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย เมื่อกำหนดให้ตัวแปรรายได้ประชาชาติต่อหัวมีหน่วยเป็นเงินตราของประเทศเกาหลีใต้ ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปแบบเงินสกุลดอลลาร์สิงคโปร์ ต่อสกุลเงินของประเทศเกาหลีใต้ 1 หน่วย ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปแบบเงินสกุลดองต่อสกุลเงินของประเทศเกาหลีใต้ 1 หน่วย และตัวแปรชั่วโมงการทำงานต่อคน (ชั่วโมง) ของประเทศเกาหลีใต้ครั้งที่

3.3.1.5 ตัวแปรชั่วโมงการทำงานต่อคน (ชั่วโมง) ของประเทศเกาหลีใต้

- ตั้งสมมติฐาน

H_0 : ตัวแปรชั่วโมงการทำงานต่อคน (ชั่วโมง) ของประเทศเกาหลีใต้ ไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติเกาหลีใต้ (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย เมื่อกำหนดให้ตัวแปรรายได้ประชาชาติต่อหัวมีหน่วยเป็นเงินตราของประเทศเกาหลีใต้ ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปแบบเงินสกุลดอลลาร์สิงคโปร์ ต่อสกุลเงินของประเทศเกาหลีใต้ 1 หน่วย ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปแบบเงินสกุลดองต่อสกุลเงินของประเทศเกาหลีใต้ 1 หน่วย และ ตัวแปรจำนวนประชากร (คน) ของประเทศเกาหลีใต้ครั้งที่

H₁: ตัวแปรชั่วโมงการทำงานต่อคน (ชั่วโมง) ของประเทศเกาหลีใต้ มีความสัมพันธ์กับจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติเกาหลีใต้ (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย เมื่อกำหนดให้ตัวแปรรายได้ประชาชาติต่อหัวมีหน่วยเป็นเงินตราของประเทศเกาหลีใต้ ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปแบบเงินสกุลดอลลาร์สิงคโปร์ ต่อสกุลเงินของประเทศเกาหลีใต้ 1 หน่วย ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปแบบเงินสกุลดองต่อสกุลเงินของประเทศเกาหลีใต้ 1 หน่วย และตัวแปรจำนวนประชากร (คน) ของประเทศเกาหลีใต้คงที่

- สถิติทดสอบ

$$t = 2.511 \quad \text{หรือ} \quad \text{ค่า Sig.} = 0.025$$

- เขตปฏิเสธ

$$\text{จะปฏิเสธ } H_0 \text{ ถ้า ค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า } 0.05$$

$$0.025 < 0.05$$

- สรุปผลการทดสอบ

เนื่องจากค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05 จึงปฏิเสธ H₀ นั่นคือ ชั่วโมงการทำงานต่อคน (ชั่วโมง) ของประเทศเกาหลีใต้ มีความสัมพันธ์กับจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติเกาหลีใต้ (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย เมื่อกำหนดให้ตัวแปรรายได้ประชาชาติต่อหัวมีหน่วยเป็นเงินตราของประเทศเกาหลีใต้ ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปแบบเงินสกุลดอลลาร์สิงคโปร์ต่อสกุลเงินของประเทศเกาหลีใต้ 1 หน่วย ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปแบบเงินสกุลดองต่อสกุลเงินของประเทศเกาหลีใต้ 1 หน่วย และตัวแปรจำนวนประชากร (คน) ของประเทศเกาหลีใต้คงที่

3.4 ร้อยละ 95 Confidence Interval for B หมายถึง ค่าประมาณแบบช่วงของสัมประสิทธิ์ความถดถอย β_i ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จะได้ว่า

$$-1804401.498 \leq \beta_0 \leq 8786913.484$$

113842.239	$\leq$	β_1	$\leq$	190476.834
44049139.672	$\leq$	β_2	$\leq$	256974480.7
11806.908	$\leq$	β_3	$\leq$	26216.183
-0.251	$\leq$	β_4	$\leq$	-0.048
98.079	$\leq$	β_5	$\leq$	1247.692

สรุปผลการทดสอบ เหมือนกับค่า t คือ ตัวแปรรายได้ประชาชาติต่อหัวมีหน่วยเป็นเงินตราของประเทศเกาหลีใต้ ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลดอลลาร์สิงคโปร์ต่อสกุลเงินของประเทศเกาหลีใต้ 1 หน่วย ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลดอลลาร์ต่อสกุลเงินของประเทศเกาหลีใต้ 1 หน่วย ตัวแปรจำนวนประชากร (คน) ของประเทศเกาหลีใต้ และตัวแปรชั่วโมงการทำงานต่อคน (ชั่วโมง) ของประเทศเกาหลีใต้ มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติเกาหลีใต้ (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทยที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

3.5 Partial Correlation หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วนของตัวแปรตาม กับตัวแปรอิสระตัวใดตัวหนึ่ง โดยมีการควบคุมตัวแปรอิสระตัวอื่นๆ ให้คงที่ ในที่นี้มีค่า

- ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติเกาหลีใต้ (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย กับรายได้ประชาชาติต่อหัวมีหน่วยเป็นเงินตราของประเทศเกาหลีใต้ มีค่าเท่ากับ 0.916 เมื่อควบคุมตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลดอลลาร์สิงคโปร์ต่อสกุลเงินของประเทศเกาหลีใต้ 1 หน่วย ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลดอลลาร์ต่อสกุลเงินของประเทศเกาหลีใต้ 1 หน่วย ตัวแปรจำนวนประชากร (คน) ของประเทศเกาหลีใต้ และตัวแปรชั่วโมงการทำงานต่อคน (ชั่วโมง) ของประเทศเกาหลีใต้ ให้คงที่

ประเทศเกาหลีใต้มากที่สุด และมีความสัมพันธ์ในทางบวก ในขณะที่ จำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติเกาหลีใต้ (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทยมีความสัมพันธ์กับอัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลดอลลาร์สิงคโปร์ ต่อสกุลเงินของประเทศเกาหลีใต้ 1 หน่วย อัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลดองต่อสกุลเงินของประเทศเกาหลีใต้ 1 หน่วย และชั่วโมงการทำงานต่อคน (ชั่วโมง) ของประเทศเกาหลีใต้ น้อย แต่มีความสัมพันธ์ในทางบวกเช่นเดียวกัน ส่วนจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติเกาหลีใต้ (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทยมีความสัมพันธ์กับจำนวนประชากร (คน) ของประเทศเกาหลีใต้ น้อยเช่นเดียวกัน และมีความสัมพันธ์ในทางลบ ซึ่งเป็นไปตามการทดสอบค่า t ทุกประการ

3.6 Excluded Variables เป็นค่าสถิติของตัวแปรอิสระที่ไม่ได้อยู่ในสมการความถดถอย คือ ไม่ได้นำตัวแปรอิสระเข้าสมการถดถอย

จากการทดสอบพบว่า มีตัวแปรอิสระ คือ อัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลบาทต่อสกุลเงินของประเทศเกาหลีใต้ 1 หน่วย งบประมาณที่ใช้ในการส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวของประเทศไทย (บาท) และงบประมาณที่ใช้ในการส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวของประเทศไทย ในประเทศเกาหลีใต้ (บาท)อยู่นอกสมการถดถอย เนื่องจากค่า Beta In ของตัวแปรทั้ง 3 ตัวนี้ มีค่าต่ำมาก เมื่อเทียบกับค่า Beta In ของตัวแปรรายได้ประชากรต่อหัวมีหน่วยเป็นเงินตราของประเทศเกาหลีใต้ ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลดอลลาร์สิงคโปร์ต่อสกุลเงินของประเทศเกาหลีใต้ 1 หน่วย ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลดอง (Dong) ต่อสกุลเงินของประเทศเกาหลีใต้ 1 หน่วย ตัวแปรจำนวนประชากร (คน) ของประเทศเกาหลีใต้ และชั่วโมงการทำงานต่อคน (ชั่วโมง) ของประเทศเกาหลีใต้ นอกจากนั้น ค่า Significance ของสถิติทดสอบ t ของตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลบาทต่อสกุลเงินของประเทศเกาหลีใต้ 1 หน่วย มีค่าเท่ากับ 0.341 งบประมาณที่ใช้ในการส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวของประเทศไทย (บาท) มีค่าเท่ากับ 0.642 และงบประมาณที่ใช้ในการส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวของประเทศไทย ในประเทศเกาหลีใต้ (บาท) มีค่าเท่ากับ 0.946 ซึ่งมีความมากกว่าระดับนัยสำคัญที่ α เท่ากับ 0.05 ทั้งสิ้น เราจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่า ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลบาทต่อสกุลเงินของประเทศญี่ปุ่น 1 หน่วย ไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติเกาหลีใต้ (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย โดยกำหนดให้ตัวแปรอิสระอื่นๆ คงที่ ตัวแปรงบประมาณที่ใช้ในการส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวของประเทศไทย (บาท) ไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติเกาหลีใต้ (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย โดยกำหนดให้ตัวแปรอิสระอื่นๆ คงที่

และงบประมาณที่ใช้ในการส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวของประเทศไทย ในประเทศเกาหลีใต้ (บาท) ไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติเกาหลีใต้ (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย โดยกำหนดให้ตัวแปรอิสระอื่นๆ คงที่

จากผลการทดสอบข้างต้นทั้งหมด ของแบบจำลองจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติเกาหลีใต้ (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย พบว่าตัวแปรอิสระทั้ง 5 ตัวแปรที่มีนัยสำคัญทางสถิติ คือ ตัวแปรรายได้ประชาชาติต่อหัวมีหน่วยเป็นเงินตราของประเทศเกาหลีใต้ ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลดอลลาร์สิงคโปร์ต่อสกุลเงินของประเทศเกาหลีใต้ 1 หน่วย ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปสกุลเงินดอง ต่อสกุลเงินของประเทศเกาหลีใต้ 1 หน่วย ตัวแปรจำนวนประชากร (คน) ของประเทศเกาหลีใต้ และตัวแปรชั่วโมงการทำงานต่อคน (ชั่วโมง) ของประเทศเกาหลีใต้ สามารถอธิบายจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติเกาหลีใต้ (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย ได้ประมาณร้อยละ 97.20 (Adjust R Square) โดยมีค่าสถิติ F (F – Statistic) ประมาณ 132.305 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และไม่มีปัญหา Multicollinearity (Multicollinearity คือ ตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันเอง) เพราะผ่านการคัดเลือกตัวแปรด้วยวิธี Stepwise แล้ว (เนื่องมาจากวิธี Stepwise เป็นการคัดตัวแปรที่มีปัญหา Multicollinearity ออก) เมื่อพิจารณาตัวแปรอิสระแต่ละตัว พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติเกาหลีใต้ (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย กับตัวแปรอิสระรายได้ประชาชาติต่อหัวมีหน่วยเป็นเงินตราของประเทศเกาหลีใต้ จะมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน โดยมีค่า β_1 ประมาณ 152159.54 มีค่าสถิติ t ประมาณ 8.517 โดยกำหนดให้ตัวแปรอิสระอัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลดอลลาร์สิงคโปร์ต่อสกุลเงินของประเทศเกาหลีใต้ 1 หน่วย ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลดองต่อสกุลเงินของประเทศเกาหลีใต้ 1 หน่วย ตัวแปรจำนวนประชากร (คน) ของประเทศเกาหลีใต้ และตัวแปรชั่วโมงการทำงานต่อคน (ชั่วโมง) ของประเทศเกาหลีใต้ มีค่าคงที่ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้ กล่าวคือ ผู้ที่มีรายได้มากย่อมมีโอกาสในการท่องเที่ยวต่างประเทศมากกว่าผู้ที่มีรายได้น้อย เมื่อเป็นเช่นนั้น ถ้ารายได้ประชาชาติต่อหัวของประเทศเกาหลีใต้เพิ่มขึ้น ส่งผลให้จำนวนนักท่องเที่ยวประเทศเกาหลีใต้ (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทยเพิ่มขึ้นด้วย ในทางตรงกันข้าม ถ้ารายได้ประชาชาติต่อหัวของประเทศเกาหลีใต้ลดลง ส่งผลให้จำนวนนักท่องเที่ยวประเทศเกาหลีใต้ (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทยลดลงด้วย เช่นเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีและแนวคิดเรื่องปัจจัยที่ทำให้อุปสงค์การท่องเที่ยวแตกต่างกันในหัวข้อที่ว่าด้วยปัจจัยทางเศรษฐกิจ ที่กล่าวว่า ประเทศที่มีเศรษฐกิจดีย่อมเอื้ออำนวยให้คนเดินทางมากขึ้น เพื่อไปเจรจาติดต่อธุรกิจ ไปประชุม ไปศึกษาหาความรู้หรือไปพักผ่อน ปริมาณ

การซื้อสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวกระทำได้ปริมาณสูงตามอำนาจการซื้อ (Purchasing power) แต่ประเทศที่กำลังพัฒนาหรือการพัฒนาเศรษฐกิจยังไม่ดีนัก จะทำให้นักท่องเที่ยวของประเทศนั้นมีอำนาจการซื้อต่ำ และไม่ใช่ว่าเป้าหมายหลักของธุรกิจการท่องเที่ยว

ทางด้านความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสโลวาเกีย (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย กับตัวแปรอิสระอัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลดอลลาร์สิงคโปร์ต่อสกุลเงินของประเทศสโลวาเกีย 1 หน่วย จะมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน โดยมีค่า β_2 ประมาณ $1.51E+08$ มีค่าสถิติ t ประมาณ 3.032 โดยกำหนดให้ตัวแปรรายได้ประชากรต่อหัวมีหน่วยเป็นเงินตราของประเทศสโลวาเกีย ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลดอลลาร์ต่อสกุลเงินของประเทศสโลวาเกีย 1 หน่วย ตัวแปรจำนวนประชากร (คน) ของประเทศสโลวาเกีย และตัวแปรชั่วโมงการทำงานต่อคน (ชั่วโมง) ของประเทศสโลวาเกีย มีค่าคงที่ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้ กล่าวคือ เมื่ออัตราแลกเปลี่ยนของประเทศสิงคโปร์อ่อนค่าลง เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศไทย ส่งผลทำให้ จำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสโลวาเกีย (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทยลดลง ในทางตรงกันข้าม เมื่ออัตราแลกเปลี่ยนของประเทศสิงคโปร์แข็งค่าขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศไทย ส่งผลทำให้ จำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสโลวาเกีย (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทยเพิ่มขึ้น และไม่สอดคล้องกับทฤษฎีและแนวคิดเรื่องปัจจัยที่ทำให้อุปสงค์การท่องเที่ยวแตกต่างกัน ในหัวข้อที่ว่าด้วยปัจจัยทางการเปรียบเทียบราคา ที่กล่าวว่า การเปรียบเทียบราคาก่อให้เกิดความแตกต่าง ทำให้นักท่องเที่ยวมีอุปสงค์แตกต่างกัน โดยนักท่องเที่ยวที่มีอำนาจการซื้อสูงจะสามารถเดินทางไปได้ และถ้าราคาการท่องเที่ยวที่จุดหมายปลายทางไม่แพงมากนัก จะดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาได้ในระยะเริ่มแรก เมื่อมีความนิยมชมชอบก็จะกลับมาท่องเที่ยวอีก สาเหตุที่ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้ คือ อาจเป็นไปได้ว่า ถึงแม้ว่าอัตราแลกเปลี่ยนในรูปสกุลดอลลาร์สิงคโปร์ต่อสกุลเงินของประเทศสโลวาเกีย 1 หน่วย จะอ่อนค่าลงในสายตาของนักท่องเที่ยวชาวสโลวาเกีย แต่นักท่องเที่ยวชาวสโลวาเกียได้กลับเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวยังประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น นั่นก็เพราะการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยน อาจไม่มีผลต่อราคาการท่องเที่ยว สมมติฐานจึงไม่เป็นไปตามที่วางไว้

ทางด้านความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสโลวาเกีย (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทยกับตัวแปรอิสระอัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลดอลลาร์ (Dong) ต่อสกุลเงินของประเทศสโลวาเกีย 1 หน่วย จะมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน โดยมีค่า β_3 ประมาณ 19011.545 มีค่าสถิติ t ประมาณ 5.660 โดยกำหนดให้ตัวแปรอิสระรายได้ประชากรต่อหัวมี

หน่วยเป็นเงินตราของประเทศเกาหลีใต้ ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปแบบเงินสกุลดอลลาร์สิงคโปร์ ต่อสกุลเงินของประเทศเกาหลีใต้ 1 หน่วย ตัวแปรจำนวนประชากร (คน) ของประเทศเกาหลีใต้ และตัวแปรชั่วโมงการทำงานต่อคน (ชั่วโมง) ของประเทศเกาหลีใต้ มีค่าคงที่ ซึ่งไม่ปฏิบัติตามสมมติฐานที่วางไว้ กล่าวคือ เมื่ออัตราแลกเปลี่ยนของประเทศเวียดนามอ่อนค่าลง เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศไทย ส่งผลทำให้ จำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติเกาหลีใต้ (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทยลดลง ในทางตรงกันข้าม เมื่ออัตราแลกเปลี่ยนของประเทศเวียดนามแข็งค่าขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศไทย ส่งผลทำให้ จำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติเกาหลีใต้ (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทยเพิ่มขึ้น และไม่สอดคล้องกับทฤษฎีและแนวคิดเรื่องปัจจัยที่ทำให้อุปสงค์การท่องเที่ยวแตกต่างกัน ในหัวข้อที่ว่าด้วยปัจจัยทางการเปรียบเทียบราคา ที่กล่าวว่า การเปรียบเทียบราคการท่องเที่ยว ทำให้นักท่องเที่ยวมีอุปสงค์แตกต่างกัน โดยนักท่องเที่ยวที่มีอำนาจการซื้อสูงจะสามารถเดินทางไปได้ และถ้าราคาการท่องเที่ยวที่จุดหมายปลายทางไม่แพงมากนัก จะดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาได้ในระยะเริ่มแรก เมื่อมีความนิยมชมชอบก็จะกลับมาท่องเที่ยวอีก สาเหตุที่ไม่ปฏิบัติตามสมมติฐานที่วางไว้คือ อาจเป็นไปได้ว่า ถึงแม้ว่าอัตราแลกเปลี่ยนในรูปแบบสกุลดอลลาร์สิงคโปร์ต่อสกุลเงินของประเทศเกาหลีใต้ 1 หน่วย จะอ่อนค่าลงในสายตาของนักท่องเที่ยวชาวเกาหลีใต้ แต่นักท่องเที่ยวชาวเกาหลีใต้กลับเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวยังประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น นั่นก็เพราะการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนอาจไม่มีผลต่อราคการท่องเที่ยว และอาจรวมไปถึงความมีศักยภาพในภาคการท่องเที่ยวของประเทศไทยด้วย สมมติฐานจึงไม่ปฏิบัติตามที่วางไว้

ทางด้านความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติเกาหลีใต้ (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย กับตัวแปรอิสระจำนวนประชากร (คน) ของประเทศเกาหลีใต้ จะมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม โดยมีค่า β_4 ประมาณ -0.149 มีค่าสถิติ t ประมาณ -3.169 โดยกำหนดให้ตัวแปรอิสระรายได้ประชากรต่อหัวมีหน่วยเป็นเงินตราของประเทศเกาหลีใต้ ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปแบบเงินสกุลดอลลาร์สิงคโปร์ต่อสกุลเงินของประเทศเกาหลีใต้ 1 หน่วย ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปแบบเงินสกุลดอลลาร์สิงคโปร์ต่อสกุลเงินของประเทศเกาหลีใต้ 1 หน่วย และตัวแปรชั่วโมงการทำงานต่อคน (ชั่วโมง) ของประเทศเกาหลีใต้ มีค่าคงที่ ซึ่งไม่ปฏิบัติตามสมมติฐานที่วางไว้ กล่าวคือ เมื่อประชากรภายในประเทศเกาหลีใต้ที่มีความต้องการเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยเพิ่มขึ้น การเพิ่มขึ้นดังกล่าวจะส่งผลต่อจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติญี่ปุ่น (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทยในทิศทางเดียวกัน และไม่สอดคล้องกับทฤษฎีและแนวคิดเรื่องปัจจัยที่ทำให้อุปสงค์การท่องเที่ยวแตกต่างกัน ในหัวข้อที่ว่าด้วยปัจจัยทางประชากรศาสตร์ ที่

กล่าวว่า ลักษณะประชากรที่มีผลต่ออุปสงค์ อาทิเช่น ขนาดครอบครัว ประเทศที่พัฒนาแล้วโดยส่วนใหญ่ครอบครัว จะมีขนาดเล็ก ส่งผลให้มีภาระค่าใช้จ่ายน้อยจนมีรายได้เหลือมากพอจะเดินทางท่องเที่ยว ซึ่งต่างจากประเทศที่กำลังพัฒนาที่ประกอบด้วยครอบครัวขนาดใหญ่ รายได้ส่วนมากใช้เพื่อการยังชีพ อายุ กลุ่มบุคคลที่มีอายุตั้งแต่ 55 ปีขึ้นไป หรือเกษียณอายุแล้ว กลุ่มนี้มีความพร้อมทั้งด้านการเงิน เวลาและยังคงสุขภาพที่แข็งแรงพร้อมที่จะท่องเที่ยว สาเหตุที่ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้ คือ อาจเป็นไปได้ว่า ถึงแม้ว่าจำนวนประชากร (คน) ของประเทศเกาหลีใต้จะเพิ่มมากขึ้น นักท่องเที่ยวชาวเกาหลีใต้กลับเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวยังประเทศไทยลดลง นั่นก็เพราะ เกิดความผันผวนขึ้นในระบบเศรษฐกิจ รวมไปถึงเกิดเหตุการณ์ความไม่สงบขึ้น ไม่ว่าจะเป็นสงคราม การก่อการร้าย และโรค SARS สมมติฐานจึงไม่เป็นไปตามที่วางไว้

และความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติเกาหลีใต้ (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย กับตัวแปรอิสระชั่วโมงการทำงานต่อคน (ชั่วโมง) ของประเทศเกาหลีใต้ จะมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน โดยมีค่า β_5 ประมาณ 672.885 มีค่าสถิติ t ประมาณ 2.511 โดยกำหนดให้ตัวแปรอิสระรายได้ประชาชาติต่อหัวมีหน่วยเป็นเงินตราของประเทศเกาหลีใต้ ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลดอลลาร์สิงคโปร์ต่อสกุลเงินของประเทศเกาหลีใต้ 1 หน่วย ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลดองต่อสกุลเงินของประเทศเกาหลีใต้ 1 หน่วยและตัวแปรจำนวนประชากร (คน) ของประเทศเกาหลีใต้ มีค่าคงที่ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้ กล่าวคือ เมื่อชั่วโมงการทำงานต่อคนในประเทศเกาหลีใต้ลดลง ทำให้คนมีเวลาว่างมากขึ้น เมื่อเป็นเช่นนั้น การลดลงดังกล่าวจะส่งผลจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติเกาหลีใต้ (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทยเพิ่มขึ้น ในทางตรงกันข้าม การเพิ่มขึ้นของชั่วโมงการทำงานในประเทศเกาหลีใต้ ทำให้คนมีเวลาว่างลดน้อยลง เมื่อเป็นเช่นนั้น การเพิ่มขึ้นดังกล่าวจะส่งผลจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติเกาหลีใต้ (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทยลดลงด้วยเช่นเดียวกัน และไม่สอดคล้องกับทฤษฎีและแนวคิดเรื่องปัจจัยที่ทำให้อุปสงค์การท่องเที่ยวแตกต่างกัน ในหัวข้อที่ว่าด้วยปัจจัยทางวัฒนธรรมสังคม ที่กล่าวว่า ลักษณะทางสังคมและวัฒนธรรม ส่งผลให้มีความแตกต่างกันด้านความคิด รสนิยม และทัศนคติในการบริโภคสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว ดังตัวอย่างเช่น คนในเอเชีย สังคมในตะวันตกมีลักษณะเปิดเผย โดยจะเปิดโอกาสให้ผู้หญิงได้เดินทางท่องเที่ยว ได้อย่างอิสระมากกว่าชาวเอเชียเมื่อมีเวลาว่างเพิ่มขึ้น สาเหตุที่ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้ คือ อาจเป็นไปได้ว่า ถึงแม้ว่า ชั่วโมงการทำงานต่อคน (ชั่วโมง) ของประเทศเกาหลีใต้จะลดลง ทำให้มีเวลาว่างเพิ่มมากขึ้น แต่นักท่องเที่ยวชาวเกาหลีใต้

กลับเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวยังประเทศไทยลดน้อยลง นั่นก็เพราะ การท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะเน้นเดินทางกันในวันหยุด สมมติฐานจึงไม่เป็นไปตามที่วางไว้

ส่วนตัวแปรอิสระที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทั้ง 3 ตัวแปร คือ ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลบาทต่อสกุลเงินของประเทศเกาหลีใต้ 1 หน่วย ตัวแปรงบประมาณที่ใช้ในการส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวของประเทศไทย (บาท) และตัวแปรงบประมาณที่ใช้ในการส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวของประเทศไทย ในประเทศเกาหลีใต้ (บาท) ซึ่งเป็นไปได้ว่า ไม่ว่าอัตราแลกเปลี่ยนของประเทศไทยจะเป็นอย่างไร เมื่อเปรียบเทียบกับอัตราแลกเปลี่ยนของประเทศเกาหลีใต้นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติเกาหลีใต้ ก็ยังคงเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวยังประเทศไทยอยู่ดี อัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลบาทต่อสกุลเงินของประเทศเกาหลีใต้ 1 หน่วย จึงไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย ส่วนทางด้านงบประมาณที่ใช้ในการส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวของประเทศไทย (บาท) และงบประมาณที่ใช้ในการส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวของประเทศไทย ในประเทศเกาหลีใต้ (บาท) อาจเป็นไปได้ว่า ประเทศไทยยังทำการส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวอย่างไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอเท่าใดนัก นอกจากนี้อาจเป็นเพราะระยะเวลาที่ทำการศึกษาเพียง 20 ปี จึงเป็นระยะเวลาที่สั้นเกินไปเนื่องจากมีข้อจำกัดทางด้านข้อมูล ดังนั้น งบประมาณที่ใช้ในการส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวของประเทศไทย (บาท) และงบประมาณที่ใช้ในการส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวของประเทศไทย ในประเทศเกาหลีใต้ (บาท) อาจจะมีนัยสำคัญทางสถิติกับจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติเกาหลีใต้ (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย ในระยะยาวก็เป็นไปได้

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

นับตั้งแต่ภาวะการณ์เศรษฐกิจตกต่ำในปี พ.ศ. 2540 เป็นต้นมา ภาคการท่องเที่ยวของประเทศไทย มีบทบาทสำคัญในการนำรายได้เข้าประเทศไทยเป็นจำนวนมาก อีกทั้งยังมีบทบาทสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจ และสังคมในฐานะที่เป็นกลไกแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เช่น ปัญหาดุลการชำระเงิน และปัญหาคงว่างงาน เป็นต้น เพราะฉะนั้น จึงควรมีการเตรียมการวางแผน และรับมือสภาพการแข่งขันทางภาคการท่องเที่ยว ที่ยิ่งนับวันจะทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่กำหนดจำนวนอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่มีอิทธิพลต่อภาคการท่องเที่ยวในประเทศไทย เพื่อให้เป็นแหล่งเรียนรู้ที่ก่อเกิดประโยชน์ต่อไปในอนาคต

ในการศึกษาจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทยในครั้งนี้ เริ่มต้นพิจารณาจากจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่เดินทางเข้ามาประเทศไทย กับจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมายังประเทศสิงคโปร์ และประเทศเวียดนาม ซึ่งพบว่า จำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ ที่เดินทางมายังประเทศไทยกับประเทศสิงคโปร์ มีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ส่วนทางด้านประเทศเวียดนาม แม้ว่าจำนวนนักท่องเที่ยวจะน้อยกว่าเป็นจำนวนมาก แต่ค่าอัตรการเปลี่ยนแปลงเฉลี่ยที่เกิดขึ้นจะสูงมาก นอกจากนี้ประเทศไทย ประเทศสิงคโปร์ และประเทศเวียดนาม มีลักษณะการส่งเสริมการท่องเที่ยวระหว่างประเทศในฐานะที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมที่มีราคาประหยัดเช่นเดียวกัน รวมทั้งประเทศไทย ประเทศสิงคโปร์ และประเทศเวียดนาม ยังมีอาณาเขตใกล้เคียงกันกับประเทศไทย โดยประเทศไทยอยู่ทางตอนใต้ของประเทศไทย และประเทศเวียดนามอยู่ทางด้านทิศตะวันออกของประเทศไทย จึงทำให้สภาพภูมิประเทศ และสภาพภูมิอากาศโดยรวมไม่มีความแตกต่างกับประเทศไทยมากนัก ดังนั้น ในการศึกษาครั้งนี้ จึงพิจารณาให้ประเทศสิงคโปร์ และประเทศเวียดนาม เป็นประเทศคู่แข่งทางภาคการท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศไทย และเมื่อพิจารณาโครงสร้างของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ ที่เดินทางมายังประเทศไทย โดยจำแนกตามภูมิภาคต่าง ๆ ของโลก พบว่า มีจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย มากที่สุด คือ ภูมิภาค

เอเชีย (ไม่รวมอาเซียน) และนักท่องเที่ยวที่นิยมเดินทางมายังประเทศไทย 2 ประเทศ โดยเมื่อนำจำนวนนักท่องเที่ยวมาบวกกัน จะมีจำนวนเกินครึ่งหนึ่งของจำนวนนักท่องเที่ยวภายในภูมิภาคนี้คือ นักท่องเที่ยวประเทศญี่ปุ่น และนักท่องเที่ยวประเทศเกาหลีใต้

ในการศึกษาครั้งนี้ ได้อาศัยข้อมูลทุติยภูมิทางการท่องเที่ยวจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ โดยจำแนกเป็นรายปี คือ ปี พ.ศ. 2528 - 2547 รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 20 ปี เพื่อนำมาสร้างแบบจำลองจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติญี่ปุ่น (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย และแบบจำลองจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติเกาหลีใต้ (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุหรือเชิงซ้อน (Multiple Regression Analysis) เพื่อศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติญี่ปุ่น และสัญชาติเกาหลีใต้ที่เดินทางมายังประเทศไทย กับตัวแปรอิสระทั้ง 9 ตัว คือ ตัวแปรจำนวนประชากร (คน) ของประเทศนักท่องเที่ยว ตัวแปรรายได้ประชาชาติต่อหัวมีหน่วยเป็นเงินตราของประเทศนักท่องเที่ยว ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลบาทต่อสกุลเงินของประเทศนักท่องเที่ยว 1 หน่วย ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลดอลลาร์สิงคโปร์ต่อสกุลเงินของประเทศนักท่องเที่ยว 1 หน่วย ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลดอง (Dong) ต่อสกุลเงินของประเทศนักท่องเที่ยว 1 หน่วย ตัวแปรงบประมาณที่ใช้ในการส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวของประเทศไทย (บาท) ตัวแปรงบประมาณที่ใช้ในการส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวของประเทศไทย ในประเทศเกาหลีใต้ (บาท) ตัวแปรงบประมาณที่ใช้ในการส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวของประเทศไทย ในประเทศญี่ปุ่น (บาท) และตัวแปรชั่วโมงการทำงานต่อคน (ชั่วโมง) ของประเทศนักท่องเที่ยว โดยในการศึกษาครั้งนี้จะใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการสร้างแบบจำลองทั้งหมด

ผลการศึกษาและวิเคราะห์ทางด้านแบบจำลองจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย ของนักท่องเที่ยวทั้ง 2 สัญชาติ โดยพิจารณาให้ประเทศสิงคโปร์ และประเทศเวียดนาม เป็นประเทศคู่แข่งทางภาคการท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศไทย สามารถสรุปผลการศึกษา และวิเคราะห์ได้ดังต่อไปนี้ คือ

แบบจำลองจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติญี่ปุ่น (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย

ในกรณีของแบบจำลองจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติญี่ปุ่นที่เดินทางมายังประเทศไทย พบว่า แบบจำลองที่สร้างขึ้นจากการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงซ้อน สามารถอธิบายจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติญี่ปุ่นที่เดินทางมายังประเทศไทยได้ประมาณร้อยละ 94.20 โดยมีค่าสถิติ F ประมาณ 155.775 และไม่มีปัญหา Multicollinearity กับ Autocorrelation มีตัวแปรอิสระ 2 ตัว ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ตัวแปรจำนวนประชากร (คน) ของประเทศญี่ปุ่น และตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลดอง ต่อสกุลเงินของประเทศญี่ปุ่น 1 หน่วย

จากตัวแปรอิสระทั้ง 2 ตัว ดังที่กล่าวมาแล้วนั้น พบว่า ตัวแปรจำนวนประชากร (คน) ของประเทศญี่ปุ่น ซึ่งมีค่าสถิติ t ประมาณ 7.193 มีความสัมพันธ์เป็นบวก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้ สำหรับตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลดอง ต่อสกุลเงินของประเทศญี่ปุ่น 1 หน่วย ซึ่งมีค่าสถิติ t ประมาณ -2.175 มีความสัมพันธ์เป็นลบ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้เช่นเดียวกัน

แบบจำลองจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติเกาหลีใต้ (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย

ในกรณีของแบบจำลองจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติเกาหลีใต้ที่เดินทางมายังประเทศไทย พบว่า แบบจำลองที่สร้างขึ้นจากการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงซ้อน สามารถอธิบายจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติเกาหลีใต้ที่เดินทางมายังประเทศไทยได้ประมาณร้อยละ 97.20 โดยมีค่าสถิติ F ประมาณ 132.305 และไม่มีปัญหา Multicollinearity กับ Autocorrelation มีตัวแปรอิสระ 5 ตัว ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ตัวแปรรายได้ประชาชาติต่อหัวมีหน่วยเป็นเงินตราของประเทศเกาหลีใต้ ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลดอลลาร์สิงคโปร์ ต่อสกุลเงินของประเทศเกาหลีใต้ 1 หน่วย ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลดอง ต่อสกุลเงินของประเทศเกาหลีใต้ 1 หน่วย ตัวแปรจำนวนประชากร (คน) ของประเทศเกาหลีใต้ และตัวแปรชั่วโมงการทำงานต่อคน (ชั่วโมง) ของประเทศเกาหลีใต้

จากตัวแปรอิสระทั้ง 5 ตัว ดังที่กล่าวมาแล้วนั้น พบว่า ตัวแปรรายได้ประชาชาติต่อหัวมีหน่วยเป็นเงินตราของประเทศเกาหลีใต้ ซึ่งมีค่าสถิติ t ประมาณ 8.517 มีความสัมพันธ์เป็นบวก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้ ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลดอลลาร์สิงคโปร์ ต่อสกุล

เงินของประเทศเกาหลีใต้ 1 หน่วย ซึ่งมีค่าสถิติ t ประมาณ 3.032 มีความสัมพันธ์เป็นบวก ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้ ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในรูปเงินสกุลดอง ต่อสกุลเงินของประเทศเกาหลีใต้ 1 หน่วย ซึ่งมีค่าสถิติ t ประมาณ 5.660 มีความสัมพันธ์เป็นบวก ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้ สำหรับตัวแปรจำนวนประชากร (คน) ของประเทศเกาหลีใต้ ซึ่งมีค่าสถิติ t ประมาณ -3.169 มีความสัมพันธ์เป็นลบ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้ และตัวแปรชั่วโมงการทำงานต่อคน (ชั่วโมง) ของประเทศเกาหลีใต้ ซึ่งมีค่าสถิติ t ประมาณ 2.511 มีความสัมพันธ์เป็นบวก ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษา

1. จากผลการศึกษาแบบจำลองจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย ผลปรากฏว่า ตัวแปรงบประมาณที่ใช้ในการส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวของประเทศไทย (บาท) ตัวแปรงบประมาณที่ใช้ในการส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวของประเทศไทย ในประเทศญี่ปุ่น (บาท) และตัวแปรงบประมาณที่ใช้ในการส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวของประเทศไทย ในประเทศเกาหลีใต้ (บาท) ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ อาจเนื่องมาจากระยะเวลาที่ทำการศึกษาเพียง 20 ปี จึงเป็นระยะเวลาที่สั้นเกินไป และมีข้อจำกัดทางด้านข้อมูล เพราะฉะนั้นภาครัฐบาลควรหันมาให้ความสนใจกับงบประมาณที่ใช้ในการส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวของประเทศไทยให้มากขึ้น โดยอาจจะร่วมมือกับภาคเอกชน เพื่อให้เกิดความประทับใจแก่นักท่องเที่ยวทั้งสองสัญชาตินี้ ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่มีราคาประหยัด ความสะอาด รวมไปถึงทางด้านสวัสดิภาพและความปลอดภัย และภาครัฐบาลควรเร่งส่งเสริมการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่มีราคาประหยัด รวมไปถึงทางด้านสวัสดิภาพและความปลอดภัยให้มากขึ้น ซึ่งจะส่งผลทำให้นักท่องเที่ยวจากประเทศญี่ปุ่น และนักท่องเที่ยวจากประเทศเกาหลีใต้ที่เดินทางมายังประเทศไทยเพิ่มเป็นจำนวนมากขึ้นในอนาคต

2. จากผลการศึกษา วัตถุประสงค์ในการเดินทางของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ สัญชาติญี่ปุ่น และสัญชาติเกาหลีใต้ที่เดินทางมายังประเทศไทย พบว่า นักท่องเที่ยวทั้ง 2 สัญชาติมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญในการเดินทางมายังประเทศไทย คือ การท่องเที่ยวและพักผ่อนสูงถึง

ร้อยละ 90 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ประเทศไทยมีสถานที่ท่องเที่ยวและพักผ่อนที่น่าสนใจ เพราะฉะนั้นทางภาครัฐบาล และภาคเอกชน จึงควรรักษาคาคนักท่องเที่ยวทั้งสองไว้ โดยการสร้างภาพลักษณ์ที่ดี เพื่อก่อเกิดความประทับใจต่อไป

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ในการศึกษาครั้งนี้ได้สร้างแบบจำลองจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย ในภูมิภาคเอเชีย (ไม่รวมอาเซียน) ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไป ควรศึกษาในภูมิภาคเอเชีย (รวมอาเซียน) หรือภูมิภาคอื่น ๆ เช่น ภูมิภาคยุโรป ภูมิภาคอเมริกา เป็นต้น เพื่อให้สะท้อนถึงจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย ให้มีความชัดเจนได้มากยิ่งขึ้น

2. ถ้าหากในการศึกษาครั้งต่อไป ได้มีการสร้างแบบจำลองจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงซ้อน ควรมีการขยายขอบเขตของระยะเวลาในการศึกษาให้มากขึ้น เนื่องจากในการศึกษาครั้งนี้ ได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาเพียงแค่ 20 ปีเท่านั้น คือ นับแต่ปี พ.ศ. 2528 – 2547 โดยการศึกษาในระยะยาว ตัวแปรงบประมาณที่ใช้ในการส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวของประเทศไทย (บาท) ในต่างประเทศ อาจจะมีนัยสำคัญทางสถิติได้

3. ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรทำการศึกษานักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยในปีที่ผ่านมา คือ มีการมาเยือนซ้ำ (Revisit) ดังนั้นภาครัฐบาลและภาคเอกชนควรร่วมมือกันดูแลนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย เพื่อให้เกิดความประทับใจ และกลับมาท่องเที่ยวในประเทศไทยอีกครั้งหนึ่ง

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

กองสถิติและวิจัย การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. แฟ้มงบประมาณด้านการตลาด 2529 - 2549.
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (อัดสำเนา).

_____. 2543. รายงาน**International Tourist Arrivals**. กรุงเทพมหานคร: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.

_____. 2544. รายงาน**International Tourist Arrivals**. กรุงเทพมหานคร: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.

_____. 2545. รายงาน**International Tourist Arrivals**. กรุงเทพมหานคร: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.

_____. 2546. รายงาน**International Tourist Arrivals**. กรุงเทพมหานคร: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.

_____. 2547. รายงาน**International Tourist Arrivals**. กรุงเทพมหานคร: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.

กัลยา วานิชย์บัญชา. 2544. การวิเคราะห์ตัวแปรหลายตัวด้วย **SPSS for windows**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กัลยา วานิชย์บัญชา. 2545. การใช้ **SPSS for windows** ในการวิเคราะห์ข้อมูล. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประกาศิต ทองเจือเพชร. 2544. ปัจจัยทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวในประเทศไทยของนักท่องเที่ยวชาวอเมริกา. วิทยาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- ฉลองศรี พิมพ์สมพงศ์. 2548. การวางแผนและพัฒนาตลาดการท่องเที่ยว. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นราทิพย์ ชูติวงศ์. 2539. ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์จุลภาค. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รัชพงศ์ มุลาสินน์. 2545. การศึกษาความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบและปัจจัยที่มีผลต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย. วิทยาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ราไพ ดาวเรือง. 2542. ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยวไทย. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัด วิเจ. พรินติ้ง.
- รวเวทย์ แสงศรี. 2548. การศึกษาอุปสงค์การท่องเที่ยวระหว่างประเทศจากภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ประเทศไทย. เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สิทธิศักดิ์ ชุนรุ่งโรจน์. 2546. การศึกษาอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศในประเทศไทย. วิทยาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุดารัตน์ พันธุ์นิกุล. 2545. ปัจจัยที่มีผลต่อการท่องเที่ยวของประเทศไทย. วิทยาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- Asian Development Bank. 2007. **Economics & Statistics** (Online). www.adb.org, May 8, 2007.
- Bank of Thailand. 2006. **statistics** (Online). www.bot.or.th, September 9, 2006.

Jakarta ASEAN Secretariat. 2006. **Report on ASEAN Statistical Yearbook**

2005. Indonesia: Print in Indonesia.

_____. 2006. **Tourism statistics** (Online). www.aseansec.org, August 20, 2006.

Ministry of Culture, Sports and Tourism. 2007. **Tourist Statistics** (Online).

www.vietnamtourism.gov.vn, June 21, 2007.

Ministry of foreign Affairs (กรมการกงสุล กระทรวงการต่างประเทศ). 2007.

Press/information (ข้อมูลประเทศต่าง ๆ) (Online). www.mfa.go.th, June 13, 2007.

Organization for Economic Co-operation and Development. 2007. **statistics**

(Online). www.oecd.org, January 15, 2007.

Singapore tourism board. 2007. **Statistics** (Online). <http://app.stb.com.sg>, June 13,

2007.

Tourism Authority of Thailand (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย). 2006. **Statistics (ข้อมูล**

เชิงวิชาการ) (Online). www.tat.or.th, July 7, 2006.

ภาคผนวก

ตารางผนวกที่ 1 ตารางแสดงตัวแปรข้อมูลที่ใช้ในการสร้างแบบจำลองจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่าง
ประเทศสหรัฐอเมริกา (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย

พ.ศ.	Q (คน)	POP (คน)	GDP (ล้านบาท)	ERt (เยน)	ERs (เยน)
2528	226517	120840000	2.6586	.1138	.0092
2529	261549	121480000	2.7681	.1561	.0129
2530	349558	122070000	2.8674	.1778	.0146
2531	452244	122580000	3.0719	.1974	.0157
2532	555638	123070000	3.2960	.1863	.0141
2533	652299	123480000	3.5390	.1767	.0125
2534	559501	123960000	3.7505	.1897	.0128
2535	569744	124430000	3.8341	.2005	.0129
2536	581809	124830000	3.8516	.2277	.0145
2537	691705	125180000	3.8866	.2460	.0149
2538	814706	125570000	3.9283	.2649	.0151
2539	934111	125859000	3.9934	.2329	.0130
2540	965454	126157000	4.0604	.2592	.0123
2541	986264	126472000	3.9769	.3160	.0128
2542	1064539	126667000	3.9097	.3320	.0149
2543	1197931	126926000	3.9477	.3720	.0160
2544	1168548	127291000	3.9027	.3657	.0147
2545	1222270	127435000	3.8421	.3430	.0143
2546	1026287	127619000	3.8438	.3578	.0150
2547	1194480	127687000	3.8849	.3719	.0156

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

พ.ศ.	ERv (เยน)	BT (บาท)	BTa (บาท)	HW (ชั่วโมง)
2528	.0943	0	0	2093
2529	.1349	61745000	3600000	2097
2530	.5413	170500000	25800000	2096
2531	4.7335	184850000	23000000	2092
2532	32.3535	202840000	24000000	2070
2533	44.7721	228000000	22000000	2031
2534	74.6266	310843000	27700000	1998
2535	88.4340	326053400	28950000	1965
2536	95.7134	407610000	35000000	1905
2537	107.2312	858113000	101200000	1898
2538	117.3109	1021690000	57220000	1884
2539	101.3867	1135370000	85050000	1892
2540	94.2018	1067710000	88640000	1864
2541	93.2323	1061724000	89498000	1842
2542	121.1067	1055321200	89400000	1810
2543	131.3371	1189670800	95000000	1821
2544	121.2112	1179985600	90400000	1809
2545	121.9872	1225862300	94033000	1798
2546	133.7769	1359120300	112700000	1801
2547	145.5890	1592187800	118655000	1789

ที่มา: เพิ่มงบประมาณด้านการตลาด การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2529 – 2549),

Jakarta ASEAN Secretariat (2006), Organization for Economic Co-operation and Development (2007) และ Asian Development Bank (2007)

ตารางผนวกที่ 2 ตารางแสดงตัวแปรข้อมูลที่ใช้ในการสร้างแบบจำลองจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่าง
ประเทศสัญชาติเกาหลีใต้ (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย

พ.ศ.	Q (คน)	POP (คน)	GDP (ล้านบาท)	ERt (วอน)	ERs (วอน)
2528	27433	40806000	2.0600	.0312	.0025
2529	26248	41214000	2.3805	.0298	.0025
2530	33776	41622000	2.7669	.0313	.0026
2531	64000	42031000	3.2622	.0346	.0028
2532	111591	42449000	3.6456	.0383	.0029
2533	147655	42869000	4.3549	.0362	.0026
2534	179543	43296000	5.2201	.0348	.0024
2535	203877	43748000	5.8866	.0325	.0021
2536	271256	44195000	6.5771	.0315	.0020
2537	368370	44642000	7.6208	.0313	.0019
2538	456228	45093000	8.8448	.0323	.0018
2539	488669	45525000	9.8538	.0315	.0018
2540	411087	45954000	10.6875	.0330	.0016
2541	202841	46287000	10.4587	.0295	.0012
2542	338039	46617000	11.3585	.0318	.0014
2543	447798	47008000	12.3099	.0355	.0015
2544	552977	47354000	13.1377	.0344	.0014
2545	716778	47615000	14.3708	.0343	.0014
2546	695034	47849000	15.1450	.0348	.0015
2547	910891	48082000	16.2094	.0351	.0015

ตารางผนวกที่ 2 (ต่อ)

พ.ศ.	ERv (วอน)	BT (บาท)	BTk (บาท)	HW (ชั่วโมง)
2528	.0258	0	0	2894
2529	.0258	61745000	0	2923
2530	.0949	170500000	0	2892
2531	.8308	184850000	0	2846
2532	6.6709	202840000	2000000	2742
2533	9.1566	228000000	4700000	2688
2534	13.6888	310843000	6900000	2672
2535	14.3616	326053400	8580000	2650
2536	13.2609	407610000	9100000	2667
2537	13.6299	858113000	16000000	2651
2538	14.3051	1021690000	19990000	2658
2539	13.7150	1135370000	25020000	2648
2540	11.9916	1067710000	23700000	2592
2541	8.7139	1061724000	29558000	2496
2542	11.6226	1055321200	17530000	2502
2543	12.5263	1189670800	20000000	2520
2544	11.4113	1179985600	19700000	2506
2545	12.2134	1225862300	20582000	2465
2546	13.0228	1359120300	21520000	2434
2547	13.7487	1592187800	22753000	2394

ที่มา: เพิ่มงบประมาณด้านการตลาด การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2529 – 2549),

Jakarta ASEAN Secretariat (2006), Organization for Economic Co-operation and Development (2007) และ Asian Development Bank (2007)

ตารางผนวกที่ 3 ค่า Model Summary แสดงผลการประมาณการแบบจำลองจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติญี่ปุ่น (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย โดยใช้วิธี Stepwise

Model Summary*

R	R square	Adjusted R Square	Std. Error of the estimate
0.974	0.948	0.942	78219.205

Model Summary*

Change Statistics						
R square Change	F Change	df1	df2	Sig. F Change	Durbin – Watson test	
0.014	4.730	1	17	0.044	1.618	

*Predictors in the Model : (Constant), POP , ERv

*Dependent Variables : Q

ที่มา: จากการคำนวณ

ตารางผนวกที่ 4 ค่า ANOVA แสดงผลการประมาณการแบบจำลองจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติญี่ปุ่น (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย โดยใช้วิธี Stepwise

ANOVA*

F	Sig.
155.775	0.000

*Predictors in the Model : (Constant), POP , ERv

*Dependent Variables : Q

ที่มา: จากการคำนวณ

ตารางผนวกที่ 5 ค่า Coefficients แสดงผลการประมาณการแบบจำลองจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติญี่ปุ่น (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย โดยใช้วิธี Stepwise

Coefficients*

	Unstandardized		standardized	t	Sig.
	Coefficients		Coefficients		
	B	Std.Error	Beta		
(Constant)	-24694499	3474793.9	-	-	-
POP	0.206	0.029	1.360	7.193	0.000
ERv	-2702.633	1242.711	-0.411	-2.175	0.044

Coefficients*

	95% Confidence Interval for B		Partial Correlation
	Lower Bound	Upper Bound	
(Constant)	-32025673.42	-17363324.93	-
POP	0.145	0.266	0.868
ERv	-5324.523	-80.742	-0.467

*Predictors in the Model : (Constant), POP , ERv

*Dependent Variables : Q

ที่มา: จากการคำนวณ

ตารางผนวกที่ 6 ค่า Excluded Variables แสดงผลการประมาณการแบบจำลองจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติญี่ปุ่น (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย โดยใช้วิธี Stepwise

Excluded Variables*

	Beta In	Sig.
GDP	-0.105	0.461
ERt	0.197	0.285
ERs	-0.028	0.673
HW	-0.077	0.813
BT	0.199	0.290
BTa	0.004	0.978

*Predictors in the Model : (Constant), POP , ERv

*Dependent Variables : Q

ที่มา: จากการคำนวณ

ตารางผนวกที่ 7 ค่า Model Summary แสดงผลการประมาณการแบบจำลองจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติเกาหลีใต้ (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย โดยใช้วิธี Stepwise

Model Summary*

R	R square	Adjusted R Square	Std. Error of the estimate
0.990	0.979	0.972	42399.212

ตารางผนวกที่ 7 (ต่อ)

Model Summary*

Change Statistics					
R square Change	F Change	df1	df2	Sig. F Change	Durbin – Watson test
0.009	6.304	1	14	0.025	2.099

*Predictors in the Model : (Constant), GDP , ERs , ERv , POP , HW

*Dependent Variables : Q

ที่มา: จากการคำนวณ

ตารางผนวกที่ 8 ค่า ANOVA แสดงผลการประมาณการแบบจำลองจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติเกาหลีใต้ (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย โดยใช้วิธี Stepwise

ANOVA*

F	Sig.
132.305	0.000

*Predictors in the Model : (Constant), GDP , ERs , ERv , POP , HW

*Dependent Variables : Q

ที่มา: จากการคำนวณ

ตารางผนวกที่ 9 ค่า Coefficients แสดงผลการประมาณการแบบจำลองจำนวนนักท่องเที่ยว
ระหว่างประเทศสัญชาติเกาหลีใต้ (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย โดยใช้วิธี
Stepwise

Coefficients*

	Unstandardized		standardized	t	Sig.
	Coefficients		Coefficients		
	B	Std.Error	Beta		
(Constant)	3491256.0	2469083.5	-	-	-
GDP	152159.54	17865.319	2.741	8.517	0.000
ERs	1.51E+08	49637883	0.322	3.032	0.009
ERv	19011.545	3359.139	0.395	5.660	0.000
POP	-0.149	0.047	-1.398	-3.169	0.007
HW	672.885	268.002	0.420	2.511	0.025

Coefficients*

	95% Confidence Interval for B		Partial Correlation
	Lower Bound	Upper Bound	
(Constant)	- 1804401.498	8786913.484	-
GDP	113842.239	190476.834	0.916
ERs	44049139.672	256974480.7	0.630
ERv	11806.908	26216.183	0.834
POP	-0.251	-0.048	-0.646
HW	98.079	1247.692	0.557

*Predictors in the Model : (Constant), GDP , ERs , ERv , POP , HW

*Dependent Variables : Q

ที่มา: จากการคำนวณ

ตารางผนวกที่ 10 ค่า Excluded Variables แสดงผลการประมาณการแบบจำลองจำนวน
นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศสัญชาติเกาหลีใต้ (คน) ที่เดินทางมายังประเทศไทย
โดยใช้วิธี Stepwise

Excluded Variables*

	Beta In	Sig.
ERt	-0.098	0.341
BT	0.097	0.642
BTk	-0.008	0.946

*Predictors in the Model : (Constant), GDP , ERs , ERv , POP , HW

*Dependent Variables : Q

ที่มา: จากการคำนวณ

ประวัติการศึกษา และการทำงาน

ชื่อ –นามสกุล

นายเอกวัฒน์ เดชสกุล

วัน เดือน ปี ที่เกิด

วันที่ 13 เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2523

สถานที่เกิด

จังหวัดกรุงเทพมหานคร

ประวัติการศึกษา

สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี เศรษฐศาสตร

บัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจ

บัณฑิตย์ พ.ศ. 2544

ตำแหน่งปัจจุบัน

เจ้าหน้าที่วิเทศสัมพันธ์

สถานที่ทำงานปัจจุบัน

สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์